

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"Bir Zikir Olan Kuran'ı Biz İndirdik ve Onun Koruyucusu da Biziz." (Hicri: 9)

"Muhakkak ki O, Elbette Çok Şerefli Bir Kur'an'dır. Koruma Altında Olan Bir Kitaptır." (Vâkıa: 77-78)

"Bu Kitap'ta Hiçbir Şüphe Yoktur. O, Takvâ Sahipleri İçin Yol Göstericidir." (Bakara: 2)

"Bu Kur'an Öyle Bir Kitaptır ki; Rabb'lerinin İzniyle İnsanları Karanlıklardan Aydınlığa, Yegâne Galip ve Övülmeye Lâayık Olan Allah'ın Yoluna Çıkarman İçin Onu Sana İndirdik." (İbrahim: 1)

"KUR'AN-I KERİM"İN KORUYUCUSU BİZZAT "HAZRET-İ ALLAH" TIR. KİMSE ONA EL UZATAMAZ!"

KUR'AN-I KERİM BOZULMAMIŞ ve KIYAMETE KADAR ASLA BOZULMAYACAKTIR

Mucize Oluşu

Allah Kelâmı

Hüküm Allah'ındır

Söz O'nun Sözü, Hüküm O'nun Hükmü, Kitap O'nun Kitabıdır

Kur'an-ı Kerim Karşısında Müminler

[Müminlere Rehber](#)
[Serefli Bir Peygamber](#)
[Nâzil Oluşu](#)
[Kitap Haline Getirilişi](#)
[Coğaltılması](#)
[Muhtevâsı](#)

[HİRİSTİYANLIK ve İNCİL](#)
[İncil'in Tahrif Edilmesi](#)
[İncil'in Tahrif Edildiğini Hıristiyanlar Kendileri İtiraf Ediyor](#)

[HİDAYET ve GERÇEK KURTULUŞA DÂVET](#)
[İlâhî Kitap Kur'an-ı Kerim ve Bugünkü İncil](#)
[Son Peygamber Muhammed Aleyhisselâm'ın İncil'de Haber Verilmesi](#)
[Hazret-i Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Barnabas İncili'nde Haber Verilmesi](#)
[Bush, Yusuf İslâm'ı Niçin ABD'ye Koymak İstemedi?](#)

/ İsmail Yavuz

Kur'an-ı Kerim Tefsiri

[Felâk Sûre-i Şerif'inin Tefsiri \(1\)](#)

[Sûre-i Şerif'in Takdimi](#)

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm

[Hicretin Sekizinci Yılı](#)

[Mekke'nin Fethi \(7\)](#)

**Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh-
Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden
İnciler (80)**

[İman Sahibi Olan Aklını Emirlere Uydurur](#)

**EVLİYÂ-İ KİRÂM -kaddesallahu Esrârehüm-
Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki
Beyan ve İfşaatları (203)**

[Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- \(7\)](#)

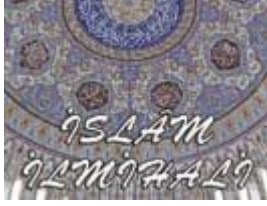

Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (136)

[Abdürrezzâk el-Kâşânî -Kuddise Sırruh- \(3\)](#)

Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri

[İbtilâ ve İmtihan \(14\)](#)

İSLÂM İLMİHALİ

[Hacc \(33\)](#)

[HACC HAKKINDA BİR TATBİKAT \(17\)](#)

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

[HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- \(49\)](#)

GÜNDEM

["Büyük Kürdistan" Hayali, "Büyük Hüsrân" Yolunda! / Uğur Kara](#)

GÜNDEM

[Arakan'da Sistemli Bir Şekilde Müslüman Soykırımı Yapılıyor / Şinasi Çapa](#)

| [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı

kiram'ına, etbâina, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

Hıristiyan haçlı papası Fransız bir yazara yaptığı konuşmaların birinde Kur'an-ı kerim'e dil uzatarak; *"Bizim kutsal metinlerimiz için yaptığımız gibi onların da Kur'an üzerinde eleştirel bir çalışma yapmaları onlar için iyi olur."* diyor!.. (2 Eylül 2017 tarihli basın)

Şu akıl verene, verdiği akla bakar mısınız? İncil'i tahrif ettikleri, Hazret-i Allah'a şirk koştukları gibi müslümanları da kendilerine benzetmeye çalışıyorlar.

Küffar niyetini değiştirmiş, düşmanlığını bırakmış değildir. Bu yüzden uyanık olmamız lâzım. Dikkatli olmamız lâzım.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Bir zikir olan Kuran'ı biz indirdik ve onun koruyucusu da biziz." (Hicr: 9)

Bu hitab-ı ilâhî, Kur'an-ı kerim'in kıyamete kadar bâki ve dâim olacağına en büyük delildir.

Kâfir ve münâfıklar her ne kadar bu ilâhî Kitab-ı kerim'i bozmaya çalışsalar da, Allah-u Teâlâ onun bizzat koruyucusu olduğunu beyan buyuruyor ve iman edenlere duyuruyor.

1400 küsur sene evvel indirilmiş olan Kur'an-ı kerim'in hiçbir harfi, harekesi değişmemiştir. Hükümleri de aynen geçerlidir. Çünkü Kur'an-ı kerim'in hükümleri bütün zamanlara hitap eder ve cihanşümuldür.

Küffar Allah-u Teâlâ'nın kelâmını değiştirmek ister. Ancak yüzyıllar boyunca bir harfi dahi değişmeden günümüze kadar gelen ve kıyamete kadar da duracak olan Kur'an-ı kerim'i tahrif etmekte muvaffak olamamışlardır, olamayacaklardır da.

Bunu bildikleri için müslümanların itikatlarını bozmaya çalışırlar, Kur'an-ı kerim'i tartışma konusu yapmak isterler. Vatikan mahfillerinde "Dinlerarası diyalog" adı altında icat edilen icraatlar ve arkasından çıkan FETÖ gibi örgütler bu gayretlerin neticesidir. Kur'an-ı kerim'i bozamamışlardır, ancak bu gibi fitnelerle birçok müslümanın itikadını bozmakta maalesef muvaffak olmuşlardır.

İmanı, Hakk kelâmını, hakikati Hıristiyan papasından mı öğreneceğiz. Elbette hayır! Ancak bunların bu beyanları niyetlerini, neden FETÖ gibi örgütleri desteklediklerini ortaya koyuyor.

Bunlar bizimle uğraşacağına kendi kiliselerinde yaşanan çocuk istismarları ile, pedofili vakalarından başını kaldıramayan katolik papazları ile uğraşsınlar.

Bu papanın konuşmalarına bakarsanız esasında bunların da arkasında yahudilerin olduğunu, yahut yahudiler ile işbirliği içinde olduklarını görürsünüz.

Cenâb-ı Hakk onların kendi kitaplarını tahrif ettiklerini bize haber veriyor:

"Onlardan bir grup, okuduklarını kitaptan sanasınız diye kitabı okurken dillerini eğip bükerler."

Halbuki okudukları kitaptan değildir. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde: 'Bu Allah katındandır.' derler.

Onlar Allah adına bile bile yalan söylerler." (Âl-i imrân: 78)

Hıristiyanlar da yahudiler gibi kendi kitaplarını tahrif ettikleri, hükümlerini değiştirdikleri, en büyük tahribatı yaptıkları için bugün de aynı tıynetlerini izhar ediyorlar.

Müslümanların Kur'an-ı kerim'e olan imanlarına, sadakâtlerine şüphe düşürmek, Hazret-i Allah'ın kelâmına karşı kalplerine fitne tohumu ekmek, Allah'a, Kitabullah'a, Resulullah'a olan teslimiyetlerine halel getirmek istiyorlar.

Binaenaleyh bunların müslümanları yoldan çıkarmak için, kendilerine benzetmek için yaptıkları oyunlar ve plânlar bitecek değil. Niyetleri budur. Uyanık olmamız lâzımdır.

Baki esselâmü aleyküm, ve rahmetullah...

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"Bir Zikir Olan Kuran'ı Biz İndirdik ve Onun Koruyucusu da Biziz." (Hicr: 9)

"Muhakkak ki O, Elbette Çok Şerefli Bir Kur'an'dır. Koruma Altında Olan Bir Kitaptadır." (Vâkıa: 77-78)

"Bu Kitap'ta Hiçbir Şüphe Yoktur. O, Takvâ Sahipleri İçin Yol Göstericidir." (Bakara: 2)

"Bu Kur'an Öyle Bir Kitaptır ki; Rabb'lerinin İzniyle İnsanları Karanlıklardan Aydınlığa, Yegâne Galip ve Övülmeye Lâayık Olan Allah'ın Yoluna Çıkarman İçin Onu Sana İndirdik." (İbrahim: 1)

"KUR'AN-I KERİM"İN KORUYUCUSU BİZZAT "HAZRET-İ ALLAH" TIR. KİMSE ONA EL UZATAMAZ!

"Kur'an-ı kerim, Allah-u Teâlâ'nın en son ve en büyük kitabıdır. Cebrâil Aleyhisselâm vasıtası ile son peygamber Muhammed Aleyhisselâm'a indirilmiştir. Ondan bize kadar tevâtür yoluyla, hiç kimsenin itiraz edemeyeceği bir kesinlikle ulaştırılmıştır. Bütün insanlığa gönderildiği için, bozulmadan muhafaza edileceği de garanti altına alınmıştır. Âyet-i kerime'sinde: "Bir zikir olan Kuran'ı biz indirdik ve onun koruyucusu da biziz." buyuruyor. (Hicr: 9) Bu hitab-ı ilâhî, Kur'an-ı kerim'in kıyamete kadar bâki ve dâim olacağına en büyük delildir. Kâfir ve münâfıklar her ne kadar bu ilâhî Kitab-ı kerim'i bozmaya çalışsalar da, Allah-u Teâlâ onun bizzat koruyucusu olduğunu beyan buyuruyor ve iman edenlere duyuruyor. Ehl-i küfür hiçbir zaman müslümanlara olan kin ve düşmanlıklarından vazgeçmezler. Onlar İslâm'ın ve müslümanların düşmanıdır. Bunun içindir ki onlara karşı her hâl-ü kârda uyanık bulunmak gerekir. Onlar İslâm'ın ve müslümanların düşmanıdır, müslümanların başına daima bir gaile çıkarmaktan ve kötülük etmekten başka bir şey düşünmezler. Dinini terk edip kendilerine tâbi olmadıkça, hiçbir müslümandan memnun olmazlar." (Ömer Öngüt -k.s-)

İslâm dini en şümüllü, en mükemmel, en son dindir.

Allah-u Teâlâ Kelâm-ı kadim'inde:

"Bugün size dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı beğendim." buyuruyor. (Mâide: 3)

Bu böyledir, bu Allah-u Teâlâ'nın apaçık fermanıdır. Allah-u Teâlâ kendi dinini bizzat ilân etmiş, kurtuluşun sadece bu dinde olduğunu ferman buyurmuştur.

Artık kıyamete kadar yeni bir din gelmeyecektir. İslâm'ı ortadan kaldırmak ve yeni bir din icad etmek isteyenler hüsrana uğrayacaklardır.

İslâm dini Allah-u Teâlâ'nın râzı olduğu ve ondan başkasını kabul etmediği bir dindir. Çağlar boyunca insanlığın maddi-mânevi bütün ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir özelliğe sahiptir.

Bu ulvî ve yüce dinin kutsal kitabı olan Kur'an-ı kerim, Allah-u Teâlâ'nın en son ve en büyük kitabıdır. Cebrâil Aleyhisselâm vasıtası ile son peygamber Muhammed Aleyhisselâm'a indirilmiştir. Ondan bize kadar tevâtür yoluyla, hiç kimsenin itiraz edemeyeceği bir kesinlikle ulaştırılmıştır. Bütün insanlığa gönderildiği için, bozulmadan muhafaza edileceği de garanti altına alınmıştır.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Bir zikir olan Kuran'ı biz indirdik ve onun koruyucusu da biziz." (Hicr: 9)

Bu hitab-ı ilâhî, Kur'an-ı kerim'in kıyamete kadar bâki ve dâim olacağına en büyük delildir.

Kâfir ve münâfıklar her ne kadar bu ilâhî Kitab-ı kerim'i bozmaya çalışsalar da, Allah-u Teâlâ onun bizzat koruyucusu olduğunu beyan buyuruyor ve iman edenlere duyuruyor.

1400 kûsur sene evvel indirilmiş olan Kur'an-ı kerim'in hiçbir harfi, harekesi değişmemiştir. Hükümleri de aynen geçerlidir. Çünkü Kur'an-ı kerim'in hükümleri bütün zamanlara hitap eder ve cihanşümuldür.

Küffar Allah-u Teâlâ'nın kelâmını değiştirmek ister. Ancak yüzyıllar boyunca bir harfi dahi değişmeden günümüze kadar gelen ve kıyamete kadar da duracak olan Kur'an-ı kerim'i tahrif etmekte muvaffak olamamışlardır, olamayacaklardır da.

Bunu bildikleri için müslümanların itikatlarını bozmaya çalışırlar, Kur'an-ı kerim'i tartışma konusu yapmak isterler. Vatikan mahfillerinde "Dinlerarası diyalog" adı altında icat edilen icraatlar ve arkasından çıkan FETÖ gibi örgütler bu gayretlerin neticesidir. Kur'an-ı kerim'i bozamamışlardır ancak, bu gibi fitnelere birçok müslümanın itikadını bozmakta maalesef muvaffak olmuşlardır.

Küffar niyetini değiştirmiş, düşmanlığını bırakmış değildir. Bu yüzden uyanık olmamız lâzım. Dikkatli olmamız lâzım.

Nitekim Hıristiyan haçlı papası Fransız bir yazara yaptığı konuşmaların birinde Kur'an-ı kerim'e dil uzatarak; *"Bizim kutsal metinlerimiz için yaptığımız gibi onların da Kur'an üzerinde eleştirel bir çalışma yapmaları onlar için iyi olur."* diyor!.. (2 Eylül 2017 tarihli basın)

Şu akıl verene, verdiği akla bakar mısınız? İncil'i tahrif ettikleri, Hazret-i Allah'a şirk koştukları gibi müslümanları da kendilerine benzetmeye çalışıyorlar.

Cenâb-ı Hakk onların kendi kitaplarını tahrif ettiklerini bize haber veriyor:

"Onlardan bir grup, okuduklarını kitaptan sanasınız diye kitabı okurken dillerini eğip bükerler.

Halbuki okudukları kitaptan değildir. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde: 'Bu Allah katındandır.' derler.

Onlar Allah adına bile bile yalan söylerler." (Âl-i imrân: 78)

Hıristiyanlar da yahudiler gibi kendi kitaplarını tahrif ettikleri, hükümlerini değiştirdikleri, en büyük tahrifatı yaptıkları için bugün de aynı tıynetlerini izhar ediyorlar.

Müslümanların Kur'an-ı kerim'e olan imanlarına, sadakâtlerine şüphe düşürmek, Hazret-i Allah'ın kelâmına karşı kalplerine fitne tohumu ekmek, Allah'a, Kitabullah'a, Resulullah'a olan teslimiyetlerine hâlel getirmek istiyorlar.

İmanı, Hakk kelâmını, hakikati Hıristiyan papasından mı öğreneceğiz. Elbette hayır! Ancak bunların bu beyanları niyetlerini, neden FETÖ gibi örgütleri desteklediklerini ortaya koyuyor.

Bunlar bizimle uğraşacağına kendi kiliselerinde yaşanan çocuk istismarları ile, pedofili vakalarından başını kaldıramayan katolik papazları ile uğraşsınlar.

Bu papanın konuşmalarına bakarsanız esasında bunların da arkasında yahudilerin olduğunu, yahut yahudiler ile işbirliği içinde olduklarını görürsünüz.

"Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır." (Mâide: 51)

Nitekim bu konuşmalarında 6 ay boyunca yahudi bir bayan psikanalist doktora gittiğini itiraf ediyor. "*İyi bir insandı*" diyor. Halbuki Vatikan'ın o zamanki kurallarında papazların psikaniliste gitmelerinin yasak olduğu söyleniyor.

Ortada büyük bir proje var. Bütün dünyayı ele geçirmeye çalışan ve "Küreselciler" denilen bir grup şeytani akıl, dinleri ortadan kaldırıp kendi güdümlerinde bir din kurmaya çalışıyorlar. Son yıllarda gençler arasında hızla artan "Deizm" salgını bu projenin, gençler arasına yayılan zehrin bir tezahürüdür. Çok dikkatli olmamız, gençlerimizi korumak için her türlü tedbiri almamız lâzım.

Binaenaleyh bunların müslümanları yoldan çıkarmak için, kendilerine benzetmek için yaptıkları oyunlar ve plânlar bitecek değil. Niyetleri budur. Uyanık olmamız lâzımdır.

Cenâb-ı Hakk bizlere bu kâfirlerin iç yüzünü haber vermiş, İslâm'a ve müslümanlara olan düşmanlıklarını Âyet-i kerime'sinde beyan etmiştir:

"Sen onların dinine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar senden aslâ hoşnut olmazlar." (Bakara: 120)

Ehl-i küfür hiçbir zaman müslümanlara olan kin ve düşmanlıklarından vazgeçmezler. Onlar İslâm'ın ve müslümanların düşmanıdırlar.

Cenâb-ı Hakk:

"Şüphesiz ki kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır." buyuruyor. (Nisâ: 101)

Bunun içindir ki onlara karşı her hâl-ü kârda uyanık bulunmak gerekir.

"Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır." (Âl-i İmrân: 118)

Görüyorsunuz, hıristiyan âlemi çok geçmiyor ki senede bir iki defa İslâm'ı ve O'nun Peygamberi Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i diline dolamamış olsun.

Şimdi sıra Kur'an-ı kerim'e geldi.

Müslümanların Allah-u Teâlâ'nın kelâmına, Resulullah'ın emaneti olan en büyük mucizesi Hazret-i Kur'an'a olan imanlarını zedelemek, inançlarını sarsmak için tarihten gelen fitnelerinden birini daha sahneye koyuyorlar ve yüce kitabımız Kur'an-ı kerim'e saldırıyorlar.

İslâm'a ve müslümanlara olan düşmanlıklarını her fırsatta dilleriyle de açığa vurmaktadırlar. Sözlerini dikkatlice incelerseniz, bu öfkelerini rahatlıkla anlarsınız.

Âyet-i kerime'nin devamında ise şöyle buyuruluyor:

"Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür." (Âl-i İmrân: 118)

Sinelerinde gizledikleri ise açıkladıklarından çok daha fazladır. Düşmanlıkları yüzlerinden okunur. İslâm'a ve müslümanlara karşı gizledikleri kin ve öfkeyi akli başında herkes anlayabilir.

Onlar hiçbir yerde, hiçbir tarihte müslümanlara dost olmamışlardır. Müslümanlarla savaşmakta her zaman için birbirine dost olmuşlardır. İnkâr ve sapıklıkta birleştikleri için, müslümanlara karşı bir el gibidirler.

Hadis-i şerif'te:

"Küfür tek millettir." buyuruluyor.

Dikkat ederseniz, yıllar yılı bu memlekette ve bütün dünyada Budizm dininin reklamı yapılmış, sadece arınmaya çalışmakla uğraşan bir felsefe gibi takdim edilmiştir. Halbuki bugün Arakan'da Budist rahiplerin öncülüğünde yapılan soykırım ve katliamın Hıristiyan Papa'lar öncülüğünde yapılan Haçlı Seferleri'nden bir farkı olmadığını görüyorsunuz.

Küfür müslümanlara karşı tek millet gibidir. Çünkü kendi bâtil dinlerini devam ettirebilmek ve yayabilmek için İslâm'ı söndürmek ve karalamak isterler. Gönüllerde kararsızlık husule getirebilmek için İslâm'ın ana kaynaklarına Kur'an-ı kerim'e, Hadis-i şerif'lere saldırırlar, şüphe ile yaklaştırmaya çalışırlar. Bu ilâhi beyanları ve ilâhi ahkâmı bize ulaştıran alemlerin nûru, gönüllerin süruru, adalet ve nizamın kaynağı Resulullah Aleyhisselâm'a hakaret etmekten, iftira atmaktan çekinmezler.

Daha evvelki papaları da, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e dil uzatmış, necasetini ortaya koymuş, içindeki pislîğini dışarıya çıkarmıştı.

Kâinatın nûru, âlemlerin gurur ve sürûru, rahmet ve merhamet peygamberi Muhammed Mustafa -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e alçakça hakaret ve iftiralarda bulunup "*Şerden başka hiçbir şey bırakmamıştır.*" demiş, kendi şerrini ortaya koymuştu. (O papanın bu küfrüne Ekim 2006 tarihli 157 sayılı dergimizde cevap verilmiştir.)

İşte bunların zihniyeti budur, kalplerindeki küfür budur. Bunlar ellerinden gelse İslâm'ı ortadan kaldırmak isterler. Resulullah Aleyhisselâm'a büyük bir kin beslerler. Çünkü Resulullah Aleyhisselâm imanı, nûru, saadeti, hakikati getirmiş, bütün insanlığı bu nura davet etmiştir.

O insanlara bu hakikatleri getirdiği için yahudi ve hıristiyanların küfrü, necisliği ortaya çıkmıştır.

Hıristiyan papa ve papazları bu hakikatleri kabul etmek, ilâhî nura tabi olmak yerine küfürde kalmayı tercih etmiştir. Zira bugünkü bölücüler gibi din adı altında dünya saltanatı kurmuşlardır. Ve bugün de bu saltanatın, milyarlarca dolar paranın, akla-hayale gelmeyecek düzenbazlıkların içerisinde yüzerler.

Bu sebeple İslâm'ı kaldırmak, Resulullah Aleyhisselâm'ı karalamak, Kur'an-ı kerim'i tahrif etmek isterler. Nûru zulmetle, temizi pisle kapatmaya çalışırlar.

Bunların bu küfürleri büyük bir pis koku yayıyor. Bu kokuları bütün dünyaya yayılıyor.

Zira bunlar hakkında Cenâb-ı Hakk:

"Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir necis (pislik)tir." buyuruyor. (Tevbe: 28)

Diğer Âyet-i kerime'lerde ise şöyle buyuruluyor:

"Artık onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar murdardır." (Tevbe: 95)

"Nihayet murdarı temizden ayıracaktır." (Âl-i imrân: 179)

"Allah inanmayanların üzerine işte böyle murdarlık indirir." (En'âm: 125)

"De ki: 'Murdarla temiz bir olmaz, murdarın çokluğu hoşuna gitse de bu böyledir.'" (Mâide: 100)

"O murdarlığı aklını kullanmayanlara verir." (Yunus: 100)

Bunlar pistir, murdardır, necistir. Bunu Allah-u Teâlâ buyuruyor.

"Şüphesiz ki ehl-i kitaptan olsun müşriklerden olsun inkâr edenler cehennem ateşindedirler. Orada ebedî kalacaklardır. Onlar yaratıkların en şerlileridirler." (Beyyine: 6)

"Şüphesiz ki Allah katında, yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü kâfir olanlardır. Artık onlar iman etmezler." (Enfâl: 55)

Onların iman etmeleri beklenilemez.

Bugünkü Hıristiyan haçlı papasının güya müslümanlara akıl vermeye çalışan sözlerine dikkat ederseniz aslında münafıkları harekete geçirmeye çalıştığını ve onlara işaret verdiğini görürsünüz. Böylece iman ile küfrü karıştırmak, müslümanların gönüllerine nifak sokmak, Cenâb-ı Hakk'ın Kelâm'ını sorgulatmak istiyor.

Gayeleri İslâm'ı esasından çıkarmak, Hazret-i Kur'an'dan uzaklaştırmak.

"Onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler." (Saff: 8)

Bütün gaye ve gayretleri, bütün çabaları O'nun ilâhî nurunu söndürmektir.

Bu küfür ehli ne kadar uğraşırsa uğraşsın. İslâm dini kıyamete kadar payidar olacaktır, Allah-u Teâlâ dinine yardımını değişik tezahürlerle sürdürecektir.

Kâfirler istemese de Cenâb-ı Hakk'ın vaad-i Sübhâni'si var:

"Halbuki kâfirler istemese de, Allah nurunu tamamlayacaktır." (Sâff: 8)

O zaman tamamladığı gibi bugün de nurunu tamamlayacak ve onu kıyamete kadar muhafaza edecek, pâyidar kılacaktır. Bu nur kıyamete kadar aslâ söndürülemeyecektir.

"Dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamber'ini hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. İsterse müşrikler hoşlanmasınlar!" (Sâff: 9 - Tevbe: 33) (Bakınız, Fetih: 28)

Hak dini bütün dinlere üstündür ve bütün dinlere hâkimdir.

İslâm dini nâzil olduğu zaman nasıl taptaze idiye, kıyamete kadar da bu tazeliğini ve ciddiliğini koruyacaktır. O Allah'ın dinidir ve dimdik ayakta kalacaktır, nihayetinde zaferi er veya geç İslâm'a bahşedecektir.

Kur'an-ı kerim öyle büyük bir mucizedir ki, onun benzerini meydana getirmek insan gücünün ötesindedir.

"Muhakkak ki o, elbette çok şerefli bir Kur'an'dır." (Vâkia: 77)

Hoşnut olunmuş olan bu yüce Kitab-ı kerim'in ismi bizzat Allah-u Teâlâ tarafından verilmiştir. İlimlerin özü ve kaynağıdır. İyilikler ve bereketler menbaidir. Allah katındaki değeri tasavvur bile edilemez.

"Koruma altında olan bir kitaptadır." (Vâkıa: 78)

Onun âyetleri Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himayesindedir, bâtil hiçbir surette ona ulaşamaz.

Bin dört yüz yıldan bu yana bir benzeri ortaya konmamıştır, kıyamete kadar da beşer bundan âciz kalacak, hiç kimse lâfzını ve hükmünü değiştiremeyecektir.

"Temizlenmiş olanlardan başkası ona el süremez." (Vâkıa: 79)

Mushaf-ı şerif'in kendisine abdestsiz dokunulmadığı gibi, ahlâk-ı zemimededen, hayvânî sıfatlardan arınmamış, hürmet ve tazîm nuru ile parlamamış olan kalpler de Allah kelâmının hakikatini anlayamaz, hakiki mânâsına da nüfuz edemez.

Çünkü o;

"Âlemlerin Rabb'inden indirilmiştir." (Vâkıa: 80)

Gerçek bu olunca, O'nun Kitab-ı kerim'ini küçümsemek, değil bir Âyet-i kerime'sini, bir tek harfini bile kabul etmemek, kişiyi küfre ve nankörlüğe götürür.

Kur'an-ı kerim'in harflerinin hakiki mânâlarını Allah-u Teâlâ eğer açığa vurmuş olsaydı, yedi kat gökler ve yer hatta Arş dahi bu tecellîye dayanamazdı.

Bunun içindir ki Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, muhakkak ki onun Allah'ın korkusundan baş eğdiğini ve parça parça olduğunu görürdün." (Haşr: 21)

Binaenaleyh Allah-u Teâlâ'nın kelâmına bir mahlûk tâkat getiremez, hakikatini bilemez, aslına vâkıf olamaz. Onu yalnız ve yalnız Allah-u Teâlâ bilir ve dilediğine dilediği kadar bildirir. Çünkü o Allah kelâmıdır, kul ise mahlûkudur. Değil kulun tâkat getirmesi; ne yer, ne gök, ne Arş hiçbir şeyin ona tâkat getirmesi mümkün değildir.

İnsanların bundan daha çok etkilenmesi gerekirken, çok zâlim ve çok câhil insanlar Allah-u Teâlâ'ya saygı duymuyorlar, saâdet ve selâmet yollarını aramayı düşünmüyorlar.

Allah-u Teâlâ beşeriyete hitap ederek şöyle buyurmaktadır:

"Biz emaneti göklere, yere ve dağlara arzettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, endişeye düştüler. İnsan ise o emaneti yükledi. Çünkü insan çok zâlim ve çok câhildir." (Ahzâb: 72)

Çünkü emanete sahip çıkmamış, hakkını gözetmemiştir.

Küffar kâfirliğinin icabını yapıyor, biz de imtihan oluyoruz. Bize düşün bu gibi küfür icraatları ile mücadele etmek, hak ve hakikati tebliğ etmektir. Bu fitneleri söndürmek için gayret etmektir.

KUR'AN-I KERİM BOZULMAMIŞ ve KIYAMETE KADAR ASLA BOZULMAYACAKTIR

Mucize Oluşu:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e verilen mucizelerin en büyüğü ve devamlı olanı Kur'an-ı kerim'dir. Hem mânâsı, hem de lâfzı itibârı ile mucizedir. Semâvî kitapların hülâsasıdır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuştur:

"Peygamberlerden hiçbiri yoktur ki, ona beşerin emsaline iman ettiği mucizelerin bir misli verilmiş olmasın. Bana verilen mucize ise ancak Allah'ın bana vahyettiği (Kur'an-ı kerim)dir.

Binaenaleyh kıyamet gününde ben peygamberlerin en çok tâbii bulunanı olmayı ümit ederim." (Müslim: 152)

Diğer Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz'in mucizeleri yaşadıkları zamanlarda tecellî etmiş, vefatları ile sona ermiş, o mucizeleri o zamanlarda hazır bulunanlardan başkaları görmemiştir. Getirdikleri ve tebliğ ettikleri dinler de kendilerinden sonra ümmetleri tarafından tamamen değiştirilmiştir.

Bedevî bir muhitte, tahsil görmeden yetişen ve okuyup yazması da olmayan ümmî peygamber Muhammed Aleyhisselâm'ın en büyük mucizesi Kur'an-ı kerim'in ise; Asr-ı saâdet'ten zamanımıza kadar hiçbir âyeti, hiçbir kelimesi, hiçbir harfi, hiçbir noktası bile değişmemiştir. Kıyamete kadar da asla değişmeyecektir.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri onu muhafaza edeceğini ferman buyurmaktadır:

"Bir zikir olan Kur'an'ı biz indirdik ve onun koruyucusu da elbette biziz." (Hicr: 9)

Kur'an-ı azîmüştan kıyamete kadar bâki ve daimdir.

"Şüphesiz ki bu (Kur'an), çok şerefli bir elçinin (getirdiği) sözdür. O elçi güçlüdür, Arş'ın sahibi katında itibarlıdır. Orada kendisine uyulandır, güvenilen bir elçidir. Arkadaşınız aslâ deli değildir." (Tekvir: 19-22)

Kâfir ve münâfıklar her ne kadar bu ilâhî Kitab-ı kerim'i bozmaya çalışsalar da, Allah-u Teâlâ onun bizzat koruyucusu olduğunu beyan buyuruyor ve iman edenlere duyuruyor.

Allah-u Teâlâ'nın ilâhi fermanları apaçık önlerine sürüldüğü halde inanmıyorlar ve o büyük kurtuluşa ermek istemiyorlar.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

"Hayır! O kâfirler yalanlayıp dururlar." (Bürûc: 19)

Bu, her asrın inatçı kâfirlerine şâmildir. Onlar da eskilerin inkârlarından daha beter olan bu inkârlarında devam ederek korkunç âkıbetlerini kendi elleriyle hazırlamaktadırlar.

"Oysa Allah onları arkalarından kuşatmıştır." (Bürûc: 20)

Kaçıp kurtulabilecek bir yer bulamayacaklardır.

"Hayır! O şerefli bir Kur'an'dır." (Bürûc: 21)

Öyle kerim bir Kur'an ki, Allah-u Teâlâ'nın en son ve en büyük kitabıdır. Bir tek Âyet-i kerime'sine bile inanmayan kimse, kendi nefsinin ilâh edinmiş, arzularını hüküm yerine koymaya çalışmış, bunun için de kâfir olmuştur. İman eden müslümandır, iman etmeyen kâfirdir.

Öyle hakîm bir Kur'an'dır ki, Allah-u Teâlâ'nın koruması sayesinde bozulmaktan, yanlışlıktan korunmuştur.

"Levh-i mahfuz'dadır." (Bürûc: 22)

Onun aslı ümmül-kitap olan Allah'ın ilmindedir. Bunun içindir ki tahrif ve tebdilden her bakımdan muhafaza olunmuştur.

"Resul'üm! Biz onu (Kur'an'ı) senin dilin ile kolaylaştırdık ki, düşünüp ibret alsınlar."

Öyle ise bekle, onlar da beklemektedirler." (Duhan: 58-59)

Çok yakında senin ümitlerin gerçekleşecek, onların ümitleri ise boşa çıkacaktır.

Kur'an-ı kerim; zâhir, bâtın, maddi ve mânevi keşfedilmiş, keşfedilmemiş her türlü bütün ilimlere hitap eder.

Allah Kelâmı:

Bir tek Âyet-i kerime'sini değiştirmeye kalkışan, ilâhî hükmü değiştirmek isteyen kimse; kendi nefsinin ilâh edinmiş, arzularını hüküm yerine koymaya çalışmış, bunun için de küfre kaymıştır. Kesinlikle bilin ki bunlar kâfirdirler.

Bin dört yüz yıldan bu yana Kur'an-ı kerim'in bir benzeri ortaya konmamıştır, kıyamete kadar da beşer bundan âciz kalacaktır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"De ki: Yemin olsun eğer insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini meydana getirmek için bir araya gelseler, birbirine yardım da etseler, imkânı yok onun benzerini getiremezler." (İsrâ: 88)

Çünkü bu güç yetirilemeyecek bir iştir, onlar ise mahlûktur, acizdir. O Hakk'tan gelmiştir ve koruyucusu da bizzat Hazret-i Allah'tır. Bu Kur'an-ı kerim ilâhî'dir, Allah kelâmıdır. Hükümleri Allah-u Teâlâ koymuştur. Bu hükümleri kaldırmak isteyen kim olursa olsun kâfirdir.

Allah-u Teâlâ kıyamete kadar bütün insanlara ve cinlere hitap ederek şöyle buyuruyor:

"Yoksa Kur'an'ı kendisi mi uydurdu diyorlar? De ki, öyleyse haydi siz de onun benzeri on uydurulmuş sûre meydana getirin. İddiânızda samimi iseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de yardıma çağırın." (Hûd: 13)

Bu fermân-ı ilâhî ile Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim'in i'câzını belirterek onlara karşı delili ortaya koymuştur. Bu delil kıyamet gününe kadar geçerliliğini sürdürecektir, hiç kimse Kur'an-ı kerim'in bir benzerini getiremeyecektir.

"Yok eğer yardıma çağırdığınız kimseler size cevap veremedilerse, artık bilin ki Kur'an ancak Allah'ın ilmi ile indirilmiştir. O'ndan başka ilâh yoktur. Artık siz müslüman olmuyor musunuz?" (Hûd: 14)

Allah-u Teâlâ'nın bu hitâbından sonra Kelâmullah'a iman eden müslümandır, iman etmeyen de kâfirdir.

Kur'an-ı kerim'i inkâr ve itirazlar, nâzil olduğu zamanlarda başlamış, müşrikler aleyhde söylemedik hiçbir söz bırakmamışlardı. Sonraki asırlardan günümüze kadar gelen inkârcılar ise, Asr-ı saâdet müşriklerinin sözlerini tekrar edip durmaktan başka hiçbir şey yapmamışlardır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Kalpleri ne kadar da birbirine benzemiş." (Bakara: 118)

Allah-u Teâlâ'nın bunca açık emir ve beyanları karşısında kâfirlerin kalpleri yekvücut olmuş, ilâhi hükümlere hep karşı çıkmak istiyorlar.

•

Cenâb-ı Vâcib'ül-vücut Hazretleri eşi-ortağı olmayan tek ve benzersiz olduğu gibi, Kelâm-ı kadim'i de diğer söz ve kitaplara nispetle eşsiz ve benzersizdir.

Çünkü Kur'an-ı kerim rütbe itibariyle Allah-u Teâlâ'nın vahyinin en büyüğü, mevki itibariyle en üst derecede olanıdır. Semâvî kitapların zirvesidir. Dünyevî ve uhrevî saâdetin vesilesidir.

İlim ve kudret sahibi olan ve kâinatı hikmetlerle dolu olarak yaratan Hazret-i Allah, kullarını cehalet karanlığından kurtarmak için Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'a peygamberlik müddeti esnasında zaman zaman ve çeşitli vesilelerle, ilâhî bir nûr, ilâhi bir düstur ve bir ahlâk fermanı olan Kur'an-ı azimüşan'ı ihsan buyurmuştur.

Bütün kâinat cehalet, dalâlet, vahşet içinde yüzerken Hazret-i Allah, o an ve zamana göre hakikati arz etmekle insanları tenvir etmiş, iman edenlerin dalâlet bataklığından çıkmasına vesile olmuştur. Hidayet nuruna kavuşanlar ebedî saâdet ve selameti bulmuşlardır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Bu Kur'an öyle bir kitaptır ki; Rabb'lerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yegâne galip ve övülmeye lâîk olan Allah'ın yoluna çıkarman için onu sana indirdik." (İbrahim: 1)

Bu Âyet-i kerime sözlerimizi teyid etmiş oluyor.

"Bu Kur'an insanlara açık bir tebliğdir." (İbrahim: 52)

İnsanlara indirilmiş apaçık hükümlerdir.

"Bununla hem korkutulsunlar, hem Allah'ın ancak bir tek ilâh olduğunu bilsinler, hem de akl-ı selim sahipleri iyice düşünüp öğüt alsınlar." (İbrahim: 52)

Akl-ı selim sahiplerinin iyice düşünüp Allah-u Teâlâ'nın öğüdünü aldıktan sonra ebedî saâdet ve selamete kavuşmaları ve kurtuluşa ermeleri, merhametlilerin en merhametlisi olan Allah-u Teâlâ tarafından insanlara en büyük lütuftur.

Hüküm Allah'ındır:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde kendisine inanan ve Resul'ünü tasdik eden kullarına; İslâm'ın bütün hükümlerini benimsemelerini, buyruklarını uygulamalarını, yasaklarını terk etmelerini emir buyuruyor:

"Ey iman edenler! Hep birden tam bir teslimiyetle İslâm'ın sulh ve selâmetine girin." (Bakara: 208)

Allah-u Teâlâ'ya gerçek mânâda teslim olun, hem dışınızla hem içinizle O'na itaat edin, İslâm'a bir başka şeyi karıştırmayın.

İslâm bir bütündür, hükümlerinden hiçbirini birbirinden ayrılmaz.

"Hüküm yücelerin yücesi Allah'ındır." (Mümin: 12)

Çünkü O, mülkünde yücedir, dilediğini yapar, dilediği hükmü verir. O'nun verdiği hükümler belirli bir zaman ve asır ile sınırlı değildir. Kıyamete kadar geçerlidir.

"Aranızda O hükmeder. Allah bilendir, hikmet sahibidir." (Mümtehine: 10)

Kullarına uygun olanı çok iyi bilendir ve bu husustaki hükümlerini koymakta Hakîm olandır.

Binaenaleyh bütün insanlar ve cinler birleşerek bir araya gelseler, bir Âyet-i kerime'yi inkâr etseler hepsi kâfir olurlar. Çünkü mahlûkun hükmü yoktur, O'nun hükmü esastır.

Söz O'nun sözü, hüküm O'nun hükmü, kitap O'nun kitabı, mülk O'nun mülküdür. O'nun sözlerini değiştirecek, temyiz edecek, tashih yapacak hiçbir kimse olamaz.

"Allah hüküm verenlerin en güzel hüküm vereni değil midir?" (Tin: 8)

Allah-u Teâlâ'nın dininden söz edebilmek için ancak O'nun indirdikleriyle hükmetmek gerekir. Çünkü O'nun hükümlerinin tecellisi budur.

Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurmaktadır:

"Kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse işte onlar kâfirlerdir." (Mâide: 44)

"Kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse işte onlar zâlimlerdir." (Mâide: 45)

"Kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse işte onlar fâsıklardır." (Mâide: 47)

Allah-u Teâlâ bu ilâhî beyanlarında kendi indirdiği ile hükmetmeyenlerin **"Kâfir"**, **"Zâlim"**, **"Fâsık"** olduklarını belirtmektedir. Bu ilâhî hükümleri bırakıp, kendisinin veya başkalarının ortaya koyduğu ile hükmeden bir kimse bu üç suçu da işlemiş olur.

Önce O'nun indirdiğini reddetmekle küfür suçu işlemiştir. İkinci olarak O'nun hükümlerini çiğnemekle zulüm suçu işlemiştir. Üçüncü olarak ise sapmakla fâsık olmuştur.

Bu hükmünü mahlûkun zannına bırakmamıştır. Kim olursa olsun, mahlûkun hiç hükmü yoktur. Hükmünü hiç kimse değiştiremez, verdiği kararı hiç kimse bozamaz.

Hazret-i Kur'an'ı tahrip ve tahrif etmek isteyenlerle, reform adı altında İslâm dini'ni aslından çıkarmak, hurafeler koymak ve din-i İslâm'ı bozmak isteyenler, 1400 küsur seneden beri devam edegelen emr-i peygamberi'yi hiçe saymakla alenen müslüman olmadıklarını ilân etmiş oldular. Onlar müslümanmış gibi görünen münafıklardır.

Hazret-i Allah'ın hükmü esastır, mahlûkun hükmü yoktur. Emir ve yasak koyma hakkı yalnız O'na âittir. Hükmünü hiç kimse değiştiremez.

Zira hüküm Allah'ındır.

O'nun hükmünü kim bozabilir? O'nun hükmünden kim kurtulabilir?

"Hüküm veren Allah'tır, O'nun hükmünü bozacak kimse yoktur." (Ra'd: 41)

O'nun verdiği hükmü değiştirecek, engelleyip ortadan kaldıracak hiçbir kuvvet, hiçbir makam ve merci yoktur.

"Yakîn bir bilgi ile inanan bir topluluk için, Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır?" (Mâide: 50)

Allah'ın hükmünden daha güzel hangi hüküm olabilir, O'nun hükmünden başka bir hükümle daha güzel hüküm verecek kim olabilir?

Emr-i ilâhî'yi kenara itip bırakan, kendi arzu ve reyini ortaya koyan, kendi nefsinin ilâh olarak ilân etti demektir. Bu gibi kimselerin sözü doğrudur diyenler de onu ilâh edinmiştir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Resul'üm! Gördün mü o nefis arzusunu ilâh edineni? Artık ona sen mi vekil olacaksın? (Onu şirkten sen mi koruyacaksın?)" (Furkan: 43)

Nefis putuna dayanmış olduğundan, bunlara uyan ve tâbi olan kimse bunları ilâh olarak kabul etmiştir.

Bütün insanlar ve cinler Hazret-i Kur'an'ın bir hükmünü, bir harfini inkâr etseler, hafife alsalar, hepsi kâfir olurlar. İsterse emir ya da hüküm Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in son nefesinde inmiş olsun. Artık o kesin hükümdür, emirdir.

Yahudilerin, hıristiyanların, İslâm'a, Kur'an'a ve Hazret-i Resulullah Aleyhisselâm'a olan düşmanlıklarının yanında İslâm görünen, küffara çalışan münafıklar da büyük zarar veriyorlar.

İslâm dininden saparak nifaka düşenler ve nifak çıkarıcılar Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'lere istinad ve itibar etmezler. Sadece kendi zanlarına ve çıkarlarına bakarlar.

Âyet-i kerime'de:

"İşte böyle, çünkü onlar Allah'ın indirdiğinden tiksiniyor hoşlanmamışlardır." buyuruluyor. (Muhammed: 9)

Bunun içindir ki hak sözleri ve uyarıları kabul etmezler, takip ettikleri bâtil yoldan geri dönmezler.

Hazret-i Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayıp tiksinenler İslâm gibi görünürler ve fakat küfre hizmet ederler ve onlarla ünsiyet kurarlar, onlarla birlik olurlar. Dünyaya taparlar. Gayeleri madde, menfaat ve şöhrettir. Şöhret ise bir âfâttır.

Allah-u Teâlâ'ya karşı gelenlere gelince:

"İnsan bizim kendisini kerih bir nutfeden yarattığımızı görmez mi ki, şimdi o apaçık bir hasım kesilmektedir." (Yâsin: 77)

Bu ilâhi bir emirdir ve hükümdür. İnsan, Hazret-i Allah'ın kendisini kerih bir nutfeden yarattığını görmedi, şeytana uydu ve apaçık hasım kesildi.

"Kahrolası insan! Ne kadar da nankör! Onu yaratan hangi şeyden yarattı? Onu nutfeden yaratıp merhalelerden geçirerek şekil verdi. Sonra ona tutacağı yolu kolaylaştırdı. Sonra onu öldürür ve kabre koyar. Daha sonra dilediği zaman onu tekrar diriltir." (Abese: 17-22)

Söz O'nun Sözü, Hüküm O'nun Hükümü, Kitap O'nun Kitabıdır:

Allah-u Teâlâ Kelâm-ı kadim'inde Hazret-i Kur'an'ın hakikat ile dalâlet arasında berzah olduğunu beyan ediyor.

"O (Kur'an) elbette (hak ile bâtil) ayırt edici bir sözdür." (Târık: 13)

Allah-u Teâlâ bunu mahlûkun zannına bırakmamıştır. Bir berzah çizmiştir, hudutlarla çevirmiştir.

Bu kâfirler Hak ile bâtılı karıştırmak istiyorlar. Oysa Allah-u Teâlâ iman ile küfrü kesin olarak ayırmıştır.

"Birbirine hasım iki zümre." (Hacc: 19)

İslâm'ın hak din olduğu, imanın insanı aydınlığa çıkardığı, küfrün ise sapıklık olduğu, insanlığı karanlıkta bıraktığı apaçık ortadadır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"İman ile küfür kesin olarak birbirinden ayrılmıştır." buyuruyor. (Bakara: 256)

İman ile küfür, hak ile bâtıl, hidayet ile dalâlet, nur ile zulmet, saâdet ile felâket apaçık delillerle birbirinden ayırt edilir haldedir.

Allah-u Teâlâ iman ile küfrü, inananlarla inanmayanları birbirinden kesin olarak ayırmıştır.

"İyi bilin ki yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabb'i olan Allah'ın şanı ne yücedir." (A'raf: 54)

Mülk O'nundur. O'ndan başka hiç kimsenin hiçbir şeye müdahale etmeye hakkı ve salâhiyeti yoktur. Hükmünü hiç kimse değiştiremez, verdiği kararı hiç kimse bozamaz. Emir, yasak, tedbir ve irade, tam tasarruf O'na âittir.

"Rabb'inin sözü doğruluk bakımından da adalet bakımından da tamamlanmıştır, tam kemâlidir."

O'nun sözlerini değiştirebilecek hiç kimse yoktur." (En'am: 115)

Tatbikini emir buyurduğu bütün hükümler kemâle ermiş, tamamlanmıştır. Hiçbirisinde noksanlık ve eksiklik tasavvur edilemez, hükmünde yanılması düşünülemez. O'nun haber verdiği her şey gerçeğin tâ kendisidir. O'nun haber verdiği her şey adaletlidir, O'nun dışında hiçbir şey adaletli değildir. O'nun yasakladığı her şey bâtıldır. Hiç kimse O'ndan daha doğru söyleyemez, hiç kimse O'ndan daha âdil hüküm koyamaz. Hükmünde hikmet sahibidir, her şeyi hikmetle yapar.

O'nun sözlerini değiştirebilecek, temyiz edecek, tashih yapacak hiçbir kimse olamaz.

Söz O'nun sözü, hüküm O'nun hükmü, kitap O'nun kitabıdır.

"Sonra biz peygamberlerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. Böylece iman edenleri kurtarmak bizim üzerimize haktır." (Yunus: 103)

Kur'an-ı Kerim Karşısında Müminler:

Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurmaktadır:

"Allah sözün en güzeli olan Kur'an'ı; âyetleri birbirine benzer, uyumlu, ahenkli ve yer yer tekrar eden bir kitap olarak indirmiştir." (Zümer: 23)

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim'in, sözlerin en güzeli olduğunu beyan buyuruyor. Çünkü O indirdi.

Birbirine benzediği ve uyumlu olduğu için ezberlenip okunabiliyor, unutulmuyor.

Allah-u Teâlâ ona öyle bir fesahat ve belâğat vermiş ki, bir hafız onu birbirine ekleyerek okuyabiliyor. Akıp giden bir kitap.

Öyle bir ahenk, öyle bir üslûp var ki; insan mânâsını anlamasa bile, can kulağı ile dinlediği zaman haz duyuyor.

"Rabb'lerinden korkanların bu Kitap'tan derileri ürperir." (Zümer: 23)

Çünkü Kur'an-ı kerim Allah-u Teâlâ'nın azap ve ikabından haber vermektedir. Rabb'lerinin rızâsından mahrum olmaktan ve azabından korktukları, Kelâm-ı kadim'ine saygı gösterdikleri için müminleri bir korku sarar ve kendilerini bir ürperme alır.

"Sonra hem derileri hem de kalpleri Allah'ın zikrine yumuşar ve yatıştır." (Zümer: 23)

Bundan ötürüdür ki hemen Hazret-i Allah'ı hatırlarlar, boyun büklerler, zikirle fikirle meşgul olurlar ve bu suretle nurlanırlar. Bütün vücutları sükûnet bulur.

"Bu kitap, Allah'ın hidayet rehberidir. Dilediğini onunla doğru yola iletir. Allah kimi saptırırsa artık ona yol gösteren bulunmaz." (Zümer: 23)

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri bu kitabın en büyük hidayet rehberi olduğunu bize buyuruyor ve duyuruyor. O kime hidayet ihsan ederse onu saâdet-i ebediyesine kavuşturur, cennet-i alâsına koyar. Murad ettiğini cemal-i bâkemali ile de müşerref eder. Bu lütuf, saâdetlerin en büyüğü değil midir?

•

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"Çünkü o (Kur'an) bir öğüttür. Dileyen ondan öğüt alır." (Abese: 11-12)

Çünkü yararı da zararı da kendisine âittir. Öğüt alan istifade eder, yola koyulur.

"Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğüt vermek için indirdiği kitabı ve ondaki hikmeti düşünün." (Bakara: 231)

Allah-u Teâlâ'nın sonsuz nimetlerinin en büyüğü hiç şüphesiz ki Kur'an-ı Azîmüşân'dır. Hakk ve hakikati bulmak için bir vesile ve en güzel bir rehberdir. İnsanları kötülüklerden çıkarıp hidayet nuruna kavuşturur.

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim'in değerinin büyüklüğünü bildirmek üzere şöyle buyurmaktadır:

"O, çok şerefli sayfalardadır. Yüceltilmiş ve tertemiz kılınmıştır. Kâtip (melek)lerin elleriyle (yazılmıştır). Ki o kâtipler kıymetli ve güvenilirler."
(Abese: 13-16)

Onun içindir ki dileyen öğüt alsın, dileyen düşünsün, istikamet bulsun.

•

Amma sapanların, sapıtanların hali ne kadar acı ve ne korkunçtur! Onların ilk ziyafeti kaynar suya atılmak ve orada gezdirilmektir. Oradaki azap müddeti bitince cehenneme götürülüp yanmaktır. Orada ölüm olmadığına göre bu azap ebedîdir. Bu da felaketlerin en büyüğü değil midir?

Kur'an-ı kerim Hazret-i Allah'ın varlığına, birliğine, sıfatlarına, gayb âlemine, hayrın ve şerrin mânâsına, ölümden sonraki ahiret hayatının hakikatına dair meseleleri en güzel bir şekilde açıklığa kavuşturmuştur.

Cenâb-ı Hakk'ın birliğine inanan ve O'nun küllî iradesine teslim olanların maddi ve mânevî ilerlemeyi sağlayacak ilim ve irfanı tahsil etmelerini, iffete sarılmalarını, din kardeşliğinin esaslarını sağlamlaştırılmalarını ve insanlığın irşadı için gerekli olan diğer şartları ve sebepleri izah eder.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"Elif. Lâm. Mim. Bu Kur'an doğruluğu şüphe götürmeyen, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara yol gösteren bir kitaptır." (Bakara: 1-2)

Düşünüp tefekkür eden veya onu dinleyen kimse, onun Allah katından geldiğinden şüphe etmez.

Müminlere Rehber:

Öyle bir kitap ki; Allah-u Teâlâ'nın emirlerine sarılmak, nehiyelerinden sakınmak suretiyle O'nun gazabından korunan ve itaat etmek suretiyle de azabından kurtulan müminler için yol göstericidir.

"Gerçekten bu Kur'an insanları en doğru yola götürür ve sâlih amellerde bulunan müminlere de kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler."
(İsrâ: 9)

Bu ilâhi düstura riayet edip ahlâkî fermanlara uygun hareket edenler; ahlâkın yüksek pâyesine vasil olarak hürmete lâıyk bir millet olmuşlar, allâmeler ve en yüksek medeniyetin yetiştirebileceği en büyük insanlar vücuda getirmişlerdir.

Bu ise Kur'an-ı azimüşan'ın alelâde bir kitap olmadığını, insanları gaflet ve cehalet uykusundan kurtaracak, ahlâksızlık ve fenalığı kökünden kazıyıp, sevgi, doğruluk, merhamet ve cesaret, çalışma ve gayret gibi en kıymetli bilgileri öğreten Rabbâni bir kitap, Rahmâni bir hitap olduğunu göstermeye kâfi bir delildir.

•

"Bu Kur'an kovulmuş şeytanın sözü değildir." (Tekvir: 25)

Âlemlerin Rabb'i olan Allah tarafından beşeriyetin saâdet ve selâmeti için indirilmiştir.

"O halde nereye gidiyorsunuz?" (Tekvir: 26)

Bu hakikatlere karşı doğru yolu bırakıp da hangi görüş ve düşüncelere kapılıyorsunuz?

Tam bir teslimiyetle, İslâm'ın sulh ve selâmetine niçin girmiyorsunuz? İslâm bir bütün olduğu halde, işinize gelene inanıyor, işinize gelmeyene, bilhassa içyüzünüzü ortaya koyan hükümlere inanmıyorsunuz.

"O, âlemler için bir öğüttür." (Tekvir: 27)

Bütün beşeriyete, saâdet ve selâmet yolunu gösteren bir hidayet rehberidir.

Kur'an-ı kerim'in indirilmesinden asıl gaye, doğru yolda gitmek isteyenlere o yolu anlatmaktır. Doğru gitmek istemeyen kimseler ise bu hatırlatmadan hoşlanmaz, ondan istifade etmezler. Allah-u Teâlâ'nın hükümleri onları körlükten, sağırılıktan uyandırmaz. Uyandırır da, onlar eğrilikten hoşlandıkları için, sapıklık yolunda gitmek isterler.

"İçinizden dosdoğru bir yola gitmek isteyenler için." (Tekvir: 28)

Çünkü hatırlatmadan, ikaz ve irşaddan faydalanacak olanlar ancak onlardır.

"İşte onlar Rabb'lerinin yolunda olanlardır. İşte onlar saâdete erenlerdir."
(Bakara: 5)

•

Kur'an-ı kerim'i dikkatle inceleyenler insanların kazanabileceği bütün şan ve şerefi, dünya ve ahirete ait bütün selâmet ve saâdeti bulacaklarına aslâ şüphe etmezler.

Allah-u Teâlâ onu hasta gönüllere bir şifa, bir hidayet rehberi ve bir rahmet olarak göndermiştir. Yaştan kurudan her ne varsa hepsi onda mevcuttur. Hiçbir şey eksik bırakılmamıştır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Ey insanlar! Size Rabb'inizden bir öğüt, hastalanmış gönüllere bir şifa ve müminler için hidayet rehberi ve rahmet gelmiştir." (Yunus: 57)

"İndirdiğimiz bu Kur'an, feyz kaynağı mübarek bir kitaptır." (En'âm: 155)

Şanı büyüktür, feyiz ve bereketine sınır yoktur.

"Ona uyun, emirlerine bağlanın ve Allah'tan korkun. Tâ ki merhamet olunaszınız." (En'âm: 155)

Allah-u Teâlâ kullarına olan merhametinden ötürü Kur'an-ı Azimüşan'a nasıl teslim olmamız ve tâzim göstermemiz gerektiğini beyan ediyor. Bu hidayet rehberiyle Allah-u Teâlâ'ya ve Resul'üne varacak yolu göstermektedir.

•

Kitab-ı kerim'in şeref ve faziletine dair Sebeb-i Mevcûdat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Haberiniz olsun ki, ilerde (karanlık gece kıtaları gibi) bir takım fitneler zuhur edecektir!

(Yâ Resulellah! O fitnelerden çıkıp, kurtuluş çaresi nedir? denildi.)

Allah-u Teâlâ'nın kitabı Kur'an'dır. Onda sizden öncekilerin ve sizden sonrakilerin haberleri vardır. Aranızdaki meseleleri halleden hükümlerle doludur.

O, hakk ile batılı birbirinden ayıran kesin bir hükümdür, şaka ve boş şey değildir.

Onu cebbarlıkla zorbalıkla terkeden kimsenin, Allah boynunu kırar.

Hidayeti ondan başkasında arayan kimseyi dalâlete düşürür.

O, Allah'ın en sağlam ve kopmaz ipidir.

O, hikmetli bir zikir, Allah'a giden dosdoğru bir yoldur.

O, nefsin kötü arzularını uyarır. Sapık ve maksatlı kişiler onu bozamaz.

Onu okuyan diller zorluk çekmez. Âlimler ona doyamaz. Fazla tekrardan dolayı okunuşundaki haz kaybolmaz. Akılları hayrette bırakan incelik ve meziyetleri bitmez tükenmez.

O öyle hikmetle dolu bir kitaptır ki, cinlerden bir zümre onu dinledikleri zaman "Gerçekten biz, hayranlık veren çok hoş bir Kur'an dinledik. O hakka ve doğru yola götürüyor. Bundan dolayı biz de ona inandık iman ettik." (Cin: 1-2) demişlerdir.

Ona dayanarak konuşan kişi doğru söylemiştir. Onunla âmel eden er-geç mükâfatlandırılır.

Onunla hükmeden, hükmünde adalet eder.

İnsanları ona dâvet eden, doğruya ve doğru yola dâvet etmiş olur." (Tirmizi)

Şerefli Bir Peygamber:

Müşrikler Muhammed Aleyhisselâm ve Kur'an-ı kerim hakkında dillerine gelen her şeyi söylemişlerdi.

Şayet o, Kur'an-ı kerim'e kendiliğinden bazı sözler karıştırmış olsaydı; Allah-u Teâlâ onu muâheze eder ve yeryüzünden alırdı.

Kur'an-ı kerim Muhammed Aleyhisselâm'ın getirdiği kesin bir sözdür. Bu söz âlemlerin Rabb'inden indirildiği hâlde, Muhammed Aleyhisselâm'a izafe edilmiştir.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"Görebildikleriniz ve göremedikleriniz üzerine yemin ederim ki, Kur'an elbette şerefli bir peygamberin sözüdür." (Hâkka: 38-39-40)

Bütün görülebilen ve görülmeyen, gizli veya açık her şey, olmuş ve olacak bütün işler üzerine yemin edilmektedir.

Allah-u Teâlâ onun ne kadar şerefli ve Azîz olduğunu yemin ederek bize duyuruyor. Onun meth-ü senâsını bizzat Allah-u Teâlâ yapıyor. Bu yemin "Dikkat edin!" mânâsına geliyor. Gerçekten onu seven şereflidir, amma onu sevmeyen şerefsizdir. Çünkü ona o şeref ve izzet Hakk'tan geldi, halktan gelmedi. Onu seven ona iman etmiştir, onu sevmeyen ona küfretmiştir. İman ile küfür bir olur mu, seven ile sevmeyen bir olur mu?

Sevenin şerefini artırır, onu şerefli ile beraber yapar. Onları peygamberlerle, siddiklarla, şehitlerle, sâlihlerle beraber haşreder. İnkâr edeni ise şeytanlarla, din kurucu bölücülerle, türemelerle haşreder. Sevdiğini ebedî saâdetine ve selâmetine eriştirdiği gibi, ötekileri de kahreder. Kahrından ötürü de ona çok şiddetli bir azap ile azap eder.

Her peygamber bir nurdur. Toprak onları çürütemez. Allah-u Teâlâ toprağa onları haram kılmıştır.

Resulullah Aleyhisselâm ise nurların nurudur. Aynı zamanda Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz'den her biri Resulullah Aleyhisselâm'ın alınıdaki emanet nurunu taşıdıkları için ayrı bir şeref ve meziyete mazhar olmuşlardır. O nur alınlarının sağ tarafının köşesinde durur, alından alına geçer.

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime'sinde, onun ne kadar şerefli ve aziz olduğunu bize duyurmak için **"Kur'an elbette şerefli bir peygamberin sözüdür."** buyurmuştur.

Allah-u Teâlâ şerefli bir peygamberin sözüdür diye vasıflandırdığına göre, artık burada mahlukun dimağı çalışmaz. Çünkü onu yaratan bizzat onu meth-ü sena ediyor. Burada mahlukun hükmü yoktur.

Ona bizzat o şerefi Hakk Celle ve Alâ Hazretleri bahşetmiş, beşeriyete Hakk ve hakikatı duyurmak için Hazret-i Kur'an'ı ihsan buyurmuştur.

•

"O bir şâir sözü değildir." (Hâkka: 41)

Onu bir şiir gibi dinleyip geçmeyin, hükümlerine kulak verin. O ne şiirdir ne de nesirdir. Hiçbir şiirin ve nesirin Kur'an-ı kerim'deki fesâhat ve belâğata erişmesi mümkün değildir.

"Ne de az inanıyorsunuz!" (Hâkka: 41)

Îlâhî beyanlarını tasdik etmiyorsunuz, böylece de iman şerefinden mahrum oluyorsunuz..

"Bir kâhin sözü de değildir." (Hâkka: 42)

Kâhinlerin sözleri tutarsızdır, gerçekten uzaktır, zandan ibarettir.

"Ne de az düşünüyorsunuz!" (Hâkka: 42)

Siz doğru düşünmek kabiliyetinden mahrum bulunuyorsunuz.

Allah-u Teâlâ burada ona şâir ve kâhin diyenlere cevap veriyor ve onu lütfuyla yâd ediyor.

Allah-u Teâlâ Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-inin şâir ve kâhin olmadığını, bizzat Zât-ı akdes'i tarafından indirilen Kur'an-ı kerim'i neşretmek için, emirlerini tebliğ etmek için seçtiği, sevdiği bir peygamber olduğunu beyan buyuruyor.

"Kur'an âlemlerin Rabb'inden indirilmedir." (Hâkka: 43)

Muhammed Aleyhisselâm onu olduğu gibi bildirmekle vazifeli ve çok şerefli bir peygamberdir. İşte Kur'an-ı kerim'in hakikati budur.

Bu sözleri kendinden uydurup katsaydı, Allah-u Teâlâ onu muhakkak yok edeceğini beyan ediyor.

"Eğer o Peygamber, bize karşı bazı sözleri kendiliğinden uydurmuş olsaydı; elbette biz onu kuvvetle yakalardık, sonra da kalp damarını koparırdık." (Hâkka: 44-45-46)

O vakit ona değer vermek şöyle dursun, onu hemen helâk ederdik.

"Sizden hiç kimse onu koruyamazdı." (Hâkka: 47)

Böyle bir durumda hiçbiriniz onunla bizim aramıza giremez, azabımı ondan savamazdı. Fakat o böyle bir şeyi hayalinden bile geçirmedi, ilâhî hükmü olduğu gibi tebliğ etti. Doğruluk ve güvenilirliği gün gibi ortadadır.

•

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e verilen mucizelerin en büyüğü ve devamlı olanı Kur'an-ı kerim'dir. Hem mânâsı hem de lâfzı itibarı ile mucizedir. Asr-ı saâdet'ten zamanımıza kadar hiçbir âyeti, hiçbir kelimesi, hiçbir harfi, hiçbir noktası bile değişmemiştir ve aslâ değişmeyecektir.

"Doğrusu o (Kur'an) takvâ sahipleri için bir öğüttür." (Hakkâ: 48)

Kur'an-ı kerim'den faydalanabilmenin birinci şartı muttaki olmaktır. Her şeyden önce Hazret-i Allah'tan korkan, Âyet-i kerime'ler okunduğu zaman imanları artan müminler ondan faydalanırlar. Onun hidayeti ile yollarını bulurlar, dünyâ saâdetine âhiret selâmetine ererler.

Nitekim Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde Kur'an-ı kerim'in hakkı bâtıldan, doğruyu eğriden, hidayeti dalâletten ayırt eden ilâhî bir söz olduğunu beyan buyurmaktadır:

"Şüphesiz ki bu Kur'an (hak ile bâtılı) ayıran bir sözdür." (Târık: 13)

Bir müslümana düşen; hüküm ve irşadlarından öğüt almak, nûru ile aydınlanmaktır.

Allah'tan korkmayanlara gelince, onların kalpleri katılaştı, kararmış, o nûru göremez olmuş, gaflet içinde kalmışlardır.

"Bununla beraber biz biliyoruz ki, içinizde onu yalanlayanlar vardır." (Hâkka: 49)

Kur'an-ı kerim'in Allah kelâmı olduğunu bildiği halde; işine gelmediği, menfaatine ters düştüğü için bazı hükümlerini inkâr ve iptal etmeye kalkışmaktadırlar. Değil bir hükmünü, bir harfini bile inkâr eden dinden çıkar.

Allah-u Teâlâ'nın indirdiğinden tiksinenler işte bunlardır.

"Muhakkak ki o, kâfirler için bir üzüntüdür (bir iç yarasıdır)." (Hâkka: 50)

Kur'an nûrunun etrafa yayıldığını, beşeriyetin nurlanmaya başladığını gördükçe içleri yandığı gibi; âhirette Kur'an nûruyla münevver olanların aldıkları mükâfâtı görünce, ebedi bir pişmanlık içinde kalırlar.

"Ve kesinlikle o, şüphe olmayan bir gerçektir." (Hâkka: 51)

Yalanlayanların yalanlamalarına, hükümlerini çürütmeye çalışmalarına rağmen hakk'al-yâkîn bir kitaptır. Kendisinde aslâ kuşku ve tereddüt bulunmayan doğru ve gerçek haberdir.

"Öyleyse yüce Rabb'inin adını tesbih et!" (Hâkka: 52)

O'nu şânına lâıyk olmayan vasıflardan tenzih et.

Nâzil Oluşu:

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kırk yaşına ulaştığı yılda, Ramazan ayının Kadir gecesini, sabah olurken ilk defa Kur'an-ı kerim vahyedilmeye başlamıştır. Peygamberlik müddeti süresince zaman zaman ve çeşitli vesilelerle, âyet âyet, sûre sûre nâzil olmuş ve yirmi üç senede tamamlanmıştır.

Kur'an-ı kerim Cebrâil Aleyhisselâm vasıtasıyla Muhammed Aleyhisselâm'a vahyedilmiştir. Bu vahiy, peygamberin hayatının, yirmi yıldan fazla bir bölümüne yayılır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz gelen vahyi, etrafında bulunan **"Vahiy Katipleri"**ne yazdırır, her Âyet-i kerime'nin hangi sureye yazılacağını işaret buyururdu. Daha sonra tashih etmek üzere okutur, sonra bu vahiyleri erkeklere ve kadınlara ayrı ayrı okurdu. O devirde kâğıt mevcut olmadığı için, yazmaya müsait olan şeyler kullanılmıştı. Tabaklanmış derilere, kürek kemiklerine, taş parçalarına, ağaç kabukları üzerine yazılan vahiyler itina ile saklanmıştır. Birden fazla nüsha yazıldığı gibi, birçok Ashâb-ı kiram tarafından parçalar halinde veya bütünü ile ezberleniyordu. Namazlarda ve namaz haricinde bol bol okumak suretiyle unutulması önlenmiş, yanlışsız olarak zihinlere yerleşmesi sağlanmıştır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kendisine gelen vahyi hemen ezberlemiş olur ve asla unutmazdı.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Resul'üm! Seni okutacağız da hiç unutmayacaksın!" buyurmuştur. (A'lâ: 6)

Bugün indiği şekliyle elimizde bulunan Kur'an-ı kerim altı yüz sayfadır.

Âyet-i kerime'lerin pek çoğu, o âyetle ilgili bir hadise üzerine veya sorulan bir soruya cevap olarak indirilmiştir. Buna **"Nüzul Sebepleri"** denir.

Bazen de zamanı geldiği için, Allah-u Teâlâ'nın takdiri muvacehesinde bir veya daha çok Âyet-i kerime'ler halinde nâzil oluyordu. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de nâzil olduğu şekliyle Ashâb-ı kiram'ına tebliğ ediyor, gerektiğinde açıklamasını yapıyor ve hükümlerini tatbik ediyordu.

Kur'an-ı kerim'in niçin bir bütün halinde değil de âyet âyet, sûre sûre geldiğini, müşriklerin bu duruma itirazları sebebiyle yine Kur'an-ı kerim'den öğrenmekteyiz.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

"Küfredenler 'Kur'an ona bir defada topluca indirilmeli değil miydi?' dediler.

Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık ve onu ağır ağır okuduk." (Furkan: 32)

Nitekim Kur'an-ı kerim'i ezberlemek, mânâsını anlamak, hükümleri kavramak ve o hükümleri uygulamak bu usulle kolay hale getirilmiştir.

"Sana Kur'an'ı verdik ve onu insanlara yavaş yavaş okuman için kısım kısım indirdik." (İsrâ: 106)

Hadiselerinin icabına, soru soranların cevabına ve İlâhî hikmete göre indirilmiştir.

Her Ramazan ayında Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz o zamana kadar inmiş olan Kur'an-ı kerim'i Cebrâil Aleyhisselâm'a okur, onunla mukabele ederdi. Vefatından önceki Ramazan'da ise Cebrâil Aleyhisselâm iki kere okumasını istemiş, o da Kur'an-ı kerim'i baştan sona iki kere tekrarlamıştı. Bu esnada başta Zeyd bin Sâbit -radiyallahu anh- olmak üzere bazı Ashâb-ı kiram da orada bulunuyorlardı.

Son gelen Âyet-i kerime ile Kur'an-ı kerim son tertibini almış, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ahirete intikal ettiğinde Kur'an-ı kerim'in tamamı hem yazılmış, hem de birçok Ashâb-ı kiram tarafından ezberlenmiş durumda idi. Fakat hayat-ı saâdetlerinde iken devamlı vahiy geldiği için, bir kitap haline getirmek mümkün olmamıştı.

Kitap Haline Getirilişi:

Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- halife olup yalancı peygamberlerle yapılan savaşlarda Ashâb-ı kiram'dan birçok hafız şehid düşünce, Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-in müracaatı üzerine Zeyd bin Sâbit -radiyallahu anh- başkanlığında bir komisyon kurdu.

Mescid-i nebevî'de çalışmalar başlatıldı. Her Âyet-i kerime ezbere bilinmekle beraber, Resulullah Aleyhisselâm'ın huzurunda yazıldığını bizzat gören iki şahitle birlikte ve yazılı olarak getirilmesi şart koşuldu. Böylece Kur'an-ı kerim Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in öğrettiği, ezberlettiği ve yazdırdığı şekliyle bir cilt halinde toplandı, halifeye teslim edildi. Buna "**Mushaf**" denildi.

Bu yazımda Kureyş lehçesi esas alınmıştır.

Çoğaltılması:

Hazret-i Osman -radiyallahu anh- in hilâfeti zamanında bu ana nüsha, yine Zeyd bin Sâbit -radiyallahu anh- başkanlığında toplanan bir komisyon tarafından çoğaltıldı. Birisi Medine-i münevvere'de bırakıldı, diğerleri Basra, Kufe, Mısır, Bahreyn, Yemen, Mekke-i mükerrerme... gibi mühim İslâm memleketlerine gönderildi.

Yazı lehçe bakımından bu nüshalara uymayan hususi nüshalar ortadan kaldırıldı. Bu farklılıklar aynı mânâyı ifade eden ve çeşitli bölgelere âit bulunan az sayıda kelime farkından ibaret idi. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ümmete kolaylık olsun diye bu farklılığa izin vermiştir. Kureyş lehçesi yaygın hale gelince, geçici olarak izin verilen lehçe farkları da kaldırılmış oldu.

Müslümanlar Kur'an-ı kerim'i bu mushaflardan yazarak, bir taraftan da hafızlardan ezberleyerek nesillerden nesillere, zamanımıza kadar naklettiler. Böylece yazılanlar ve ezberlenenler farklılık göstermedi.

O zamandan günümüze kadar hiçbir Âyet-i kerime'si, kelimesi, harfi, noktası bile değişmemiştir. Kıyamete kadar da hiç değişmeden devam edecektir. Bir benzeri ortaya konmadığı gibi, bundan sonra da beşer bundan âciz kalacaktır. Bu vasfa sahip tek kitap odur.

Hazret-i Osman -radiyallahu anh- Efendimiz'e âit olduğu söylenen birkaç nüsha, bugün bile Taşkent ve İstanbul'da bulunmaktadır, zamanımızda bilinen ve İslâm dünyasının bütün yörelerinde saklanmış olan bütün nüshalar, tamamen birbirlerinin aynıdır.

Muhtevâsı:

Kur'an-ı kerim'de; Allah-u Teâlâ'nın varlığı ve birliği, bunun delilleri, vahiy, nübüvvet, âhiret hayatının ispatı, âhirete âit hallerin tasviri, iyilik yapanlara mükâfat verileceği, kötülük yapanların cezâlara uğrayacağı, geçmiş milletlerin hayatı ile ilgili kıssalar, Allah-u Teâlâ'yı hatırlatma, meth-ü senâ etme, nimetlerini dile getirme, isim ve sıfatları ile ilgili açıklamalar, O'na nasıl ibadet edileceğine, nasıl zikredileceğine, bâtil inançların ve sapıklıkların reddine dair bilgiler, öğütler mevcuttur.

Kur'an-ı kerim ayrıca İslâm hukukunun temelini meydana getiren hükümleri ihtiva eder. Bu hükümler hiçbir zaman kanun kitaplarında sıralandığı gibi maddeler halinde sıralanmaz. Delâlet yönleri çok olduğu için "Ahkâm âyetleri şunlardır." diye belirleme imkânı yoktur. Anlatılan herhangi bir kıssada muhtelif ahkâma temel teşkil edecek hükümler bulunup çıkarılabilir. Bunun içindir ki, Kur'an-ı kerim bir bütün olarak ele alınır. Herhangi bir Âyet-i kerime'den hüküm çıkarılırken, Kur'an-ı kerim'in bütünlüğü içerisinde ele alınması gerekir.

Kur'an-ı kerim gerek sözleri, gerek mânâsında ihtivâ ettiği gayba ait haberleri, emirleri ve yasakları, müjdeleri ve uyarıları ile bütün akıl ve anlayışların üstünde olan, Allah-u Teâlâ'nın vahyi ile indirilmiş, kıyamete kadar devam eden bir mucize, ilâhî bir belgedir.

HIRİSTİYANLIK ve İNCİL

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Onlar Allah'ı bırakıp hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rableri olarak kabul ettiler. Oysa kendilerine, bir olan Allah'a ibadet etmeleri emredilmişti." (Tevbe: 31)

Bu Âyet-i kerime'nin mânâsını bizzat Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kendisi açıklamıştır.

Şöyle ki:

Daha önceleri hıristiyan olan Adiy bin Hâtim boynunda gümüşten bir haç olduğu halde, İslâm hakkında bilgi edinmek niyetiyle Medine'ye gelmişti. Şüphelerini gidermek için Resulullah Aleyhisselâm'a bazı sorular sordu. *"Bu âyet bizi âlimlerimizi, rahiplerimizi rabler edinmekle suçluyor. Halbuki biz onları kendimize rabler edinmeyiz. Bunun mânâsı nedir?"* dedi.

Resulullah Aleyhisselâm; **"Onlar helâli haram kıldılar, haramı helâl kıldılar. Siz bunu öylece kabul etmiyor muydunuz?"** diye sorunca Adiy *"Evet böyledir."* diye tasdik etti.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"İşte bu sizin onları rabler edinmenizdir." buyurdu. (İbn-i Kesir)

Dolayısı ile bu Hadis-i şerif, Allah-u Teâlâ'nın Kitab'ını kenara iterek, haramı helâl, helâli haram yapanların nefislerini ilâh ve rab ittihaz ettiklerini, onlara uyup peşinden gidenlerin de onları rabler edindiklerini göstermiş olmaktadır. Allah'a inandık deseler bile, bu iddiâlarının inandırıcı olmadığı ortadadır.

Binaenaleyh gerek Âyet-i kerime'den gerekse Hadis-i şerif'ten anlaşılıyor ki, onlar papazlarını, hahamlarını ilâh edindiklerinden ötürü parçalanmışlardır. Şu anda ortada ne Tevrat'ın aslı var, ne de İncil'in aslı var.

Adiy bin Hâtim bu hakikati görünce ve duyunca müslüman oldu, sahâbi olmakla şereflendi.

İncil'in Tahrif Edilmesi:

İlâhi vahiy olan semâvi kitaplar her türlü tezat ve ihtilâftan uzaktır. Zira gönderilen elçiye verilen kitap kelâmullah'tır. İncil'in tahrif edilmiş olduğu dört İncil'in bulunmasından, bu incillerin, birbiri ile çelişip tezata düşmesinden, farklı bilgiler vermesinden, alenen anlaşılır.

Yine Matta incilinin amacı; İsa'nın yaşamı, ölümü, dirilişi üzerinedir. Markos en kısa İncil olup, insanların İsa Aleyhisselâm'a gösterdikleri ilgi ve İsâ Aleyhisselâm'ın hayatından çokca bahseder. Luka ise daha kitabının başında amacının İsa Aleyhisselâm'ın yaşamını

doğru ve ayrıntılı biçimde anlatmak olduğunu açık seçik ortaya koyuyor. Kitabını Teofilos'a hitaben (Luka: 1/3) yazdığını belirtmesi İsa Aleyhisselâm'a âit olmadığını gösterir. Yuhanna ise incili bizatihi kendisinin kaleme aldığını; *"Onun adıyla yaşama kavuşasınız"* (20/30-31) diyerek belirtmiştir.

İlâhi vahiy ise ancak Allah'ın kelâmı, sözü, beyanıdır. Peygamber ve ümmetine Allah'ın koyduğu kanunları, emirleri, nehiyleri içerir. Geçmiş peygamberlerden ve ölümden sonrasında haber verir.

Görüleceği üzere bu bahsedilen inciller İsa Aleyhisselâm'dan sonra yazılmış ve onun hayatını kaleme almışlardır. İlâhi vahyin nüshaları karışmış ve fakat İsa Aleyhisselâm'a inen gerçek incil tahrif edilmiştir. İncelendiğinde, akl-ı selim ile düşünüldüğünde bu gerçek açıkça görülebilecektir.

Bir kere inciller, İsa Aleyhisselâm'dan yüzyıl gibi bir zaman sonra yazılmışlardır, İsa Aleyhisselâm'ın dili ile yazılmamışlardır. Hatta Yeni Ahid'de yazıldığına göre İncil yazarları; *"Sözlü söylentiye saptayan ilk hıristiyan topluluğunun sözcülerinden başka birşey değildir..."* *"İncil yazarlarından herbiri kendi uslûbuna, kendi kişiliğine, kendine özgün dini kaygılarına göre, çevrelerindeki gelenekten aldıkları sözler ile hikayeler arasında bir takım bağlar kurmuşlardır."*

•

Matta İncili'nde (1/1-17) İsa Aleyhisselâmın babaları olarak verilen isimler toplamı (İbrahim Aleyhisselâm dahil) İbrahim Aleyhisselâm'a kadar 40'tir. Luka İncili'nin verilen isimler toplamı ise İbrahim Aleyhisselâm dahil 55'tir.

•

Luka İncili (3/23-38), Mesih'i *"Matat'a"* nispet ederken. Matta İncili (1/16), Mesih'i *"Dülger Yusuf'a"* nispet etmiştir.

•

Matta (4/18) ve Markos (1/16), Mesih'in, Petrus ve kardeşi Andreas'ı *"Denize ağ atarlarken bulduğunu"* Luka (5/2) ise, İsa'nın *"iki balıkçıyı kayıklarından inmiş, ağlarını yıkarken bulduğunu"*, Yuhanna (1/35-42) ise, *"İsa'nın gezinirken, Yahya'nın şakirdlerinden ikisiyle oturduğunu, Andreas'ın İsa'nın ardından gittiğini ve daha sonra kardeşi Petrus'u da İsa'ya getirdiğini"* belirtmiştir. Bunların hangisi doğrudur?

•

Matta İncili'ne göre (9/18) kızın babası *"kızın öldüğünü"* fakat İsa'nın gelerek elini üstüne koymasını ister. (9/24) *"İsa da kızın ölmemiş, uyuyor"* derken. Luka İncili'ne göre ise (8/42) kızın babası *"kızının hasta olduğunu ve onun ölmek üzere bulunduğunu"* söyleyince İsa Aleyhisselâm devamında (8/50)de *"korkma ancak iman et, ve kız iyi olacaktır."* demiştir.

•

Matta İncili (11/18) *"Yahya'nın yemiyerek ve içmeyerek geldiğini"* haber verirken, Markos İncili (1/6) *"Yahya'nın çekirge ve yaban balı"* yediğini söyler ki, bu iki haber birbirini çürütür.

•

Matta İncili'nde (16/19) İsa'nın Petrus'a hitaben *"göklerin melekut anahtarlarını sana vereceğim, yeryüzünde çözeceğin herşey göklerde çözülmüş olur."* ifadesi haber verilirken, devamında (16/23) Petrus'a hitaben *"Çekil arkama şeytan; sen bana tökezsün, çünkü sen Allah şeylerini değil, ancak insan şeylerini düşünüyorsun."* şeklinde birinciye tamamen zıt olacak şekilde konuştuğu belirtilmiştir.

•

Matta İncili (21/7) İsa'nın eşeğe bindiğini haber verirken, Markos İncili (11/7) İsa'nın sığaya bindiğini belirtmiştir.

•

Matta (27/38-44) ile Markos (15/27, 32)da iki haydut İsa'ya sitem ederken, Luka (23/39)da sitem eden haydutlardan biridir.

•

Matta (27/60); Markos (15/46); Luka (23/53)ya göre ceset alınıp *"Kaya içine oyulmuş bir kabre konulmuştur."* Yuhanna (19/41)ya göre ise, *"İsa'nın cesedi bahçede olan bir kabre konmuştur."*

•

Matta (1/1-16), İsa'nın şeceresini İbrahim'den başlatarak İsa'ya kadar getirirken; Luka (3/23-38) aynı şecereyi Adem'den başlayarak İsa'ya kadar getirir. Böylece Matta, Luka'nın baştan zikrettiği yirmi atayı atlar.

•

Matta'ya göre, (28/1) İsa'nın kabrini, ziyatere gelenler arasında Mecdelli Meryem ve başka bir Meryem de vardı. Yuhanna'ya göre, (20/1) kabri ziyarete gelen sadece Mecdelli Meryem'dir.

•

Matta ve Yuhanna *"İsa'nın göğe çıkışını"* zikretmedikleri halde Luka (24/51) ve Markos (16/19) İsa'nın göğe çıkışını zikretmektedir.

•

Matta İncili'nde (17/15) bir adamın *"Sar'alı oğlunu"* kurtarması için İsa'ya geldiğini belirtirken, Markos İncili (9/17) *"Dilsiz ruhu olan oğlunu"* İsa'ya getirdiğini söyler. Luka ise aynı olayı naklederken adamın, İsa'ya *"Muallim! Sana yalvarırım oğluma bak"* dediğini belirtir.

•

İnciller Yunanca yazılmışlardır. Yeni Ahid'de orijinalliğini muhafaza eden bazı terimler Yunanca değil, İbranice'dir. Bu dahi tahrife delildir. Zira İsa Aleyhisselâm'ın dili Âramice (İbranice)dir.

•

Matta İncili'nin bildirdiğine göre Hazret-i İsa, Musa Aleyhisselâm'ın şeriatını yıkmaya değil, yapmaya geldiğini beyan etmiştir. (Matta: 5/ 17-18)

Halbuki bugünkü Yeni Ahid, Musa Aleyhisselâm'ın şeriatının İsa Aleyhisselâm tarafından tamamen kaldırıldığını öğretmektedir. Bu bir tenakuz, çelişkidir.

•

Hıristiyanlığın temeli sayılan teslisle ilgili âyet şöyle idi: "*Çünkü gökte şehadet edenler üçtür: Baba, kelime ve Ruh'ul-Kudüs ve bu üç birdir ve yerde şehadet edenler üçtür. Ruh ve su ve kan ve bu birde mutabıktır.*" (Yuhannanın Mek: 5/ 7-8)

1881'de basılan tashihli nüshadan birinci kısım çıkarılmış ve bugünkü yeni baskılarda bu yoktur.

Bu misal bize, Hıristiyanlığın kutsal kitabı üzerinde tahrifler yapıldığını ve bu tahriflerin devam ettiğini göstermektedir.

•

Yuhanna (2/7-9) "*İsa'nın, suyu şarap yaptığını*" haber verdiği halde,

Diğer üç İncil'de böyle bir haber yoktur.

•

Yuhanna'nın bir yerde (5/31-32) "*Eğer ben kendim için şehâdet edersem, şehâdetim doğru değildir. Benim için şehâdet eden başkasıdır.*" derken, bir başka yerde (Yuhanna: 8/14) "*Ben kendim için şehâdet ediyorsam da şehâdetim doğrudur. Çünkü ben nerden gelip nereye gittiğimi bilirim.*"

•

Matta'nın (5/39-40) "*Kötüye karşı koma, ve senin sağ yanağına kim vurursa, ona ötekini de çevir, bir mahkemeye gidip senin gömleğini almak isterse, ona abanı da bırak*" şeklindeki sözü ile, yine (Matta: 10/34) "*yeryüzüne selâmet getirmeğe geldim sanmayın; ben selâmet değil, fakat kılıç getirmeye geldim.*" sözü arasında tezat vardır.

•

Matta'ya göre (20/29) Eriha'dan çıkan İsa'ya, şifa için gelen körlerin sayısı ikidir. Markos'a göre (10/46) ise şifa için gelen körlerin sayısı birdir.

•

Matta İncili'ne göre (20/20-21) "*İki oğlu için İsa'dan melekûtundan yer isteyen Zebedî'nin zevcesidir.*" Markos İncili'ne göre (10/35) İsa'nın melekûtunu isteyen Zebedî'nin iki oğludur.

•

Matta İncili'ne göre (9/14) İsa'nın talebelerinin orucu hakkında İsa'ya soru soranlar Yahya'nın talebeleridir. Markos İncili'ne göre (2/18) aynı soruyu soranlar kâtipler ve Ferisiler'dir.

•

Matta İncili ifadesine göre, (2/1-4) Yerus alim halkı İsa'nın doğacağını bilmemektedir. Luka İncili'ne göre (2/25-28) Yerus alim'deki Őimeon adındaki bir Şahıs İsa'nın doğacağından haberdar edilmişti.

•

Matta İncili (8/18-26) İsa "*halkın, karŐıyakaya geçmesini emrettikten sonra deniz dalgalanmıŐ ve halk heyecanlanmıŐtır.*" Şeklinde belirtirken Markos İncili'ne göre (4/35-37) deniz dalgalandıktan sonra İsa, kalabalığa, karŐıya geçmeyi emretmiŐtir.

•

Matta İncili'ne göre (10/9) İsa Hav rilerine "*yanlarına As  bile almaya müsaade etmezken*"

Markos İncili'nin ifadesine göre (6/8), "*yanlarında As  taŐımalarını*" tavsiye etmiştir.

•

Matta İncili, Hazret-i İsa'nın başına "*güzel koku*" döken kadının bu işi ne zaman yaptığını belirtmezken, Markos bu olayın vakti olarak "*FıŐ ve Hamursuz*"dan iki gün önce olduğunu belirtir. (Markos: 14/1-3) Yuhanna ise aynı olayın Hamursuz'dan altı gün önce tahakkuk ettiğini ifade eder. (Yuhanna: 12/1-3)

•

Matta (26/6) ile Markos (14/3) bu olayın Simun'un evinde cereyan ettiğini belirtirlerken Yuhanna (12/3) aynı hadisenin Meryem'in evinde olduğuna işaret eder.

•

Matta (25/15) hizmetçileri üç gösterirken, Luka (19/33) hizmetçileri on kişi gösterir.

•

"Göklerin melekutun"da en büyüğün kim olduğu hakkında soruyu soran, Matta İncili'ne göre (18/1) "*İsa'nın talebeleridir.*" Markos İncili'ne göre (9/33-34) sorulan suali haber veren "*İsa'nın kendisidir.*"

•

Markos İncili'nin bir yerinde (1/1) "*İsa Mesih'in İncili*" denilirken, diğer bir yerinde de (1/14) "*Allah'ın İncili*" denilmektedir.

•

Luka İncili'nde bir yerde "*Kurtarıcım Allah*", (Luka: 1: 47) diğer bir yerde de "*Kurtarıcı İsa*" denilmektedir. (2: 11)

•

Hazret-i İsa için sık sık hem "*Allah'ın oğlu*", hem de "*Yusuf oğlu*", "*Davud oğlu*", "*Âdem oğlu*" deyimleri kullanılmaktadır.

Bunların hangisi doğrudur? İlâhi dinde böyle büyük tenakuzlar, kesinlikle olmaz. Bu ifadeler İncil'deki tahrifatın büyüklüğünü göstermektedir.

•

Matta (3/4; 11/18-19) Yahya'nın bir yerde çekirge ve yaban balığı yediği, bir başka yerde de yiyip içmediği söylenmektedir.

•

İncillerde dipnot olarak sık sık (Matta: 17/20-21, 18/10-11 - Markos: 7/15-16, 11/25-28, Luka: 8/45, 9-56) "*Birçok eski metinlerde şu sözler de yer alır.*" denilmektedir.

Veya Markos (16/20)de olduğu gibi "*bu bölümün 9-20 ayetleri eski metinlerde yoktur.*" denilmektedir.

Bu tahrifatı açıklayan alenilik Yuhanna'da (7/53 - 8/11)de de mevcuttur.

•

İlâhi bir kitapta hiç çıkartma, yok etme, alma, koyma olabilir mi? İlâhi olan İncil'i bu şekilde değiştirdiler, tahrif ettiler.

•

Bu gibi çelişki ve tutarsızlıklar Allah-u Teâlâ'ya nispet edilen bir kitapta bulunmaz. Öte yandan Allah-u Teâlâ'nın kulu ve elçisi olan bir peygamber de kendini Allah yerine koymaz ve kendine taptırmaz.

Binaenaleyh İsa Aleyhisselâm'a indirilen İncil'in sonradan insan eliyle yazıldığı ve tahrif edildiği anlaşılmaktadır.

İncil'in tahrif edildiğini Kur'an-ı kerim şöyle haber vermektedir:

"Onlardan bir grup, okuduklarını kitaptan sanasınız diye kitabı okurken dillerini eğip bükerler. Halbuki okudukları kitaptan değildir. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde 'Bu Allah katındandır.' derler. Onlar bile bile Allah'a iftirâ ediyorlar." (Âl-i imran: 78)

Yalan söylediklerini ve bu hususta Allah-u Teâlâ'ya iftira ettiklerini bile bile böyle yaparlar.

Diğer bir Âyet-i kerime'de ise şöyle buyruluyor:

"Şimdi siz (ey müminler) bunların size inanmalarını mı umuyorsunuz? Oysa bunlardan bir zümre vardır ki, Allah'ın sözünü işitirler de düşünüp akıl erdirdikten sonra bile bile onu değiştirirlerdi." (Bakara: 75)

Rahipler papazlar kendi arzularına, hevâ ve heveslerine göre yazmışlar, hıristiyanlar da onlara uymuş ve onları ilâh edinmişlerdir.

Tevrat'ın tahrif edildiğine dair ise şöyle buyurulmaktadır:

"Verdikleri kesin sözü bozmaları sebebiyle onları lânetledik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler ve kendilerine belletilenlerin bir kısmını unuttular. İçlerinden pek azı hariç, onlardan dâima hâinlik görürsün. Onları affet ve aldırma. Şüphesiz ki Allah iyilik yapanları sever." (Mâide: 13)

Tevrat'ı kendi istekleri doğrultusundaki hükümlerle değiştirdiler. Kitap'ta yazılı olanlara bağlı kalmayarak kendi hükümlerini icrâ ettiler. Tevrat'ta olmayan şeyleri ona kattılar, Kitab'ın hükümlerini yerine getirmediler.

İncil'in Tahrif Edildiğini Hıristiyanlar Kendileri İtiraf Ediyor:

"Hıristiyanların çoğunluğu İncillerin İsa'nın hayatının direkt göz şahitlerince yazıldığına ve buna binaen onun hayatına ve mesajına dair sorgulanamaz bir kanıt olduklarına inanırlar... Günün popüler İncil baskıları genel halk kalabalıkları arasında bu fikirlerin propagandasını yapan yorumlar içermektedir. Dahası İncillerin yazarları hakkında öne sürülen öylesine çok detaylar vardır ki, onların doğruluğundan kişinin artık kuşulanmaması gerektiği izlenimi verilmektedir. Hıristiyanlığın başlangıcına dair yapılan modern araştırma işleri bu şekilde sunmanın realiteyle hiç de uyuşmadığını göstermektedir." (M. Bucaille, The Beble, The Kur'an and Science, sh. 65)

•

"Bugünkü kilisenin sahte, düzme olarak sınıflandırdığı kitaplar, Eski Kiliseler'de kutsal kabul edilmişlerdi. Örneğin, bugün Kilise'nin sıradan bir insan ürünü kitap olarak vafettiği "Hermes'in Çobanı"nın İ.S. 100'de Roma'da popüler bir şekilde kutsal yazı olarak kabul edilmekteydi." (The Interpreters Bible V. 1, sh. 70)

•

Eldeki İncillerde bile büyük farklar vardır. İnciller yazım tarihine göre incelendiğinde Hazret-i İsa'nın nasıl zamanla putlaştırıldığı ortaya çıkmaktadır. Bunu kendileri itiraf etmektedirler:

"St. Luka İncil'inde İsa yaklaşık bir düzine kere 'Rab' olarak anılırken, daha eski olan St. Matta ve St. Markos İncilleri onu basitçe 'İsa' diye anmaktadırlar. Bu öyle bir gerçektir ki, onun uluhiyetine olan itikadın tedrici olarak geliştiğini gösteriyor gibidir." (Rev. Dr. A.B. Bruce D.D., Encyclopedia Britannica, Jesus makalesi)

"Aynı zamanda Kitab-ı Mukaddes de her kelimesi gerçekten doğru bir ilâhi kitap olarak algılanmamaktadır, fakat diğer insanlar gibi hata ve cehalete maruz kalan insanlar tarafından üretilen bir yazılar kataloğu olarak algılanmaktadır." (ABD'li Protestan papaz J. L. Mitton, Jesus: The Fact Behind the Faith, sh: 10)

•

"Son olarak, kasdî olarak yapılan doktrinsel tahrifatlar vardır. (deliberate doctrinal alterations) Heretik Marsiyon, kendi özel öğretilerini desteklemek için kutsal metin üzerinde tahrifat yapılmasında bir liderdi, fakat Hıristiyanların kendileri de bazen metni biraz eğmekte (bending) veya çok sert (harsh) veya lüzumundan fazla olduğunu düşündükleri veya kabul edilen öğretilerle bağdaştırılmasının zor olduğunu düşündüklerini kelimeleri çıkartmakla (omitting) suçludurlar." (ABD'li Katolik papa R.T.A. Murphy, Background to the Bible sh. 140)

•

"Şu bir gerçektir ki, bu (üç) İnciller... gerçekleri olduğu gibi aktarmak gayesiyle yazılmamışlardır; onlar misyonerlik eylemleri için kompoze edilmiş kitaplardır." (Hıristiyan din bilgini Dr. A. Harnack, What is Christianity, İslâm and Christianity, M.F. Rahman sh. 35)

•

"Aşıkardır ki, tüm bunlar tarihsel değildir, fakat esrarengiz şekilde anlaşılmaz ve hissiz anlatıyı anlamaya yardım eden teolojik beyanatlardır." (Alman Katolik otoritesi H. Küng, On being a Christian, sh. 334)

•

"Markos'a göre İncil, Matta'nın anlatısı için temel çerçeve oluşturdu. Fakat, (Matta) onu genişletti ve üzerinde çalışmalar yaptı. Matta, Markos'u revize ederken detaylarda tahrifatlar (alterations) yoğunlaştırmalar (condensations) ve yeni formülleştirmeler yaptı." (ABD'li Protestan papazı Prof. K.F. Nickle, The Synoptic Gospels, sh. 95)

•

"Biz tamamen kabul ediyoruz ki, bu üç İncil'lerin içeriği yazıya geçirilmeden önce, başlangıçta İsa'nın Tanrı'nın oğlu olduğuna inanan ve anlatılarıyla ve yazılarıyla diğer insanların da kendi inançlarına gelmelerini isteyen insanlar tarafından tekrar ve tekrar ağızdan anlatılmıştı. İsa'ya yönelik büyük saygıları hikayelerini anlatma şeklini değiştirmiş olabilir. Anlatılarını bazen önem atfederek vurgulama arzuları arasına tahrifat yapmaya yönlendirmiş olabilir." (ABD'li Protestan Papaz, J.L. Mitton, Jesus: The Fact, sh. 69-70)

HİDAYET ve GERÇEK KURTULUŞA DÂVET

Ülkemizdeki misyonerlik faaliyetlerinin iyice ayyuka çıktığı bir zamanda broşür olarak hazırlanan bu mevzu ücretsiz olarak

bütün ülkemizde dağıtılmış, halkımıza İslâm Dini'nin tevhid akidesi ve hıristiyanlık hakkındaki hakikatler hatırlatılmıştır.

Bilahare Hıristiyanları da "**Hakikat ve Gerçek Kurtuluşa Dâvet**" etmek maksadıyla bu broşür "**İngilizce, Almanca, Fransızca, Rusça, Hollandaca, İspanyolca, Arnavutça**" gibi dillere çevrilerek bütün dünyada ücretsiz olarak dağıtılmıştır.

Böylece ülkemiz ve İslâm dünyası üzerindeki siyasi emellerine ulaşmak için dini alet eden misyonerler ve misyoner teşkilatları verilen bu esaslı cevap karşısında ne yapacaklarını şaşırılmış, bir hakikat onların binlerce yalanını söndürmüştür.

Bu vesile ile aynı zamanda kilisenin tasallutundan kurtulamayan hak ve hakikat arayışındaki hristiyanlara da el uzatılmıştır.

Bu broşürlerin metinlerini internet adresimizden okuyabilirsiniz. (www.hakikat.com.tr)

"Bismillâhir-Rahmânir-Rahîm."

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla"

AZÎZ VE CELÎL OLAN ALLAH-U TEÂLÂ KUR'AN-I KERİM'İNDE ŞÖYLE BUYURUYOR:

"DE Kİ: O ALLAH BİR TEKTİR." (İHLÂS: 1)

HIRİSTİYANLAR İSE; *"BABA, OĞUL, KUTSAL RUH"* DİYEREK ÜÇ İLÂH KABUL EDİYORLAR.

BU NE BÜYÜK BİR SAPMIŞLIKTIR.

ALLAH-U TEÂLÂ İHLÂS SÛRE-İ ŞERİF'İNDE KESİN OLARAK BEYAN BUYURMAKTADIR:

"DOĞURMAMIŞ, DOĞURULMAMIŞTIR." (İHLÂS: 3)

HIRİSTİYANLAR İSE; *"İSA MESİH ALLAH'IN OĞLU"* DİYORLAR. BUNDAN BÜYÜK CEHALET Mİ OLUR?

HALBUKİ İSA ALEYHİSSELÂM KUR'AN-I KERİM'DE HABER VERİLDİĞİNE GÖRE ŞÖYLE SÖYLEMİŞTİR:

"BEN ALLAH'IN KULUYUM. O BANA KİTAP VERDİ VE BENİ PEYGAMBER YAPTI."
(MERYEM: 30)

HIRİSTİYANLAR İSE; İSA ALEYHİSSELÂM'I İLÂHLAŞTIRDILAR. BU NE BÜYÜK DALÂLETTİR.

ALLAH-U TEÂLÂ KEHF SÛRE-İ ŞERİF'İNİN 4-5. ÂYET-İ KERİME'LERİNDE ŞÖYLE BUYURUYOR:

"VE: 'ALLAH ÇOCUK EDİNDİ.' DİYENLERİ UYARMAK İÇİN. BU HUSUSTA NE ONLARIN NE DE ATALARININ BİR BİLGİSİ VARDIR. AĞIZLARINDAN NE BÜYÜK SÖZ ÇIKIYOR! ONLAR YALNIZ VE YALNIZ YALAN SÖYLERLER."

HIRİSTİYANLAR, HAZRET-İ ALLAH'A EVLÂT İSNAT EDİYORLAR. BU NE BÜYÜK
AYMAZLIKTIR.

ALLAH-U TEÂLÂ ÂYET-İ KERİME'SİNDE BUYURUR Kİ:

**"MUHAMMED İÇİNİZDEN HERHANGİ BİR ADAMIN BABASI DEĞİL, FAKAT O
ALLAH'IN RESUL'Ü VE PEYGAMBERLERİN SONUNCUSUDUR."** (AHZÂB: 40)

HIRİSTİYANLAR İSE; İNCİL'DE HABER VERİLMESİNE RAĞMEN: *"BİZ İSA'DAN ÖTESİNİ
TANIMMIYORUZ."* DİYORLAR. BUNLAR KENDİ KİTAPLARINA DAHİ İNANMIYORLAR. BU
NASIL BİR DİN ANLAYIŞIDIR?

Allah-u Teâlâ Âl-i imrân sûre-i şerif'inde:

"Allah katında din İslâm'dır." buyuruyor. (Âl-i imrân: 19)

O'nun katında kabul olunmuş din ancak **"İslâm"** dinidir.

Dolayısıyla imanın ve İslâm'ın şartları esas olmaktadır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde kâfirlerin **"Pis"** olduklarını, **"Murdar"** olduklarını
beyan buyuruyor:

"Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir necis (pislik)tir." (Tevbe: 28)

"Artık onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar murdardır." (Tevbe: 95)

Bunun sebebi nedir? İman etmez, namaz kılmaz, gusül almaz, abdest almaz. Dolayısıyla
pis ve murdar olmuş oluyorlar.

Diğer bir Âyet-i kerime'sinde ise şöyle buyurur:

**"Şüphesiz ki Allah katında, yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü kâfir
olanlardır. Artık onlar iman etmezler."** (Enfâl: 55)

Zira Allah-u Teâlâ'ya şirk koşmuştur.

Peygamberlere ve İsa Aleyhisselâm'a iman etmek İslâm dininin iman esaslarındandır. Biz
Allah-u Teâlâ'nın gönderdiği bütün peygamberlere ve kitaplara inanırız.

**"Hepsi Allah'a, meleklerine, Kitaplar'ına ve peygamberlerine iman ettiler.
"O'nun peygamberlerinden hiçbirini diğerinden ayırmayız..." derler."** (Bakara:
285)

Allah-u Teâlâ bize böyle beyan buyuruyor. Biz İsa Aleyhisselâm'a ve ona indirilen
bozulmamış İncil'e ve Allah'ın gönderdiği diğer bütün peygamberlere iman ederiz. İslâm
inancına göre İsa Aleyhisselâm Hazret-i Allah'ın büyük peygamberlerinden birisidir.
Bakire Meryem'den babasız olarak dünyaya gelmiştir. Adem Aleyhisselâm nasıl ki babasız
olarak yaratılmışsa İsa Aleyhisselâm'ın yaratılması da bu şekildedir. Nitekim bugünkü tıp

ilminin ulaştığı seviye bu durumun kavranmasını daha kolay kılmaktadır. Hazret-i Allah beşeri sıfatlardan ve çocuk sahibi olmaktan munezzehtir.

Bu hakikatleri anlamak ve kabul etmek istemeyen yahudiler, İsa Aleyhisselâm hakkında, babasız dünyaya geldiğini bahane ederek "*zina çocuğudur*" dediler, iftira ettiler, hıristiyanların bir kısmı "*ilâh*" dediler, bir kısmı "*ilâhın oğlu*", bir başka fırka da "*üçten biridir*" dediler. Oysa hakikat Kur'an-ı kerim'de bildirildiği gibidir:

"Hiç şüphe yok ki, İsa'nın babasız dünyaya gelişi de Allah nezdinde Âdem'in durumu gibidir. Allah Âdem'i topraktan yarattı, sonra ona: 'Ol!' dedi, o da oluverdi." (Âl-i imrân: 59)

Allah-u Teâlâ'nın Meryem Vâlidemiz hakkındaki beyân-ı ilâhîsi de şudur:

"İrzini korumuş olan İmrân kızı Meryem de bir misaldir. Biz ona ruhumuzdan üflemiştik. Rabb'inin sözlerini ve Kitaplar'ını tasdik etmişti. O bize gönülden itaat edenlerdendi." (Tahrîm: 12)

Hıristiyanlar: "*Allah üçtür: Baba, oğul, ruhul kuds; üç esas, üç şahıs olarak tek esastır.*" diyerek "*Üç ilâh*" anlayışına sapmışlardır. Bunun hangisi Allah'tır? Bu bâtil bir zihniyet değil mi? Bu doğru mudur?

"Sizin için hayırlı olmak üzere bundan vazgeçin. Şüphesiz ki Allah ancak bir tek ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan munezzehtir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Vekil olarak Allah yeter." (Nisâ: 171)

İslâm dininin hak din olduğunu, Hazret-i Kur'an'ın Allah-u Teâlâ'nın indirdiği son kitabı olduğunu, Muhammed Aleyhisselâm'ın da Allah-u Teâlâ tarafından gönderilmiş hak ve son bir peygamber olduğunu biliyorsunuz, ancak inkâr etmekte inat ediyorsunuz.

"Ey ehl-i kitap! Niçin hakkı bâtila karıştırıyor ve bile bile hakkı gizliyorsunuz?" (Âl-i imrân: 71)

Allah-u Teâlâ size sesleniyor.

Ey okuyucu! Bile bile hakkı, hakikati gizleme. Hidayete gözlerini kapama. İnkârda inat etme.

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim'inde, Nisâ Sûre-i şerif'inde yine size sesleniyor:

"Allah'a ve peygamberlerine inanın. (Allah) üçtür demeyin!" (Nisâ: 171)

Allah'ın bir olduğuna, her türlü beşeri sıfattan munezzeh olduğuna iman edin. Allah-u Teâlâ'ya çocuk isnat etmek çok büyük bir zulümdür, büyük bir inkârdır:

"'Rahman çocuk edindi.' dediler. Andolsun ki siz, pek çirkin bir şey ortaya attınız. Onlar o Rahman olan Allah'a çocuk iddia ettiler diye, bu sözden dolayı neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak, dağlar dağılıp çökecekti.

Halbuki Rahman olan Allah'a çocuk isnat etmek aslâ yakışmaz." (Meryem: 88-92)

Yaratma ile üretme arasındaki farkı anlayamıyor musunuz? Doğurma ve doğmanın, her şeyden önce bir yaratmaya bağlı olduğunu düşünemiyor musunuz? Gözleriniz bu kadar kör mü?

Halbuki Kur'an-ı kerim'de beyan buyurulduğuna göre İsa Aleyhisselâm şöyle söylemişti:

"Allah benim de Rabb'imdir, sizin de Rabb'inizdir. Artık ona kulluk edin, bu doğru yoldur." (Zuhruf: 64)

İsa Aleyhisselâm böyle buyuruyor, hıristiyanlar ise onu Allah yerine koyuyorlar, ilâh kabul ediyorlar. Bu iftiranız karşısında İsa Aleyhisselâm size sahip çıkar mı? Allah-u Teâlâ'nın huzuruna hangi yüzle çıkacaksınız? Mahlûktan Allah olur mu? Ne kadar sapmış olduğunuzu görmüyor musunuz?

"Halbuki Mesih onlara demişti ki:

Ey İsrâiloğulları, benim de Rabb'im sizin de Rabb'iniz olan Allah'a kulluk edin.

Kim Allah'a ortak koşarsa, muhakkak ki Allah ona cenneti haram kılar.

Varacağı yer ateştir, zâlimlerin yardımcıları yoktur." (Mâide: 72)

İsa Aleyhisselâm size hitap ediyor, Allah'a ortak koşmaya devam ederseniz, cehennemde ebedî kalacağınızı söylüyor. Hâlâ uyanmayacak mısınız?

Allah-u Teâlâ İsa Aleyhisselâm'ın bir diğer beyanını Kur'an-ı kerim'de bize şöyle haber veriyor:

"Ben Allah'ın kuluyum. O bana Kitap verdi ve beni peygamber yaptı." (Meryem: 30)

Hıristiyanlar ise hâşâ İsa Aleyhisselâm'ı Allah olarak kabul ediyorlar. İsa Aleyhisselâm; **"Ben Allah'ın oğlu değilim, kuluyum. Ben Allah değilim, O'nun peygamberiyim, elçisiyim."** diyor. Hıristiyanlar bir mahlûku Allah yaparak kayıyor, bu mübarek peygambere iftira atıyor, yoldan çıkıyorlar. Hâşâ insandan Allah olur mu? Bu ne kadar büyük bir inkârdır.

İsa Aleyhisselâm'a uluhiyet isnad edenler hakkında Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyuruyor:

"Allah, Meryemoğlu Mesih'tir.' diyenler gerçekten kâfir olmuşlardır." (Mâide: 72)

"Andolsun ki: 'Allah üç ilâhtan üçüncüsüdür.' diyenler kâfir olmuşlardır." (Mâide: 73)

"Allah üç ilâhtan üçüncüsüdür." demek, hem *"Üç"* kelimesi, hem de *"Üçüncü"* kelimesi itibariyle olmak üzere iki yönden katıksız şirktir. Bir ilâhtan başka ilâh olmadığı halde üç ilâh farzetmek, bir olan Allah'ın hakkını inkârdır, zulümdür. *"Allah üç"* demek gibi bir çelişkidir.

"Oysa bir tek ilâhtan başka ilâh yoktur. Eğer bu dediklerinden vazgeçmezlerse elbette onlardan inkâr edenlere çok acıklı bir azap dokunacaktır." (Mâide: 73)

Bu gibi sözlerden ve teslis inancından vazgeçmeyenlere Allah-u Teâlâ açıkça küfür damgası vurmuştur. Onlar en şiddetli bir azapla azaba uğrayacaklardır.

"Meryem oğlu Mesih ancak bir peygamberdir." (Mâide: 75)

İlâh değildir. Ancak Allah-u Teâlâ'nın delil ve fermanı ile gönderdiği bir elçi, bir tebliğci, bir peygamberdir. Allah-u Teâlâ hususi olarak bazı peygamberlere mucizeler verdiği gibi, ona da doğruluğunu göstermek için apaçık bazı mucizeler vermiştir. Eğer Allah-u Teâlâ İsa Aleyhisselâm vasıtası ile ölüleri diriltti ise, şüphesiz ki Musa Aleyhisselâm vasıtasıyla âsâya can verdi ve âsâ sürünen bir yılan oldu. Bu ötekinden daha hayret vericidir. Eğer İsa Aleyhisselâm babasız yaratıldıysa, şüphesiz Âdem Aleyhisselâm hem anasız hem babasız yaratılmıştır. Bu daha şaşırtıcıdır. Bunların hepsi Allah katındandır. Musa Aleyhisselâm ve İsa Aleyhisselâm ancak Allah-u Teâlâ'nın yaratıcı kudretinin tecelli yerleri ve vasıtalarıdır.

İsa Aleyhisselâm ilk olarak gelmiş bir peygamber de değildir:

"Ondan önce de nice peygamberler gelip geçmiştir. Annesi de siddîka (çok doğru) bir kadındı. Her ikisi de yemek yerlerdi." (Mâide: 75)

Allah-u Teâlâ İsa Aleyhisselâm ve Meryem Validemiz hakkında: **"Yemek yerlerdi"** buyuruyor. Yani İsa Peygamber bir insan olarak yedi, içerdi, gezerdi, bir insandı çünkü. Böyle bir kimse Allah olur mu? Allah öyle bir Allah ki ne evveli var, ne de sonu var.

Allah-u Teâlâ İsa Aleyhisselâm hakkında gerçek dışı beyan ve inançlarda ısrar eden ehl-i kitabın bu müfrit telâkkilerini reddeder. Hıristiyanların Allah'ı bırakıp İsa Aleyhisselâm'a tapacak kadar onun hakkında aşırı tazimde bulunmak suretiyle düştükleri sapmışlıklarını anlatarak şöyle buyurur:

"Ey ehl-i kitap! Dininizde taşkınlık etmeyin. Allah hakkında ancak gerçeği söyleyin." (Nisâ: 171)

Onu ancak yüksek sıfatlarıyla, güzel isimleri ile nitelendirin. O'na bir eş ve bir çocuk veya buna benzer zatına yakışmayan şeyleri nispet etmeyin.

"Meryem oğlu İsa Mesih, Allah'ın peygamberidir." (Nisâ: 171)

O sadece Allah-u Teâlâ'nın seçkin peygamberlerinden bir peygamberdir, sizin iddia ettiğiniz gibi Allah'ın oğlu değildir.

"Meryem'e ulaştırdığı kelimesidir." (Nisâ: 171)

O'nun taraf-ı izzetinden tecelli eden bir emirdir. **"O!"** emr-i şerifiyle var olmuştur.

"Ve O'ndan bir ruhtur." (Nisâ: 171)

Kendisinin yaratmasıyla meydana gelen bir ruhtur. O'nun **"Kün!"** emri ile bir mucize olarak vücuda getirdiği için kendisine bir şeref olmak üzere **"Kelimetullah"** denilmiştir. Bu ruhun Allah-u Teâlâ'ya izafe edilmesi şerefini yükseltmek içindir. Allah-u Teâlâ onunla birçok ölü kalplere hayat vermiştir.

Şu halde;

"Allah'a ve peygamberlerine inanın. (Allah) üçtür demeyin. Sizin için hayırlı olmak üzere bundan vazgeçin. Şüphesiz ki Allah ancak bir tek ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Vekil olarak Allah yeter." (Nisâ: 171)

İsa Aleyhisselâm kendisine insan olmanın dışında bir sıfat yakıştırmak isteyenlere kul olduğunu hatırlatmak ihtiyacı duymuş ve:

"Ben ancak Allah'ın kuluyum." buyurmuştur. (Meryem: 30)

Muhataplarına: *"Beni ilâh edinin."* dememiş, bilâkis:

"Şüphesiz ki Allah benim de Rabb'im, sizin de Rabb'inizdir. O'na kulluk edin. İşte doğru yol budur." diye nasihatte bulunmuştur. (Meryem: 36)

Allah-u Teâlâ Tevhid akidesini temelinden yıkan Üç İlâh (Teslis) inancının doğuracağı elim âkıbeti haber vermektedir. Allah'tan başka iki ilâh edinenlerle İsa Aleyhisselâm ilâhî huzurda yüz yüze getirilecekler, Allah'a ve Peygamber'ine iftira edenler hak ettikleri cezayı göreceklerdir.

Allah-u Teâlâ, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e hitap ederek bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"De ki: Rahman'ın çocuğu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki elbette ben olurum."

Göklerin ve yerin Rabb'i, arşın da Rabb'i olan Allah, onların vasıflandırdıkları noksan sıfatlardan münezzehtir.

Bırak onları! Kendilerine vaad edilen günlerine kavuşuncaya kadar dalsınlar, oynayıp dursunlar." (Zuhruf: 81-82-83)

•

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde Zât-ı akdes'ine kullarından bir parça isnad edenler hakkında şöyle buyurmaktadır:

"Kullarından bir kısmını, O'nun bir cüz'ü kıldılar. İnsan gerçekten apaçık bir nankördür." (Zuhruf: 15)

•

Kur'an-ı kerim'de Allah-u Teâlâ'nın çocuğu olmaktan münezzehe olduğuna dair beyanlar sık sık ifade buyurulmaktadır:

"Allah çocuk edindi dediler. Hâşâ! O yücedir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Hepsî O'na boyun eğmişlerdir." (Bakara: 116)

Allah-u Teâlâ'nın çocuk edindiğini söylemek, O'nun insanlara benzediğini söylemek mânâsına gelir. O halde hiçbir şeyin kendisine benzemediği Zât-ı Ecell-ü A'lâ'nın çocuk edinmesi aslâ düşünülemez. O, başlangıcı ve sonu bulunmayan yegâne yaratıcıdır.

"Elinizde O'nun çocuk edindiğine dair hiçbir delil yoktur. Allah hakkında bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz?" (Yunus: 68)

Allah-u Teâlâ onların ileri sürdükleri iddiâlardan ne kadar uzaktır! Çocuğu olduğunu haber vermediğine veya bu mânâyâ gelebilecek bir beyan Zât-ı Akdes'inden sâdır olmadığına göre, bu gibi kimseler kuru bir zanna isnat etmektedirler.

"De ki: Allah'a karşı yalan uyduranlar aslâ iflâh olmazlar." (Yunus: 69)

Korktuklarından emin, umduklarına nâil olamayacaklar, cennete değil cehenneme sevkedileceklerdir.

"Bak! Nasıl da Allah'a yalan yere iftira ediyorlar. Apaçık bir günah olarak bu yeter!" (Nisâ: 50)

Bundan başka hiçbir günahları olmasa bile, bu iftiraları onların hepsini gölgede bırakan büyük bir günah olur.

"O hiçbir çocuk edinmemiştir. Mülkünde hiçbir ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, mukadderatını tayin etmiştir." (Furkân: 2)

Her şey bütün mukadderatı ile O'nun kudret eli altındadır. Her şeyin bir sınırı ve ölçüsü vardır ki, kul onu aslâ aşamaz. O'nun kudretine ise sınır ve son yoktur. Bunun içindir ki hiçbir şey, yaratılmış olma sınırını aşıp da O'na ortak olmaya güç yetiremez.

"Yahudiler: 'Üzeyir Allah'ın oğludur.' dediler." (Tevbe: 30)

Bu sapmışlıkları ile hıristiyanların; *"Mesih Allah'ın oğludur."* sözüne bir kapı açmış oldular.

"Hıristiyanlar da: 'Mesih (İsa) Allah'ın oğludur' dediler." (Tevbe: 30)

Başlangıçta bunu söyleyenler bir kısım hıristiyanlar ise de, sonradan hemen hepsi böyle söylemeye başladılar, hatta böyle söylemeyenleri kâfirlikle itham ettiler.

"Bu, daha önce inkâr edenlerin sözlerine benzeterek geveledikleri sözlerdir." (Tevbe: 30)

Bunlar ehl-i kitap'tan olmakla beraber müşriklere benzerler ve müşrik sayılırlar.

"Allah onları kahretsin! Nasıl da uyduruyorlar?" (Tevbe: 30)

Bu iftiralarından dolayı Allah-u Teâlâ'nın ilâhî gadabına maruz kalmışlardır.

Hıristiyanlar o ilk günden kurtulmak için akli ve nefsi bu teslis inancına feda etmek gerektiğini ve bu fedâkârlığı yapmanın bu iman şartı ve kurtuluş sebebi olduğunu iddiâ ederler ki, bütün bunlar Allah inancını hafife almaktan başka bir şey değildir. Büyük bir saygısızlıktır.

Teslis inancı, hıristiyanlığın kaynağından gelen bir inanç değildir. Tahriften kaynaklanan bâtil inancıdır.

İsa Aleyhisselâm'dan sonra ilk yazılan Markos incilidir. Bu incilde İsa Aleyhisselâm'a *"Sen Mesih'sin."* (8/29) denilirken, Luka'da *"Sen Tanrının Mesihisin."* (9/20) diye geçmekte, Matta'da ise *"Tanrının oğlu Mesih'sin."* (16/16) ibaresi yazmaktadır. Halbuki Matta ve Luka birçok alıntıyı Markos'tan yapmıştır. Yuhanna ve Pavlus'un mektuplarında da teslis inancı mevcuttur. Hıristiyanlığa bugünkü teslis inancının sokan ve Hazret-i İsa'ya ulûhiyet isnat eden fikirlerin babası Pavlus'tur.

Bugün hıristiyanların ilâhî kitap olarak sahip çıktıkları İncil'in yaklaşık yarısı yahudi dönmesi Pavlus'un mektuplarından müteşekkildir.

"Yahudi dönmesi Pavlus Romalı bir hahamdı ve hıristiyan olmadan önce birçok hıristiyana zulmetmişti. Hıristiyan olduktan sonra kiliseye yazdığı mektuplar İncil'in 27 kitabının hemen hemen yarısını oluşturuyordu. 'Tanrının oğlu' ve 'haç' Pavlus'un öğretilerinin temelini oluşturuyordu." (Us News and World Report, 20 Nisan 1992, sf. 70)

Hıristiyanlıktan dönme eski bir pastörün (papazın) dediği gibi *"Pavlus'un cin fikirli mektupları iftiracılık, dedikoduculuk, kıskançlık, ispiyonculuk, casusluk öğretir."* Özellikle bu mektuplar birçok tenakuz ve takiyyecilikle doludur.

"Hıristiyanlığa üçlemeyi sokan Aziz Pavlus, asıl adı Saul olan Tarsuslu bir yahudidir. Aziz Pavlus, 'İsa bana inerek üçlemeyi öğretti' diyerek ortaya çıkmadan önce de Kudüs'te Kabbala öğretimi yapmaktaydı." (The Concised Atlas of the Bible, sf. 124)

"Kilise Anadolu'ya yayıldıkça İsa Mesih 'Tanrının oğlu' olarak geçmeye başladı ki, bu Pavlus'un mektuplarının başlıca konusuydu." (A.g.e, sf. 70)

Allah-u Teâlâ hıristiyanları uyarmak, gittikleri yolun yanlışlığını onlara duyurmak için Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurmaktadır:

"De ki: Allah'ı bırakıp da, size ne bir zarar ne de bir fayda vermeye gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz?" (Mâide: 76)

Hepsi de mahiyetleri itibarıyla Allah-u Teâlâ'nın yaratıklarıdır. Hiçbir fayda ve hiçbir zarar verme imkânına sahip değildirler.

"Oysa Allah işitendir, bilendir." (Mâide: 76)

Kullarının kendisine karşı ibadet ve duâlarını işittiği gibi, kalplerde gizlenen ve saklanan şeyleri de bilir. Dolayısıyla herkese hakettiğini verecektir.

"De ki: Ey ehl-i kitap! Dininizde haksız yere taşkınlık yapıp sınırı aşmayın." (Mâide: 77)

Ey hıristiyanlar! Siz Mesih'in hak olan peygamberliğini geçip de onu ilâhlık mertebesine çıkarmayınız.

Ey yahudiler! Siz de onun peygamberliğini inkâr ederek değerini düşürmeye cüret etmeyiniz.

"Daha önce hem kendileri sapmış, hem de birçoklarını saptırarak doğru yoldan ayrılmış bir topluluğun hevâ ve heveslerine uymayın." (Mâide: 77)

Burada sapan ve saptıranlardan maksat, yahudi ve hıristiyanların ileri gelenlerinden sapkınlıkta çığır açan ve o yolda yürüyenlerdir. Bunlar dinlerinde hakkı hedef edinmemişler, bu sebeple haksız yere aşırı giderek geçmişlerini körü körüne taklit etmişlerdir.

"Nefislerinin kendileri için öne sürdüğü şey ne kötüdür." (Mâide: 80)

Bu inançlarının, bu sapkınlıklarının vahim neticelerini ahirette elbette göreceklerdir.

"De ki: Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir? Diriyi ölüden, ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir? 'Allah' diyecekler. De ki: O halde O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

İşte gerçek Rabb'iniz Allah budur. Gerçeğin dışında sadece sapıklık vardır. Öyle ise nasıl olup da döndürülüyorsunuz?" (Yunus: 31-32)

İslâm dini ilk insan ve ilk peygamber Hazret-i Âdem Aleyhisselâm ile başlamış, zamanın akışı içerisinde ve her peygamber gelişinde en mükemmele doğru daima bir gelişme kaydetmiştir. Hazret-i Musâ Aleyhisselâm'a indirilen İslâm, Hazret-i Nuh Aleyhisselâm'a indirilen İslâm'dan daha geniş ve daha mükemmeldi. Hazret-i İsa Aleyhisselâm'a gönderilen İslâm, Hazret-i Musâ Aleyhisselâm'a indirilen İslâm'dan daha şümüllü ve daha mükemmeldi. Muhammed Aleyhisselâm gelince de kemâlini buldu ve son şeklini aldı.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Bugün sizin dininizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı beğendim." buyuruyor. (Mâide: 3)

Artık İslâm'dan sonra kıyamete kadar yeni bir din, yeni bir peygamber gelmeyecektir.

Bir Âyet-i kerime'de ise şöyle buyuruluyor:

"Allah katında din İslâm'dır." (Âl-i imrân: 19)

Çağlar boyunca insanlığın maddî mânevî bütün ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir özelliğe sahiptir.

İslâm dururken eski dinlere uymak, gündüz gökte yıldız aramak gibidir.

Tahrif Edilmiş İncil Dahi

İsa Aleyhisselâm'ın Kulluğuna ve

Peygamberliğine Dair İfadelerle Doludur:

Yuhanna İncili'nde: *"Gerçekten, dünyaya gelecek peygamber budur."* (6/14)

Luka İncili'nde: *"Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı."* (7/16)

Matta İncili'nde: *"Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde itibarsız değildir."* (13/57)

Cümlesi ve buna benzer birçok beyan İsa Aleyhisselâm'ın açıkça resul, elçi ve gönderilmiş bir peygamber olduğunu gösterir.

Diğer taraftan bütün bu ifadeler *"Allah'ın oğlu."* tabirleri (Luka: 9/35, Matta: 3/17, Markos: 1/11, Yuhanna: 1/18) ile tenakuza düşmektedir. İsa Aleyhisselâm için bir yerde *"Peygamber"* başka bir yerde *"Allah'ın oğlu"* diyorlar. Böyle bir durum ilâhî bir kitapta ve dinde olmaz. Bu, İncil'in tahrif edildiğini gösterir.

Kur'an-ı kerim İsa Aleyhisselâm'ın durumunu sarıh bir şekilde beyan eder:

"Hani havarilere, 'Bana ve peygamberime iman edin' diye ilham etmiştim. Onlar (da), 'İman ettik, bizim Allah'a teslim olmuş kimseler (müslümanlar) olduğumuza sen de şahit ol' demişlerdi." (Mâide: 111)

"Mesih de, Allah'a yaklaştırılmış mukarreb melekler de, Allah'a kul olmaktan aslâ çekinmezler."

Kim O'na kulluktan çekinir ve büyüklük taslarsa, bilsin ki O, hepsini huzuruna toplayacaktır." (Nisâ: 172)

"O, sadece kendisine nimet verdiğimiz ve İsrâiloğulları'na numune kıldığımız bir kuldur." (Zuhruf: 59)

İsa Aleyhisselâm bir beşerdir, insanlara hidayet yolunu göstermek için Allah tarafından gönderilmiş bir peygamberdir. Peygamberlik vazifesi ise halkı Allah'ın birliğine ve yalnız O'na kulluk yapmaya dâvet etmekten ibarettir.

İlâhî Kitap Kur'an-ı Kerim ve Bugünkü İncil:

Kur'an-ı kerim son peygamber Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm zamanında Allah tarafından kendisine indirilmiş ve kayda geçirilmiştir. Daha sonra müslümanlar tarafından çoğaltılarak yayılmıştır. Bugün yeryüzündeki milyonlarca Kur'an-ı kerim nüshası arasında hiçbir harf farkı dahi yoktur. Kur'an-ı kerim'e iftira atarak eksikliğini iddiâ edenler dahi ikinci bir nüsha gösterememektedirler. Zira böyle bir şey söz konusu bile değildir. Nitekim Almanlar 2. Dünya Savaşı yıllarında çeşitli yüzyıllarda yazılmış binlerce nüshayı karşılaştırmışlar ve farklı bir Kur'an bulamamışlardır. İlk yıllardaki Kur'an ile bugünkü Kur'an nüshalarının aynı olduğunu rapor etmişlerdir.

Oysa bugünkü İncil dört farklı kişinin kaleminden çıkmadır. Ve daha saklanan birçok İncil nüshalardan bahsedilir. İçinde Hazret-i Allah'a ve İsa Aleyhisselâm'a âit olmayan beyanlar, kişilerin hikâyeleri, mektupları ilave edilmiştir. Bu sebeple tenakuzlar, çelişkiler sayılamayacak kadar çoktur.

Protestan papazı (Ordained Methodist Minister) C. Leslie Mitton Jesus: The Pact Behind the Faith (William B. Eerdmans Publishing Company Grand Rapids, Michigan, 1974 U.S.A, sh: 10) isimli kitabında şunları rapor ediyor:

"İsa'ya saygıyla itibar edenler arasında bile, Kilisenin onun Tanrı'nın eşsiz oğlu olduğu iddiasını ciddiye almayan, fakat onu çok harikulade bir insan olarak değerlendiren pek çok insan vardır. Kitab-ı Mukaddes bile artık her sözü gerçekten doğru olan bir Tanrısal kitap olarak kabul görmemektedir, fakat diğer insanlar kadar hataya ve cehalete maruz kalabilen insanlar tarafından üretilmiş bir yazılar koleksiyonu olarak itibar görmektedir. 'İsa hakkında neyi bilebiliriz?' sorusuna cevap olarak basit bir şekilde, Kilisenin resmi öğretisini veya ayet sözlerini aktarmak artık mümkün değildir. Çünkü hemen ardından daha fazla sorular yöneltilmektedir. 'Kilisenin veya Kitab-ı Mukaddes'in öğrettiği şeylerin güvenilir olduğunu nasıl bilebiliriz' İsa hakkındaki İncil kayıtları ne dereceye kadar gerçek addedilebilir, ya da ne dereceye kadar dindar İncil yazıcılarının hayal gücü tarafından değiştirilmiştir ve süslenmiştir ve hatta yaratılmıştır?"

Fransız Katolik papazı Roguet'in itiraflarını ise Prof. Dr. Maurice Bucaille'in kaleminden okuyalım:

"İncil okuyucularının pek çoğu İncil'lerdeki belirli bazı itirafların manaları hakkında düşündükleri zaman utanırlar, hatta yüzleri de kızarır. Bu durum onlar çeşitli İncil'lerde aynı olayı anlatan değişik rivayetleri karşılaştırdıkları zaman da gerçekleşir. Bu gözlem papaz Roguet tarafından, yazdığı İncil'lere giriş isimli eserde açıklanmıştır. Haftalık bir Katolik dergisinde uzun yıllar (dini konularda) huzursuz okurlara cevap vermekle kazandığı geniş tecrübeyle, onların (Kitab-ı Mukaddes'den) okumuş oldukları şeylerden ne kadar çok endişelendiklerini ölçebilmektedir. Ona müracaat edenler geniş yelpazede sosyal ve kültürel kesimlerdenidir. Papaz Roguet, onların anlaşılması güç, kavranamaz, hatta çelişkili veya skandallı olarak tanımlanan metinler hakkında açıklama talebinde olduklarını belirtmektedir. ... Bu tespit hayli yakın bir tarihe aittir. Papaz Roguet'in kitabı 1973'de yayınlandı. Pek uzun olmayan bir zamana kadar Hıristiyanların çoğunluğu İncil'lerin sadece ayinlerde okunduğu veya vaazlarda yorumlandığı kadarını biliyordu. Protestanlar hariç, İncil'lerin tamamını okumak âdet değildi. ...Şunda hiç kuşku yok ki, İncil'lerin tamamının okunması Hıristiyanları rahatsız edecek gibidir." (The Bible, The Kur'an and Science, sh: 61, Paris)

•

Görüldüğü gibi İncil tahrif edilmiştir. Akıl yürüten bir hıristiyanın şüphe ve kararsızlığa düşmemesi mümkün değildir. Bu sebeple kimi hıristiyan teologlar İsa Aleyhisselâm'a indirilmiş bir kitap olmadığını, İncil'in İsevî taraftarlarca kaleme alındığını söylemek zorunda kalmışlardır. İslâm inancına göre ise Hazret-i Allah dört büyük kitap göndermiştir. Bunlar Zebur, Tevrat, İncil ve Kur'an'dır.

Ey hıristiyan! İlâhî özelliği tahrif edilmiş bir kitaba iman mümkün müdür? Böyle bir kitap üzerine bina edilen bir inancın ilâhî olduğunu kabul etmek mümkün müdür? Ahir zaman peygamberi Muhammed Aleyhisselâm'ı hangi delile dayanarak inkâr ediyorsunuz? Halbuki o İsa Aleyhisselâm'ı yüceltmış ve olması gerektiği gibi bütün inananlara tanıtmıştır.

Son Peygamber Muhammed Aleyhisselâm'ın İncil'de Haber Verilmesi:

Allah-u Teâlâ tarafından Hazret-i İsa Aleyhisselâm'a verilen İncil'in asılları, daha sonraları insan sözü ile karıştırılıp tahrif edilmesine rağmen, şu anda mevcut olan nüshalarda Peygamberimiz Muhammed Mustafa -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in geleceğine dair bazı işaretlere rastlanmaktadır:

"Bununla beraber ben size hakikati söylüyorum; benim gitmem sizin için hayırlıdır. Çünkü gitmezsem Tecellici size gelmez. Fakat gidersem onu size gönderirim. Ve o geldiği zaman günah için ve hüküm için dünyayı ilzam edecektir." (Yuhanna: 16/7-8)

•

"Size söyleyecek daha çok şeyim var, fakat şimdi dayanamazsınız. Ama o Hakikat ruhu gelince, size her hakikate yol gösterecek, çünkü kendiliğinden söylemeyecektir. Fakat her ne işitirse söyleyecek ve gelecek şeyleri size bildirecektir." (Yuhanna: 16/12-13)

•

"Eğer beni seviyorsanız, emirlerimi tutarsınız ben de babaya yalvaracağım ve O size başka bir tecellici, hakikat ruhunu, verecektir; ta ki, daima sizinle beraber olsun." (Yuhanna: 14/15-16)

•

"Fakat benim ismimle babanın göndereceği tecellici, ruhul-kudüs, O size her şeyi öğretecek ve size söylediği herşeyi hatırıza getirecektir." (Yuhanna: 14/26)

•

"Babadan size göndereğim tecellici, babadan çıkan hakikat ruhu, geldiği zaman, benim için o şehâdet edecektir." (Yuhanna: 15/26)

•

Bunlar İsa Aleyhisselâm'ın hıristiyanların bugün ellerinde bulunan İncil'deki bizzat kendi ifadeleridir. İsa Aleyhisselâm yakınlarına kendinden çok daha faziletli bir peygamberin geleceğini ve ona iman etmeleri gerektiğini bildiriyor. Aynı zamanda onun fazilet ve meziyetinin yüksek olduğunu haber veriyor.

İsa Aleyhisselâm onun hakkında böyle buyururken, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de onun hakkında şöyle buyuruyorlar:

"İnsanlar arasında Meryem oğlu İsa'ya dünyada ve ahirette en yakın olan benim. Bütün peygamberler kardeşir, bir babanın ayrı kadınlardan doğmuş evlâtları gibidir. Dinleri birdir." (Buhârî, Tecrîd-i sarîh: 1403)

Yani birbirlerini tasdik eden, birbirlerini doğrulayan, birbirlerini metheden ve Hazret-i Allah'ın yanındaki yüksek âli derecelerini belirten bir hitaptır.

İsa Aleyhisselâm'ın, geleceğini haber verdiği Yunanca Paraklit ile, Latince Paraklitos, Arapça tam olarak Ahmed kelimesinin karşılığıdır. Bundan da maksat, bizim Peygamberimiz Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'dır.

Paraklit lafzı hıristiyanlarca **"Hamdedici"** veya **"Kurtarıcı"** anlamında kullanılmaktadır ve bu lâfız **"İnsanları küfürden kurtaran"** Peygamber'imize uygun düşmektedir.

Matta İncili'nin ve Luka İncili'nin *"Göklerin melekûtunun yakın olduğu"* şeklindeki ifadeleri (Matta: 13/31-32) Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm içindir.

"Göklerin melekûtu, bir adamın alıp tarlasına ektiği bir hardal tanesine benzer. O tane ki, bütün tohumların gerçi en küçüğüdür; fakat büyüyünce, sebzelerden daha büyüktür ve ağaç olur; şöyle ki, göğün kuşları gelip onun dallarında yerleşirler." (Matta: 13/31-32)

Çünkü son nebi Muhammed Aleyhisselâm'ın getirdiği İslâm, bidayette zayıftı fakat daha sonra çok kuvvetli hale gelmiştir.

İsa Aleyhisselâm Hazret-i Allah'ın indinde çok âlî bir peygamberdir. Allah-u Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri onları çok sevdiği için onlar da seviyorlar. Yani bizim Enbiyâ-i İzâm Hazerâtı'na sonsuz bir sevgi ile bağlılığımız ve onların fazilet ve meziyetini ortaya koymada kuvve-i beşeriyenin haricinde durumumuz var. Zira o peygamberdir.

"Ey İsrâiloğulları! Doğrusu ben, benden önce gelmiş Tevrat'ı tasdik edip doğrulayan, benden sonra gelecek ve ismi Ahmed olacak bir peygamberi müjdeleyen Allah'ın size gönderilmiş bir peygamberiyim." (Sâff: 6)

İşte buradan da anlaşılıyor ki birbirlerine karşı bağlılıkları, muhabbetleri, kaynaşmaları artmış, kardeşliğin özü husule gelmiştir. Aynı zamanda Muhammed Aleyhisselâm, İsa Aleyhisselâm'ın bütün sır ve esrarını Hazret-i Allah'ın izni ve emri ile hiç kimseden çekinmeden açık açık arzedecektir.

"O beni taziz edecektir. Çünkü benimkinden alacak ve size bildirecektir." (Yuhanna: 16/14)

Gerçekten demek istiyor ki:

"Allah-u Teâlâ'nın bana bahsettiği birçok fazilet ve meziyetler var. Ben size bunları açıklamayacağım. Amma benim size duyurmadığımı, benim içyüzümü size olduğu gibi arzedecek. Allah-u Teâlâ'nın bana bahsettiklerini o size ifşa edecek."

Bu sebepledir ki, ehl-i kitap âlimlerinden bazıları, beklenen peygamber geliverince hemen iman ettiler.

"Kendilerine kitap verdiklerimiz (Peygamber'i), kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanır. Kendilerini hüsrana uğratanlara gelince, onlar iman etmezler." (En'âm: 20)

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm İsa Aleyhisselâm'ın yeryüzüne tekrar geleceğini haber vermiştir:

"Hayatım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki; çok sürmez Meryem oğlu İsa âdil bir hakem olarak inecek, haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizye vergisini kaldıracak ve mal o kadar çoğalacak ki, onu kabul eden kimse bulunmayacaktır." (Buhârî, Tecdî-i sarîh: 1018)

"Vallâhi Meryem oğlu İsa âdil bir hakem olarak mutlaka inecek ve haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizye vergisini kaldıracak, genç dişi develer başıboş bırakılarak onlara rağbet edilmeyecek, bütün düşmanlıklar, küsüşmeler ve hasetlikler muhakkak surette kalkacak."

(İsa Aleyhisselâm) İnsanları mala dâvet edecek, fakat malı hiç kimse kabul etmeyecektir." (Müslim: 155)

•

İsa Aleyhisselâm İsrâiloğulları peygamberlerinin sonuncusudur.

Kendi zamanına kadar gelen dini hayatı tazelemiş, kendisinden sonra gelecek olan Ahmed-i Muhtar'ı açıkça ismiyle duyurmuş, fikir ve kanaatleri Hâtem-ül enbiyâ Muhammed Aleyhisselâm'a meylettirmiştir.

İsa Aleyhisselâm'ın Tevrat'ı tasdik etmesi, haber verme itibariyledir. Zira Tevrat'ta hem İsa Aleyhisselâm'a hem de son peygamber Muhammed Aleyhisselâm'a dair haberler vardı. Bu sebepledir ki İsa Aleyhisselâm, Ahmed Aleyhisselâm'ın gelmesinin yakın olduğunu müjdelemek suretiyle bu husustaki haberlerin doğru olduğunu ispatlamıştır.

Ahmed; Allah-u Teâlâ'nın en çok methini yapan kişi mânâsına geldiği gibi, en çok methedilen veya kullar arasında en çok övülen kişi mânâsına da gelir.

Tevrat'ta İsa Aleyhisselâm'ın gönderilmesine dair verilen müjde, onun gelişiyle gerçekleşmiş oldu. Muhammed Aleyhisselâm'ın geleceğine dair Tevrat'ın verdiği müjdeyi İsa Aleyhisselâm tasdik ederek onun geleceğini müjdelemiş ve onun öncüsü olduğunu belirtmişti.

Bu, İsa Aleyhisselâm'ın peygamberlik vazifelerinden birisi idi.

Ne gariptir ki; böyle söylediği halde, İsrâiloğulları'nın çoğu onu dinlemediği gibi, hıristiyanlardan birçoğu da bu hakikati gizlediler, tevil ve tahrif ettiler.

Yahudiler bir peygamberin geleceğini beklemekteydiler. Bu peygamberin kendilerinden olmasını istiyorlardı. Hıristiyan rahiplerinin birçoğu da yeni gelecek peygamberi beklemekteydiler.

Kendi kitaplarında müjdelenen peygamber, İsmail Aleyhisselâm'ın soyundan geliverince; çeşitli hilelerle, ithamlarla, düşmanlıklarla muhalefet ettiler.

Âyet-i kerime'nin devamında şöyle buyuruluyor:

"Müjdelenen peygamber onlara delillerle mucizelerle gelince 'Bu apaçık bir sihirdir.' dediler." (Sâff: 6)

Gerek yahudiler gerek hıristiyanlar Hazret-i Allah'a iman ederek değil de kendi arzularına uyarak bu peygamberin kendi nesillerinden gönderilmesini bekliyorlardı.

Vaktaki İsmail Aleyhisselâm'ın neslinden gönderildi. Onun apaçık bir peygamber olduğunu hakkıyla bildikleri halde yüz çevirdiler ve inkâra kalktılar.

İşte ırkçılığın insanlara bu kadar zararı ve tahribatı oluyor, ebedi azaba maruz bırakıyor. Gerek yahudi gerekse hıristiyanlardan ancak iman edenler kurtulmuştur.

Ey yahudi ve hıristiyanlar!

Siz bugün de Allah'ın huzurunda bulunduğunuzu düşününüz. Elinizi vicdanınıza koyup bir düşünürseniz o peygamber henüz bize gelmedi diyemezsiniz. Fetret devrinde kalanlar gibi bir mazeret göstermeye de kalkışamazsınız.

Allah-u Teâlâ size bütün hakikatleri açıklayan bir peygamber gönderdi. Siz bunu duydunuz ve bildiniz. Şimdi ne yüzle itiraz ediyorsunuz? Siz ilâhî hükmü arkaya attınız, nefsinizin arzusunu ilâh edindiniz. Kendi azabınızı kendi eliniz ve kendi isteğinizle bile bile hazırlamış oldunuz.

Hazret-i Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in

Barnabas İncili'nde Haber Verilmesi:

Hıristiyan âleminde Barnabas ismiyle bilinen incil nüshaları Kur'an-ı kerim'in getirdiği ve bildirdiği hakikatlara daha yakın ve uygun görülmektedir.

İ.S. 325 tarihinde İznik Konsülü'nde, dört İncil dışındaki İncillerin toplatılması ve yok edilmesi kararı alındı. Tevhid inancından sapan devrin kilisesi diğer nüshaları taşıyan ve okuyanlar üzerinde büyük bir baskı ve tehdit uygulamaya başladı. Ancak bazı hıristiyanlar tevhid inancı üzere gizliden gizliye yaşamaya devam ettiler. Ellerindeki incil nüshalarını saklamaya çalıştılar. Zamanla bunlardan çok az kişi kaldı. Hıristiyanların büyük kısmı bozulmuş bir hıristiyanlık üzere yaşamaya başladılar. Hazret-i İsa'yı putlaştırdılar. Tevhid inancının silinmeye yüz tuttuğu bir zamanda Hazret-i Allah son peygamberi Muhammed Aleyhisselâm'ı gönderdi. Son elçinin geleceği gerçek İncil'de çok açık bir şekilde izah edilmişti. Nitekim bu tehdit ve yok edisten kurtulabilen ve aslına en yakın nüsha kabul edilen "**Barnabas**" incilinde bu hakikat çok daha açık bir şekilde anlatılmaktadır.

Bu İncil'de, Allah'ın bir olduğu, İsa Aleyhisselâm'ın O'nun kulu ve Resul'ü olduğu, çarmıha gerilmediği, İsa Aleyhisselâm'ın Meryem oğlu olduğu, İsa Aleyhisselâm'dan sonra gelecek olan Peygamber'in adının "**Muhammed**" olduğu, kimse kimsenin günahını yüklenemeyeceği, hesap gününün olduğu gibi birçok konuda Kur'an-ı kerim'in beyanları ile uyuşan, benzeşen yerleri vardır.

Bu İncil'de Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'den şöyle haber veriliyor:

"Ey onun dünyaya geleceği kutlu zaman! İnanın bana, onun ruhunu görenlere Allah peygamberlik verdiğiinden, her peygamber gibi ben de onu gördüm ve ona saygı gösterdim. Onu görünce, ruhum teselli ile doldu (ve) dedim: 'Ey Muhammed, Allah sizinle olsun ve beni ayakkabının bağlarını çözecek değerde kılsın. Buna ermekle ben de büyük bir peygamber ve Allah'ın kutsal bir (kul)u olacağım.' Ve İsa böyle deyiş, Allah'a şükretti." (Barnabas: 44)

"Allah dedi: 'Bekle Muhammed; çünkü senin uğruna cenneti, dünyayı ve yığınlarca yarattığı yaratacağım, içlerinden seni elçi yapacağım, öyle ki; kim seni kutsarsa kutsanacak, kim seni lânetlerse lânetlenecektir. Seni dünyaya göndereceğim zaman kurtuluş elçim olarak göndereceğim, senin sözün gerçek olacak. O kadar ki, gök ve yer düşecek. Fakat senin dinin düşmeyecek. MUHAMMED onun kutlu adıdır.' O zaman kalabalık "Ey Allah, bize elçini gönder. Ey Muhammed, dünyanın kurtuluşu için çabuk gel." dediler. (220. fasıl)

Bush, Yusuf İslâm'ı Niçin ABD'ye Koymak İstemedi?

İslâm dininin hak din olduğunu, Hazret-i Kur'an'ın Allah-u Teâlâ'nın indirdiği son kitabı olduğunu, Muhammed Aleyhisselâm'ın da Allah-u Teâlâ tarafından gönderilmiş hak ve son bir peygamber olduğunu onlar biliyorlar.

"Ey ehl-i kitap! Niçin hakkı bâtıla karıştırıyor ve bile bile hakkı gizliyorsunuz?"
(Âl-i imrân: 71)

Fakat hidayete ermediklerinden ötürü küfürlerinde inat ediyorlar.

"Allah kime nur vermemişse onun nuru yoktur." (Nûr: 40)

Bunların cezası nedir?

Hiç kimsenin görmediği azabı bunlar görecek. Zira hakikati göstermemeye çalıştıklarından, dalâleti hak yerine kabul etmek istediklerinden, ilâhî hükümleri inkâr etmekten azapları şöyledir:

Cehennemın ortasına çekilecekler ve cehennemın ortasında iken başlarına kaynar su dökülecek. O kaynar suyun düştüğü her yer eriyecek.

"Tutun onu! Cehennemın ortasına sürükleyin! Sonra başının üzerine kaynar su azabından dökün! Tat bakalım! Hani sen kendince çok üstün, çok şerefli bir kimse idin. Bu, işte o şüphe edip durduğun şeydir." (Duhân: 47-50)

Ve onlara denilecek ki; **"Hani sen milletin yanında şöhretli idin? Fakat yaratıcı olan Allah-u Teâlâ'ya karşı nankördün."**

"İnsan bizim kendisini nutfeden (kerih bir sudan) yarattığımızı görmez mi ki, şimdi o apaçık bir hasım kesilmektedir." (Yâsin: 77)

O ise bir nutfeden yaratmıştı, nimetlerle donatmıştı. Bu kadar ihsana karşı seni aldatan ne idi? Hak ettiğin, müstehak olduğun azabı böylece çek! Ebedî olarak çek...

Bu hitap her önderedir. Her münkir öndere böyle azap edilecek. Bu azap tattırılacak.

Yusuf İslâm'ı haçlı zihniyeti ile sırf müslüman olduğu için Amerika'ya sokmamaları alenen kötü ve art niyetli İslâm düşmanlığıdır.

Ve fakat bu durum onların çok aleyhlerinde olacak. Orada birkaç kişiyle görüşecekti. Oysa bu mevzuat dünyaya yayıldı.

Yusuf İslâm'ın topu yoktu, tüfeği yoktu, tayyaresi yoktu. Amerika ondan neden korktu? Çünkü hepsinin fevkinde onda iman vardır.

"Ey iman edenler! Siz kendi nefislerinizi ıslah etmeye bakın. Siz doğru yolda buldukça yoldan sapanların size zararı olmaz. Hepsinizin dönüşü Allah'adır. O zaman yaptıklarınızı size haber verecektir." (Mâide: 105)

Onlar çok iyi biliyorlar ki şu anda ellerinde bulunan kitapları tahrif edilmiştir.

Çünkü Allah-u Teâlâ bize şöyle buyuruyor ve duyuruyor:

"Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler ve kendilerine belletilenlerin bir kısmını unuttular." (Mâide: 13)

İncil'in tahrif edildiğini, tahrip edildiğini hepsini gördüler. Niçin bu hakikati gizliyorlar? Hakikatleri örtmek istedikleri için.

Oysa Yusuf İslâm da daha önce hıristiyandı, şöhret sahibi idi, fakat iman şerefiyle müşerref olduğu için her şeyi ayak altına aldı. Hazret-i Allah'a, Kitabullah'a, Resulullah'a iman etti ve kurtuldu.

"Allah bir kimsenin kalbini müslümanlık için açarsa, o Rabb'inden verilen bir nur üzerinde değil midir? Kalpleri Allah'ı zikretmeye kaskatı olan kimselere ise yazıklar olsun! Onlar apaçık dalâlet içindedirler." (Zümer: 22)

Bunlar kurtulanlar, onlar tutulanlar.

Bundan da mı ibret almıyorsunuz?

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Allah katında din İslâm'dır." (Âl-i imrân: 19)

İman nurunun yayılmaması için, bunu örtbas yapmak için ondan korktular.

Size bir temsil getirelim:

Pürsilâh (silâhlı) bir hırsız eve girer. Evin çocuğu: *"Baba!"* dediği zaman hemen kaçar. Niçin? Hırsız o evin sahibi olmadığı için.

Bunlar da gerçek dinden mahrum oldukları için, ilâhî nurun yayılmaması için önlem alıyorlar. Ve fakat korktukları başlarına gelecek.

İsrâ Sûre-i şerif'inin 58. Âyet-i kerime'si onlara da hitap eder.

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır."

Ey Hıristiyanlar!

Sizi Hazret-i Allah'ın bir olduğuna, ondan başka ilâh olmadığına, onun bütün beşerî sıfatlardan münezzehe olduğuna, doğmadığına, doğurulmadığına; Allah'ın bütün peygamberlerine, Hazret-i Muhammed ve Hazret-i İsa Aleyhimüsselâm'ın O'nun kulu ve resulü olduğuna; Zebur, Tevrat, İncil ve Kur'an'ın Allah'ın peygamberlerine indirdiği hak kitaplar olduğuna iman etmeye dâvet ediyoruz.

Hakikat budur, gerçek kurtuluş buradadır.

"Selâm olsun hidayete tâbi olanlara!"

(Tâhâ: 47)

"Selâm olsun O'nun beğenip seçtiği kullarına!" (Neml: 59)

Felâk Sûre-i Şerif'i (1)

Ekim 2017
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 31

Sûre-i Şerif'in Takdimi:

Mekke-i mükerreme döneminde nâzil olmuştur. Beş Âyet-i kerime, yirmi kelime ve kırk yedi harften müteşekkildir.

İlk Âyet-i kerime'de geçen ve: "**Ağaran sabah**" mânâsına gelen "**Felâk**" kelimesi bu Sûre-i şerif'e isim olmuştur.

"**Nâs**" Sûre-i şerif'i ile birlikte "**Muavvizeteyn**" adıyla; "**İhlâs**" ve "**Nâs**" Sûre-i şerif'leri ile de birlikte de "**Muavvizât**" adıyla anılır.

"**Muavviz**", sığındırıcı demektir. Bu Sûre-i şerif'lerin başında insanların, cinlerin ve bütün mahlûkâtın şerlerinden Allah-u Teâlâ'ya sığınmak emrolunduğu için onlara bu isim verilmiştir.

•

Ukbe bin Âmir -radiyallahu anh-den rivâyet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuştur:

"Bana öyle bir takım âyetler indirildi ki, benzerleri aslâ görülmüş değildir. Bunlar Muavvizeteyn'dir." (Müslim: 814)

•

Ebu Saîd el-Hudrî -radiyallahu anh-den rivâyet edildiğine göre şöyle söylemiştir:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- cinlerden ve insanın göz değmesinden çeşitli duâlar okuyarak Allah'a sığınır. Muavvizeteyn (Felâk ve Nâs sûreleri) nâzil olunca bu iki sûreyi esas aldı, diğerlerini terketti." (Tirmizi: 2059)

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- her gece yatağına girdiğinde iki avucunu birleştirip sonra onlara üfler, daha sonra avuçlarının içlerine doğru 'Kul hüvallahu ehad', 'Kul eûzü birabbî'l-felâk', 'Kul eûzü birabbî'n-nâs' sûrelerini okur, mesheder. Şöyle ki, avuçlarını önce başına, sonra yüzüne, sonra da vücudunun ön kısmına, daha sonra da vücudunun erişebileceği yerlere sürerdi ve bunu üç kere tekrar ederdi." (Buhârî - Müslim)

•

Bir başka rivayette ise Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz şöyle buyururlar:

"Resulullah Aleyhisselâm her hastalığında bu sûreleri okuyup aynı şekilde eliyle vücudunu meshetmek itiyadında idi. Son hastalığına tutulduğunda ben de kendisine aynı şekilde nefes etmeye ve mübarek eline üfleyip kendi eliyle vücudunu meshetmeye başladım." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1664)

Ukbe bin Âmir -radiyallahu anh-den gelen bir rivâyette Resulullah Aleyhisselâm'ın kendisine şöyle buyurduğu beyan edilmiştir:

"Ey Ukbe! Sen mümkün oldukça Felâk sûresini oku! Zira Allah'a bu sûreden daha sevimli gelen ve daha belîğ olan hiçbir sûre okuyamazsın." (Müsned)

Yine aynı zât Resulullah Aleyhisselâm'ın her namazın arkasından Muavvizeteyn'i okumasını kendisine emrettiğini söylemiştir. (Ebu Dâvud)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

-Hicretin Sekizinci Yılı-

Mekke'nin Fethi (7)

Ekim 2017
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 32-33

Kanı Heder Edilenlerin Müslüman Olması (2)

Süheyl Bin Amr -Radiyallahu Anh-:

Mekkeliler'i Resulullah Aleyhisselâm'a karşı ayaklandırıp Halid bin Velid -radiyallahu anh-e karşı koyan üç Kureyşli'den birisi olan Süheyl bin Amr, Bedir ve Uhud savaşları'na ve Kureyşlilerin müslümanlara karşı olan her hareketine katılmıştı.

Fetih günü evine çekilip kapısını kapamıştı. Öldürüleceğine kesin gözüyle bakıyordu. Buna rağmen bir müddet sonra oğlu Abdullah'ı kendisine eman isteyivermesi için Resulullah Aleyhisselâm'a gönderdi.

Resulullah Aleyhisselâm Süheyl'e eman verdi ve şöyle buyurdu:

"Kim Süheyl bin Amr ile karşılaşırsa ona sert bakışla bakmasın. Hayatıma yemin ederim ki Süheyl akıllı ve şerefli bir insandır. Süheyl gibi kişiler İslâm'dan uzak kalamazlar. O, şimdiye kadar üzerinde durduğu şeylerin kendisine hiçbir fayda sağlamadığını görmüş ve anlamış bir kişidir."

Abdullah bin Süheyl -radiyallahu anh- babasının yanına dönerek bu iltifat-ı nebevî'yi ona haber verdi. Bunun üzerine Süheyl:

"Vallahi o küçüklüğünde de iyi ve dürüst bir insandı, büyüklüğünde de öyle." demekten kendini alamadı.

Resulullah Aleyhisselâm'ın yanına gidip gelmeye başladı. Müslümanlarla Huneyn seferine katıldı. Cirâne'de müslüman oldu.

Süheyl bin Amr -radiyallahu anh- Bedir'de müslümanların eline geçtiği zaman Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-:

"Yâ Resulellah! Bırak beni şunun ön dişlerinden ikisini sökeyim de, bir daha hiçbir yerde senin aleyhinde söz söylemeye kalkışmasın!" demişti.

Resulullah Aleyhisselâm buna müsaade etmedi ve:

"Bırak onu yâ Ömer! O bir gün öyle bir makamda bulunacaktır ki, sen onu o makamda öveceksin." buyurdu.

Nitekim Resulullah Aleyhisselâm'ın vefatı ile beraber irtidatların ortaya çıkması üzerine, Mekkeliler'in neredeyse irtidat etmeye hazırlandıkları en nazik bir sırada Resulullah Aleyhisselâm'ın bu haberi gerçekleşti.

Süheyl bin Amr -radiyallahu anh- ayağa kalkarak Mekke halkına şöyle hitap etti:

"Ey Kureyş topluluğu! Sizler en son müslüman olduğunuz halde, sakın dinden dönenlerin başında olmayınız. Vallâhi ben çok iyi biliyorum ki bu din, güneşle ayın doğuşu ve batışı sürüp gittiği sürece sürüp gidecektir."

Ayrıca Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh-in Medine'deki hutbesinde söylediği sözlere benzer sözler de söyledi. Uzun ve tesirli hitabesini bitirdiği zaman halk yatıştı. Böylece Kureyşlilerin İslâmiyet'te sebatları sağlanmış oldu.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- onun bu konuşmasını işitince duygulanmış ve:

"Hiç şüphesiz ki Muhammed'in Allah'ın Resul'ü olduğuna şehâdet ederim." demiştir.

Abdullah Bin Sa'd Bin Ebu Serh -Radiyahu Anh-:

Daha önceden müslüman olmuş, Medine-i münevvere'ye hicret etmiş ve vahiy kâtipleri arasında yer almıştı. Bir müddet sonra irtidat edip Mekke müşriklerinin yanına döndü. Kâtipliği sırasında gelen vahiyleri kendi arzusuna göre tahrif ettiğini söyleyerek müşriklerin İslâmiyet aleyhindeki çalışmalarını desteklemeye başladı.

Mekke fethedilince süt kardeşi Hazret-i Osman -radiyallahu anh-a sığındı ve:

"Muhammed'e git, benim hakkımda konuş, beni görürse gözlerimi oyar. Çünkü benim suçum suçların en büyüğüdür. Yaptıklarım pişman olmuş, tevbe etmiş bulunuyorum." dedi.

Hazret-i Osman -radiyallahu anh- ortalık sükûnete erinceye kadar onu sakladı ve Resulullah Aleyhisselâm'a götürerek, onun hakkında eman talep etti.

Resulullah Aleyhisselâm hiç ses çıkarmadan üç sefer başını kaldırıp ona baktı. Her seferinde biattan imtina ediyordu. Nihayet onunla da biat etti. Her ikisi de oradan ayrıldıktan sonra Resulullah Aleyhisselâm Ashâb'ına yönelip:

"İçinizde, elimi biat için vermektan imtina ettiğimi görünce kalkıp onu öldürecek akli başında bir adam yok muydu?" diye sordu.

Ashâb-ı kiram:

"İçinizden geçeni nasıl bilelim? Keşke bize gözünüzle bir imâda bulunsaydınız!" dediler.

Bunun üzerine buyurdu ki:

"Bir peygambere hâin gözlü olmak yaraşmaz." (Ebu Dâvud: 2683)

Abdullah bin Sa'd -radiyallahu anh- Resulullah Aleyhisselâm'ı gördükçe utancından başını kaldıramaz, kaçır dururdu.

Daha sonraki yıllarda İslâmiyet'e birçok hizmetlerde bulundu. Mısır vâililiğinin yanısıra birçok savaşlarda kumandanlık yaptı.

Vahşi -Radiyahu Anh-:

Müslümanlar onu öldürmek için can atıyordu. Fetih günü Tâif'e kaçmıştı. Sonra kabilesinin elçileriyle Medine-i münevvere'ye varıp huzura çıktı ve şehâdet getirdi.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Sen Vahşi değil misin?" diye sordu.

"Evet yâ Resulellah!" deyince:

"Otur, Hamza'yı nasıl öldürdüğünü anlat!" buyurdu.

Vahşi utana utana, olanları olduğu gibi anlattı. Resulullah Aleyhisselâm ağladı ve onu affettiyse de:

"Yüzünü bana gösterme." diye tembih etti.

Ebu Bekir Sıddık -radiyallahu anh-in hilâfeti zamanında Yemame harbinde bulundu ve Hazret-i Hamza -radiyallahu anh-i şehit ettiği harbesi ile yalancı Peygamber Müseyleme'tül-kezzab'ı göğsünden vurarak öldürdü.

"Câhiliyede insanların en hayırlısını öldürdüysem de, Allah'a hamdederim ki müslümanlığım da insanların en şerlisini öldürdüm." diyerek kendisini teselli ederdi.

Abdullah Bin Ziba'râ -Radiyallahu Anh-:

Câhiliye döneminde Kureyş kabilesi'nin en büyük şâirlerinden biriydi. Resulullah Aleyhisselâm'a ve müslümanlara karşı büyük bir düşmanlık beslemişti. Uhud savaşı'ndan önce Kureyş ordusuna destek sağlamak üzere çeşitli kabilelere gönderilen dört kişilik heyette o da vardı. Bu savaşta Abdullah bin Seleme -radiyallahu anh-i şehit etti. Savaştan sonra Kureyş ölülerine mersiyeleler söyledi.

Mekke'nin fethinde öldürüleceğinden korktuğu için Hübeyre bin Ebî Vehb ile birlikte Necran'a kaçtı. Orada yaşayan Hâris bin Ka'b kabilesi mensuplarına Peygamber'in Mekke'yi fethettiğini, belki de Necran üzerine yürüyeceğini, büyük bir tehlikenin söz konusu olduğunu söyleyince, Necranlılar kalelerini tamir edip içeriye kapandılar. Fakat bu sıralarda Hassân bin Sâbit -radiyallahu anh-in, Resulullah Aleyhisselâm'ın affedici ve merhamet sahibi olduğunu ifade eden bir şiirini duyan Abdullah, Mekke'ye döndü. Ashâb-ı kiram'ı ile sohbet etmekte olan Resulullah Aleyhisselâm onu görür görmez: **"İşte İbn-i Ziba'râ! Yüzünde İslâm'ın nuru parlıyor!"** deyince Abdullah kelime-i şehâdet getirip müslüman oldu. Kendisine hidayet ihsan eden Allah-u Teâlâ'ya hamdetti. Yaptığı hareketlerden pişmanlık duyduğunu söyleyerek affedilmesini istedi. Resulullah Aleyhisselâm da ona İslâmiyet'i nasip ettiği için Allah-u Teâlâ'ya hamdettikten sonra: **"Müslüman olmak, daha önce yapılan günahları giderir."** diyerek onu bağışladığını bildirdi.

Abdullah bin Ziba'râ -radiyallahu anh- İslâmiyet'le müşerref olduktan sonra Resulullah Aleyhisselâm'ı öven ve daha önce yaptıklarından dolayı pişman olduğunu ifade eden şiirler yazdı.

Bir şiirinde şöyle söylemektedir:

"Ey bütün mülkün sahibi ve en büyük hükümdar olan Allah'ın Peygamber'i!

Ben sapıklık içerisinde olduğum zamanlar, dilimi tutamamış ve senin hakkında ileri geri sözler sarfetmişim. O zamanlar dalâlet yolunda şeytana uymuştum, mala karşı da büyük bir meyil içerisindeydim.

Amma şu anda etim ve kemiğimle bütün bedenim Rabb'ime iman etti. Kalbim de senin uyarıcı bir elçi olduğuna şâhittir.

Eskiden ben ve Lüey oğulları'ndan bir grup, hepimiz şeytana aldanmış, senden yüz çevirmiştik."

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler ve Hatıralar (80)

Ekim 2017
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 34-35

Hakk İçin Sabretmek:

Fakir çok yorulduğum zaman şöyle derim:

"Allah'ım beni kabre bırak."

Onun için hayat güzel bir hayâlât. Bugün üstte yarın altta. Mühim olan ebediyât, fakat ebediyât için hakikaten yorulmak lâzım. Ola ki Sahibimiz dinlendirsin. Ama burada dinlenelim dersek orada bizi kim dinlendirecek?

Çok sene evvel bir gün Ankara'dan bir zât geldi:

"Ben kitapta bir yer gördüm, onu sormak için geldim. Diyorsunuz ki denizde dalgalar olur, dalgaların içine girme seyirci ol. Ben bunun iç yüzünü anlayamadım. Bunu sormak için geldim."

Hayat ibtilâlıdır, dalga dalga ibtilâlar gelir, fakat sen bu ibtilâların içine girmeyip karşıdan sabırla seyredersen o dalgalar gelir, gelir, gelir sana bir şey yapmaz. Çünkü girmedin içeriye, o hadisatın içine girmedin, dalgalar sana kadar geldi ama seni boğmadılar. Lâkin herhangi bir maksatla karışayım dersen dalgalar seni alır götürür.

"Peki aldım, gidiyorum!" dedi.

Binaenaleyh şimdi burada Hakk'ı bilmek ve Hakk için sabretmek. Sabretmek başka, Hakk için sabretmek başka. Allah'ım bize bu lütfu ihsan ve ikram etsin.

•

"Yâsîn, Elif, Lâm, Mîm gibi müstakil harfler olarak kullanılan âyetlerin cevapları ne zaman belli olacak" diye soran bir kardeşimize şöyle buyurdular:

Evvelâ kendimizi bulalım, sonra onları bulalım. Biz kendimizi kaybettik, her şeyi öğrenmek istiyoruz ama kendimizi bilmiyoruz. Hatta birinci kitapta şöyle bir yer var:

"Ey mücahit! Cihat için kuşanmışsın. Cihat için gidiyorsun ama işgal olmuşsun farkında değilsin. Nefis seni çoktan işgal etmiş, kendin işgaliyet altına girmişsin, işgal etmeye gidiyorsun."

Ne kadar acayip halimiz var değil mi? Allah'ım kurtarsın. Onun için Allah'ım ne olur Zât'ına has bir kul yap. Yani senin beğendiğin gibi bir kul olayım. Habib'ine has bir ümmet, onun beğendiği gibi olayım ve bana sermaye ihsan et sermayenle icraatımı yapayım.

İman Sahibi Olan Aklını Emirlere Uydurur:

Allah'tan korkan kimse hevâ ve hevesine uymaz, ibadet ve taate yönelir. Nefsânî arzulardan uzaklaştıkça iffetli olur. Haramlardan ve şüpheli şeylerden kaçındıkça da verâ ve takvâ sahibi olur.

İman kemâle ermezse, insan Allah-u Teâlâ'nın emirlerini akıl süzgecinden geçirmeye çalışır. Akıl süzgecinden süzünce de takılır kalır. Kâmil iman sahibi olan aklını emirlere uydurur, hiçbir zaman akıl süzgecinden geçirmez.

Hakikat, mânevi zevk ve mânevi hâl ile anlaşılır. Seyr-ü sülûk ve mânevi zevkten nasip alamayanlar hakikatin ne olduğunu bilemezler, ancak ismini bilirler.

İman, ibadet ve infak; birbirine zincirleme bağlı üç temel prensiptir.

Birincisi; küfür ve nifaktan kurtarır, sadakat kapısını açar.

İkincisi; Hakk'a yaklaştırır ve insanı, şükreden bahtiyarlar mertebesine çıkarır.

Üçüncüsü; ilâhi rahmete erdirir, Hakk'ın sevgisine vesiledir.

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Nefsini tertemiz yapıp arındıran felâh bulmuş, kurtulmuştur." (Şems: 9)

Buradaki temizlenmekten murat, ahlâk-ı zemime adı verilen "Şehvet, gadap, kin, kibir, riyâ, hased..." gibi kötü huylardan temizlenmektir.

"Temizleyen kurtulmuştur."

Beyân-ı ilâhisi bu mânâdadır. Yoksa zâhiri temizlik ya da "*Oruç tuttum, temizlendim!*" gibi basit bir mânâ çıkarılmamalıdır.

İnsan tarikât-ı âliyeye girmekle nasibini aldıkça kötü şeyleri üzerinden atmaya çalışır. "Hased, riyâ, kibir, gadap, şehvet, kin, yalancılık" gibi sıfatları kendisinden uzaklaştırabilirse ancak o zaman insan olur. Ama inanın ki çoğu insanın ömrü buna yetmiyor.

Hasta olan bir insan güzel yemeklerin lezzetini anlayamaz. Ağızının tadının yerine gelmesi, hastalığının tedavisine bağlıdır. Bunun gibi nefs-i emmareye mağlup olup masiva bataklığına dönen bir kalp hastadır, ibadet ve taatlardan lezzet alamaz. "Kin, kibir, gadap, şehvet, hased, riyâ, tamah, ucb..." gibi kötü sıfatlar kalp hastalıklarıdır. Kâmil bir mümin olabilmek için kalpten bu sıfatları bir bir izale etmek gerekmektedir.

Ben noksanını itiraf edenden korkmuyorum, "*Ben biliyorum!*", "*Bana sor!*" diyenden korkuyorum. Noksanını bilen Hazret-i Allah'a sığınır, "*Biliyorum!*" diyen o ihtiyacı hissetmez.

Âlimin veliye ihtiyacı çoktur, velinin ise âlime ihtiyacı yoktur.

Âlim cahil insanları, veli ise âlimleri terbiye eder.

Veliyi terbiye eden de bizzat Hazret-i Allah ve Resulullah Aleyhisselâm'dır.

Nitekim Âyet-i kerime'de:

"Allah'tan korkar, takvâ sahibi olursanız mualliminiz Allah olur." buyuruluyor. (Bakara: 282)

İlmin en yüksek derecesi kalbe tecelli eden bilgidir. Allah-u Teâlâ'nın koyduğu bilgi esastır. Marifetullah'a en kestirme yoldan ulaştıran, en efdâl en makbul ilim, hakiki ilim de budur. Bizâtihi aranan ilmin ta kendisi bu ilimdir. Çünkü marifet-i ilâhinin fevkinde hiçbir marifet yoktur. İnsanlar bu ilimle ebedi saadete ererler. Diğer bilgiler zandan ibarettir.

Tecelliyât-ı ilâhiye akıl ile bilinmediği gibi ilim ile de bilinemez ve çözülemez. Yakınlık âleminden coşar gelir. Hakiki ilim de budur. İlim içinde ilimler olduğu gibi yollar içinde de yollar vardır.

Zâhiri ilim halktan bahseder, Allah dilindedir ve hep halka hitap eder. Çünkü o öğretmek için öğrenmiştir.

Bâtını ilim ise Hazret-i Allah'ın öğrettiği ilim olup, kendisini öğretmek için öğretir. Gizli sır buradadır.

Her şeyin Allah-u Teâlâ'nın takdiri ile meydana geldiğine inanarak hakiki mânâda tevekkül eden bir mümin; O'na itimat edip, her işini O'na havale etmekle, her türlü gam, keder ve sıkıntıdan uzak olur. Hakk'tan gelen her şeye severek boyun bükür. O'nun her işinde hikmet olduğunu bilir. Sebeplere değil, sebepleri yaratana bağlanır. Hiçbir arzu da beslemez. Her hâliyle O'na sığınır ve her şeyi ancak O'ndan bekler. O'ndan başkasına aslâ iltifat etmez, meyletmez. Her hâlinin Allah-u Teâlâ tarafından görülüp, bilinmesini kâfi görür.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyruluyor:

"Allah kuluna kâfi değil mi?" (Zümer: 36)

Elbette kâfidir!

Çünkü O'na tevekkül etmek, helâk edici noktalardan kurtuluşa sebeptir.

Bir kimse Allah-u Teâlâ'dan korkar, emredilen ve nehyedilen hususlarda takvâyâ riâyet eder, sebepleri yerine getirdikten sonra tam bir tevekkülle Rabb'ine yönelirse; Allah-u Teâlâ onu sıkıntıdan, hüznün ve kederden kurtarır, tahmin edemeyeceği, aklına gelmeyen yerlerden rızık kaynakları verir, onu başkasına muhtaç etmez.

Tevekkül makamına yükselen takvâ ehli, dünya maişetlerini şu Âyet-i kerime'lerde ifade edilen gayb hazinesinden temin ederler:

"Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder, sıkıntıdan kurtarır." (Talâk: 2)

Allah-u Teâlâ bir diğer Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"Allah size herhangi bir zorluk vermeyi istemez. Fakat O, temizlenmenizi ve üzerine olan nimetini tamamlamak ister." (Mâide: 6)

Allah-u Teâlâ'nın emirlerine riâyet bir zorluk değil, bir nimet ve bir temizlenme vesilesidir. Bunu böyle bilmek lâzımdır.

Nefsimize ağır gelmesi ise nefsimizin kötüye ve küfre meyyâl olmasındandır. Nefis ve şeytan insana; kötüyü, pisi temiz göstermeye çalışır.

EVLİYÂ-İ KİRÂM

-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN

"HÂTEMÜ'L-EVLİYÂ" HAKKINDAKİ

BEYAN ve İFŞAATLARI (203)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (7)

Ekim 2017
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 36-37

Menâzilü'l-Ubbâd mine'l-İbâde:
Yedinci Menzil: Yakınlık Menzili /1

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "Hâtemü'l-evliyâ"nın vasıfları hakkında bilgi verdiği pek çok risâlesi arasında "*Menâzilü'l-Kâsîdîn ilâllâh*" ismiyle de meşhur olan "*Menâzilü'l-Ubbâd mine'l-İbâde*" adlı eserinin varlığı dikkati çekmektedir. Kütüphanelerde kimileri mecmua arasında bulunan birkaç nüshası tespit edilen bu eserde Hazret, yaptıkları ibadetlere göre kulların menzillerini açıklarken ibadetin menzillerini yedi kısma ayırmış ve yedinci menzili "Yakınlık menzili" diye isimlendirerek, bu seçkin makamın "*Ferdâniyyet*" makamına kadar ulaştığına vurgu yapmıştır.

Hazret, zirvesinde Hâtemü'l-velâye'nin bulunduğu bu seçkin menzili ve onu elinde bulunduran zâtın hususiyetlerini risâlesinde şu ifadelerle nazar-ı dikkate sunmaktadır:

"Allah, (nefislerinin baskı ve sıkıştırması karşısında) kendisine haykırıpta bulunan kullarını, bunun akabinde kendisine doğru iletip çeker ve hevâ ve heveslerinin zulmüne karşı onlara yardım eder. Onların içleri O'nunla hayat bulur; onlara kendileriyle ilgili İclâl'in gözüyle nazar eder. Onlar O'na ulaşmak üzere seçilip ayrıldıkları için ihlâsla desteklendiklerini ve hâlis kıldıklarını bildikleri vakit onlardan perde kaldırılır; O'nunla kendileri arasında hiçbir sebep kesintiye uğramaksızın O'nun azâmeti onlarda tecellî eder. (Böylelikle O), onların nefislerinin şehvetlerini paramparça kılar, hevâ ve heveslerini öldürüp atar.

Bununla ilgili olarak şöyle buyurulmuştur:

"Rabb'i dağa tecelli edince, onu paramparça etti; Musâ ise bayıldı." (A'râf: 143)

Dağ un ufak olup parçalandı ve dört parçaya bölündü. İşte onu da, içindeki yeşilliklerin gümüşü kendisinden ayrılıp meydana çıkıncaya dek parçalar. Ondaki altın, kendisinde karar etmeyeceği dünyanın içinde bulunan bir şey değildir. Onun parçalanışından daha güzeli olamaz.

İşte nefislerin ahlâkları, şehvetleri, lezzetleriyle ilgili olarak meydana gelen şeyler de böyledir. Musâ düşüp bayıldığı gibi, aynı şekilde hevâ ve heves de düşer ve baygın bir hâle gelir.

"Ayılınca: 'Allah'ım! Seni tenzih ederim, sana tevbe ettim.' dedi." (A'râf: 143)

Akıl uyandığı için, hevâ ve hevesten tevbe etmek de aynen böyle olur; o da akıl lisanı üzere: **"Seni tenzih ederim, sana tevbe ettim!"** diye konuşur.

İşte buna göre Allah, kendilerine yönelip onları idare eder ve onları kendi himâyesi içinde bulundurur. Onları kendi ^[94] işleri üzerinde takviye edip ikâme eder. Her gün onlara hayat verir, onları edeplendirip terbiye eder ve kendilerini gözetir; yarattıklarından hiçbirini buna ilâştirmez.

O, onların kalplerini kendi nimetleriyle ihyâ edip diriltir. Şehitler, Allah'ın fazl-u kereminden onlara verdiği şeyler nedeniyle ferahlık duyup sevinirler. Bunlar bu azaptan ayrılmayı istemeleri nedeniyle hevâ ve heveslerini öldürüp, kendi hevâ ve heveslerinin katili olurlar.

İşte bunlar Allah'ın dâvetine icâbet edip kalplerini diriltirlerdir. Şehitler O'nun katında ancak, onlar sayesinde O'nun mânevi faydaları, iyilikleri, nûru ve lütuflarıyla rızıklandırılır; birbirleriyle müjdeleşip sürûra kavuşurlar. Nitekim damarları çekilir, hareketleri sükûna dönüşür, arzu ve istekleri artık son bulur.

Onlar Sahib'lerinin huzurunda durup O'na nazar edenlerdir. İşlerinde O'nun nâipleridir. Beşeri haz ve duygularından sıyrılıp, içlerinden süratle O'na doğru yürürler; hevâ ve heveslerinden, nefislerinden tâ ki öldürünceye dek halâs bulup arınırlar ve Allah ile hayat bulurlar.

Onlar Rahmân'ın hürleştirdiği "Hürriyete erişen kerem sahipleri"dir; hevâ ve hevese kulluk etmekten yana hür kılınmışlar, (onun) esâretinden kurtulmuşlardır.

O'nun melekleri işte bu kalplere hürmet edip saygı gösterirler. Onların yeryüzünün en şerefli olanlarını ve göklerin dahi onların altında gölgelendiğini müjdelerler.

Onlar Rahmân'ın evliyâsı, yeryüzünün direkleridir. Allah'ın örtüsü altında saklayıp gizledikleridir.

Onlar Allah'ın rahmetine hapsedilmişlerdir.

Allah onları kendi kalesinin içinde muhafaza eder; zira onlar Allah'ın kendi himâyesinin içinde koruyup gözettiği kimselerdir.

Onlar Allah'ın lütfuyla titreyip ürperirler.

Onlar Allah'ın saraylarının en seçkin erleridir. Yarın Allah'ı ziyaret **[95]** yurdunda yakınlığa erişenler; Allah'a sabah-akşam nazar etme ilâhi keremini elde edenlerdir.

Onlar Naîm cennetlerinde söz sahibidir.

Allah'a yakınlığın lezzetini tadanlar, gerçek mânâda Allah'tan korkanlar onlardır. Nitekim onları O'na vâsil kılan da budur.

Onlar hevâdan yana içlerinde bulunup, damarlarının içinde kıpırdayan her şeyi öldürmüş, âzâlarını O'na karşı korkuya sevkemişlerdir.

Onlar O'nun meydana getirdiği bu hâller üzere devam ettikleri vakit, vafettiğimiz bu Şeye karŐılık, Allah da kendilerine olan minnetinden ötürü onlara yapacağını yapar, onları kavuŐturacađına kavuşturur, gercek hayata götürür, nefislerini gözlerine göstermeyip onları yok eder.

Onlar marifet denizlerinde O'na ayrıŐtırılıp, O'nunla ünsiyet kuranlardır.

Onlar en büyük Fenâ'nın içinde O'nunla büyürler; O'nun tedbir ve idâresi içinde dönerler.

Onlar büyükler, cebredenler, O'nun kibriyâsının içinde ululuğa erişenlerdir. O'nun nimetleri onları adetâ sarhoŐ etmiştir.

İŞte onlar, O'nun Ferdâniyyet'i sayesinde eŐyaya nispetle büyüyerek, Allah'ın yeryüzündeki gözcüleri olurlar.

Onlar Allah'ın kibriyâ ehlidir; ne dağlar, ne denizler, ne yeryüzünün hükümdarları onlara aslâ güç yetiremez!

Onlar O'nun kendi heybet elbisesini giydirdikleridir. O'nun rızâsının ağır ve paha biçilmez elbisesini, hikmetinin tâcını üzerlerine giymiŐlerdir.

Onlar O'na yakınlığa yönelenlerdir; kendilerine olan nazarının kahriyle darmadağın olanlardır.

Onlar gördüklerine muhabbet ile bağlanırlar. Kendilerine likâ erişince çözülp parçalanırlar.

Onların kalplerine yerleşen Allah'tır. Hakk, onların sadırlarını (göğüslerini) mesken tutmuŐtur.

İŞte kullar arasında bizler için var olan ve kendisine muttali olunan menzillerin en son noktası budur. Ben, Kitap'tan ve haberden araŐtırıp tahkik etmemle buna ^[96] râzı oldum. Zira Allah'ın dilemesiyle biz bâb bâb (onlarda) bunu mevcut bulduk.

Kuvvet kudret ancak, üstün ve çok yüce olan Allah'a mahsustur." (Menâzilü'l-Ubbâd mine'l-İbâde/Menâzilü'l-Kâsîdîn ilâllâh, neŐir ve tahkik: Ahmed Abdürrahîm es-Sâyih, Beyrut 1990, s. 93-96)

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [| Diğer Sayılar](#) | [| Ana Sayfa](#) |

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (136)

ABDÜRREZZÂK EL-KÂŞÂNÎ -Kuddise Sırruh- (3)

Ekim 2017
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 38-39

Hâtemü'r-Rusul ve Hâtemü'l-Evliyâ'nın İlim ve Kandili:

Kemâleddîn Abdürrezzâk el-Kâşânî -kuddise sırruh- Hazretleri, Şeyhü'l-ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin eserlerindeki müşkül ve karmaşık meseleleri çözüme kavuşturmak için, onun zevk ve meşrebine ışık tutan son derece ciddî eserler kaleme almıştır. Bunların en önemlisi, "**Fusûsu'l-Hikem**"deki "**Hâtemü'l-velâye**" mevzusunun çözümünde "**Fusûs**" şârihlerine kaynak olan ve bu beyanları ilk defa sağlam ve köklü temeller üzerine oturtan "**Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsu'l-Hikem**" kitabıdır.

Bu muhteşem eser, zâhirî ulemânın uyandırdığı şüpheleri ortadan kaldıran kesin bir burhan olduğu kadar; aynı zamanda, "**Hâtemü'l-velâye**" mertebesiyle ilgili kilit noktaları açan bir anahtardır.

Hazret bu eserinde, Hâtemü'l-evliyâ olan zâta ihsan buyurulan ilmi Hâtemü'l-enbiyâ Aleyhisselâm'ın bizzat kendi bâtınından, peygamberlerin ve velilerin ise Hâtemü'l-evliyâ mişkâtından elde ettiklerini beyan etmiş; peygamber olarak zuhur eden Hâtemü'l-enbiyâ'nın zâhir sıfatıyla izhar edemediği bu ilmi, onun bâtınıyla zuhur edecek olan Hâtemü'l-evliyâ'nın izhâr edeceğini haber vermiştir.

Buyurur ki:

"Resullerin hepsi bu ilmi Hâtemü'r-rusul'den elde etmiş; Hâtemü'r-rusul de, aynı zamanda Hâtemü'l-evliyâ olması bakımından, onu kendi bâtınından elde etmiştir. Lâkin risâlet vasfı kendisini ondan menettiği için onu izhâr etmemiştir. O'nun bâtını Hâtemü'l-evliyâ sûretinde zuhûr edince onu izhâr eder. Velhâsıl, resullerin ve velilerin hepsi de onu ancak, Hâtemü'l-evliyâ mişkâtından görebilirler." ("Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsu'l-Hikem"; Ayasofya, nr.: 1901, 20^b-21^a yaprağı.)

Allah-u Teâlâ öyle koymuş, oraya koymuş. Hem nasıl bir kandile koymuş? Hiçbir şey bilmeyen bir kandilin içine koymuş. Kimsenin ümit etmediği bir kandilin içine koymuş. Bunun bir sırrı da azamet-i ilâhîyi bilmeleri ve görmeleri içindir. Artık kendisinde varlık görmez, benim diye göstermez. Dikkat ederseniz "**Hiç**"ten alıyorsunuz. Aldığınız yere bakın! Bir hiç! Fakat o "**Hiç**"i hiç yapan Hazret-i Allah'tır. Siz de o hiçlikten numune alın. Bu ilâhî gizli bir tâlimdir.

Bu kandile konulacağını kim ümit ederdi? Halkı şaşkırtan durum işte bu. Fakat ortada bu kadar eser olduğu için bir şey diyemiyor. "**Biz onun hiçbir şey bilmediğini biliyoruz.**" diyor. Evet öyledir. "**Peki bu kitaplar ne?**" diyorsun: "**Herhalde başkası yazdı.**" diyor. Başkası da yok ortada. Bunun ilâhî bir lütf olduğunu zâhir ehli hiçbir şekilde kabul edemiyor. Bunu ancak yakın olana nasip etmiş, dışarıya nasip etmemiş.

Bu çok mühim hususu biraz daha açalım:

Burada gizli bir sır var. Niçin Allah-u Teâlâ ezelden iki kandil halketmiş? Eğer bir kandil halketseydi, buna lüzum yoktu. İki kandil halkettiği için lüzumu var. Evvel, sonra. İki kandilden murad da budur.

Velilerin "Şeyhü'l-Ekber"i Muhyiddin İbnü'l-Arabî -kuddise sirruh- Hazretleri'ne Allah-u Teâlâ Hâtem-i veli'yi o kadar net bildirmişti ki, onun hiçbir tahsili olmadığı, hiçbir kimseden tek bir harf öğrenmediği halde bu Hâtem-i velâyet'e eriştirileceğini biliyordu.

Bunu öğrenmek için onun "**Anka-i Muğrib fi Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ**" adlı eserindeki şu sözleri ne kadar mühim bir hususu ortaya koymaktadır:

"Bil ki, Hâtem velâyet bayrağının taşıyıcısı ve makamın ve gâyenin nihayeti olur. Nitekim o, hiç bilmezken Hatm oldu ve cesedlenmiş bir ruhâniyet ve müteaddit bir ferdâniyet içinde, dilemeksizin ve tasarruf etmeksizin iş onda vâoldu."

Yani kendisinde varlık taşıyacak zerre kadar bir şey bulunmaz.

Fakat O öyle dilemiş, o kandile koymayı murad etmiş. Peygamberler de o ilmi kendisine mâletmesin. İşin inceliği burada. Niçin? "*Siz o hiç bilmez kandilinden aldınız.*" Burada iki gizli nokta var. "*O kandile ben koydum, o kandilden siz alıyorsunuz. O kendisinin hiç olduğunu biliyor, siz de bilin.*" Mânâsı çikıyor.

Burada insana âit bir şey yok. Burada mahlûkun hiçbir dahli, hiçbir yeri ve değeri yok. Ne var? Öyle murad etmiş, bu var. Rabbü'l-âlemîn öyle dilemiş öyle olmuş. Yoksa onun aklına hayâline gelen birşey değil. Bu hakikati düşündüğünüz zaman bulmak çok kolay olur. Neyi bulmak? Hakk'ı bulmak!

"*Cesedlenmiş ruhâniyet*"in mânâsı; bir usta tulumunu giyer, o tulum o ustanın işaretidir. Amma tulum iş yapmaz, ancak o yapılan işleri seyreder.

Ruhâniyet konuşuyor, o görünüyor. Açık mânâsı bu. Kudsî ruh'la desteklediği kimsede Kudsî ruh konuşuyor, fakat ona mâlediliyor. Niçin? Kudsî ruh'u onun emrine verdiği için. Halbuki işi gören Allah'tır. O işi Kudsî ruh'a gördürüyor, onu gösteriyor. "*O gördü!*" diyor.

Fakat bunun aslı şudur:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Bedir'de Cebrâil Aleyhisselâm'ın tavsiyesi üzerine yerden bir avuç kum alarak müşriklerin üzerine attı. Bu atış onların hezimetine vesile oldu.

Âyet-i kerime'de ise:

"Resul'üm! Attığın zaman sen atmadın, Allah attı." buyuruluyor. (Enfâl: 17)

Görünüşte Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz attı. Fakat Allah-u Teâlâ: "**Ben attım!**" buyuruyor. O attı, O ulaştırdı.

Yaptığı işler ne kadar büyük olursa olsun, Allah-u Teâlâ'ya hamletmek lâzım, nefse değil. Çünkü Kudsî ruh'u veren de O, destekleyen de yine O.

O görülüyor, halbuki Allah-u Teâlâ öyle murad etmiş, onda tecellî etmiş, O'nun tecelliyâtı yürüyor, bütün işi O görüyor. Başka türlü olması mümkün değildir. O'ndan başka her şey âcizdir, O bir tulum mesabesindedir. Amma halk tulumu görüyor, robotu görüyor, içindekini göremiyor.

Bütün işi yapan Allah-u Teâlâ'dır, bütün icraatı O yaptırıyor. Amma: "*O yapıyor!*" diyor. Ben de diyorum ki: "*Hayır O yapıyor!*" Bilen bilir kimin yaptığını. Yalnız şu kadar var ki, insan varlığını ifnâ etmesi gerektir ki "Var" husule gelsin.

Ben bir robot şeklindeyim, O öyle murad etmiş, öyle tecellî etmiş. Cesetlenmiş bir ruhâniyet. Fakat hiç kimsenin bu ruhâniyeti görmesi mümkün olmadığı için kişiyi görüyor, kişiye mâlediyor.

Diğerlerine de ruhâniyet veriyor, fakat ona verilen rûhâniyet cesetlenmiş bir ruhâniyettir. O ruhâniyet de Allah-u Teâlâ'nın emrindedir, başlıbaşına değildir.

Bu ruhâniyet velilerin dahi giremediği bir ruhâniyettir, tamamen esrardan ibaret olan bir ruhâniyettir. Bu ruhâniyeti bizzat Allah-u Teâlâ idare eder, onun iradesi elinde değildir, bütün irade O'nun kudret elindedir. Kısacası; O idare ediyor, irade O'nundur, O dilediğini dilediği şekilde kullanır. Mahlûk bir resim gibidir.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

İbtilâ ve İmtihan (14)

Ekim 2017
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 40-41

Bir Müminin Hayatında İbtilânın Yeri ve Önemi (1)

İmtihan Çeşitleri:

İmtihandan maksat, mânevî derecelere ulaşmak ve hakikat sırlarına ermektir. Bu ise Allah-u Teâlâ'ya yakınlığı artıran en büyük değerlerden sayılır.

Nitekim bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Ey iman edenler! Şüphesiz ki Allah sizi, gıyabında kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için, ellerinizle ve mızraklarınızla avlayabildiğiniz az bir avla sizi imtihan eder. Kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acıklı bir azap vardır." (Mâide: 94)

Yani o av hayvanları o kadar çok olacak ve yanınıza o kadar yakın sokulacak ki ellerinizle tutsanız tutabilecek ve mızraklarınızla dürtseniz erişebilecek bir durumda bulunacak, bu hâl içinde iken siz ihramda ve avdan yasaklanmış olacaksınız. Bu da sizin nimetler karşısında Allah-u Teâlâ'yı ne kadar saydığınızı, emir ve yasaklarını ne kadar tanıdığınızı, O'ndan ne kadar korktuğunuzu ispat edecek bir imtihan olacaktır.

İmtihanlar üç çeşittir:

Birincisi; kulun işlediği günahlarının cezasını dünyada vermek için.

Allah-u Teâlâ âdil-i mutlak, ahirette azap etmemek için muhakkak ki sevdiği kulunun cezasını dünyada verir, ahirette vermez.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyururlar:

"Allah iyiliğini dilediği kulunun cezâsını dünyada verir." (Tirmizi)

Onları ibtilâ ve musibetlere uğratar, böylece ahirete günahlarından arınmış olarak gider.

Diğer bir Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Vallahi Allah kendi sevgilisini cehennem ateşine atmaz." (Ahmed bin Hanbel)

Diğerlerine dünyada da tattırır, ahirette ise daha büyük bir azapla azap eder.

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Andolsun ki biz onlara, en büyük azaptan önce mutlaka yakın azaptan tattıracağız. Umulur ki dönerler." (Secde: 21)

Başlarına gelen felâketlerden ders alarak tevbe ederler, yola koyulurlar.

İkincisi; Kulun içindekini dışarıya çıkarıp Rabb'i katındaki durumunu insanlara göstermek için.

Bu husus iki türlü olur:

İhlâslı olanlar mahviyet ve gizlilik içinde örtülüdürler, fakat Allah-u Teâlâ onları halka sevdirebilir.

Nitekim Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Allah-u Teâlâ bir kulu severse Cibril'e: 'Ben falanı seviyorum, onu sen de sev.' diye emreder. Cibril de onu sever ve sonra semaya seslenip 'Allah falanı seviyor, siz de onu seviniz.' der. Bunun üzerine gökte bulunanlar da onu severler, sonra da onun sevgisi yeryüzündekilerin kalplerine konulur." (Müslim)

Bir de riyâkârlar vardır. Onlar her ne kadar kendilerinin riyâkâr olduğunu gizleseler bile, Allah-u Teâlâ âdil-i mutlak olduğu için onların bu riyâkârlıklarını meydana çıkarır ve halka gösterir.

Hadis-i şerif'in devamında şöyle buyurulmaktadır:

"Allah-u Teâlâ bir kula da buğzederse de Cibril'e: 'Ben falana buğzediyorum. Sen de ona buğzet.' diye hitap eder. Cibril de ona buğzeder. Sonra göktekilere: 'Allah falana buğzediyor, siz de ona buğzediniz.' diye seslenir. Onlar da kendisine buğzederler. Sonra da yeryüzünde o kimseye karşı kin ve nefret uyanır." (Müslim)

Üçüncü çeşit imtihan ise; kulun değer ve yakınlığını kendi katında artırmak için olur. Bu da hiç şüphesiz ki, aslında ilâhî bir lütuf, ikram ve ihsandır.

Allah-u Teâlâ kulunun sadâkatını bildiği halde onu imtihana çekiyor, ibtilâyâ uğrattıyor. Onu kendisine yaklaştırmak için o ibtilâyı ona verir. O kul ise O'na teslim olur, O'nun ezeli takdirine zaten râzıdır. Yaklaşma böyle olur, lâfla olmaz. Ölünceye kadar bu ibtilâ ve imtihan devam eder. Kişi attığı her adımında, aklına hayâline gelmeyecek yerde imtihan edilir. Allah-u Teâlâ Seyr-ü sülûk yolu üzerinde murad ettiği engeli koymuştur, imtihanını vermedikçe kişi o engeli aşmıyor.

İmtihan doğru sözlüyü yalancından ayıran yegâne ölçüdür. Sâdıkların doğruluğunu, yalancıların yalanını ortaya çıkarır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Andolsun ki biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır." (Ankebut: 3)

İnsanoğlunun ömrü imtihanlarla ibtilâlarla doludur. İbtîlâ bir şefkat tokadıdır, bu sayede bir mümin dünyaya dalmaktan, kalben onunla meşgul olmaktan kurtulur, kulun Hakk'a dönmesini sağlar.

Kişi dinine bağlılıkta samimi olduğu nispette imtihanlarla ibtilâlarla karşılaşır. En şiddetli ibtilâlar peygamberlere gelir, sonra diğer müminlere gelir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"İnsanlar içinde en ziyade mihnet ve meşakkatle imtihan olunan Enbiyâ-i izam, ikinci derecede Evliyâ-i kiram ve üçüncü derecede onlara benzeyen kimselerdir." (Tirmizî)

Hazret-i Allah'ın bütün sevgilileri, yakınlığı cefâda buldular, ilâhî rahmete ibtilâ ile kavuştular.

İmanın en sağlam kalesi Allah-u Teâlâ'ya ümit bağlayıp, hadiseler karşısında dayanma gücünü ortaya koymaktır.

Allah-u Teâlâ her müslümana bir ibtilâ taksim etmiştir.

Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Andolsun ki mallarınıza ve canlarınıza ibtilâlar verilerek imtihan olunacaksınız." (Âl-i imrân: 186)

Herkes bu imtihandan geçmektedir. Kişi dininde kuvvetli ise imtihanı artırılır. Derecesine göre; kimisi her an imtihandadır, kimisi arasıra, kimisi de pek seyrek imtihana tâbi tutulur. Her an imtihana tâbi tutulanların Allah-u Teâlâ ile her ânının ipi gergindir, diğerlerinin gevşektir, bazılarının daha gevşektir.

Terazinin kefesine ağır birşey koyarsan çok ağır basar, hafif birşey koyarsan hafif basar. Allah-u Teâlâ'nın ibtilâ yüklediği kimse ağırdır, o kendi katında da çok kıymetlidir. Hafif olanlar ise O'nun katında da hafiftir. Bunu böyle bilin.

Şu hakikati duyurmaya çalışıyoruz ki; Allah-u Teâlâ mükâfâta nâil etmek istediği kulunu önce imtihana tâbi tutar, imtihanını veren kullarını da bol ihsanlara nâil ve dahil eder. Hazret-i Allah ile alış-veriş buna denir işte. Halk ile alış-veriş başka Hakk ile alış-veriş başka. Mevlâ sevdiği ile meşgul olur, sevmediği ile olmaz.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

İSLÂM İLMİHALİ

HACC (33)

Ekim 2017
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 42

HACC HAKKINDA BİR TATBİKAT (17)

12. Arefe Günü (9. Zilhicce):

• Arefe günü sabahı Arafat'a gelinir. Hacc'ın iki rüknünden biri olan "**Vakfe**" burada yapılır. Vakfeye duran bir insan, kendisini Mevlâsı'nın huzurunda hesap veren günahkâr bir kul olduğunun idrâki içinde bulunur. Gün boyunca "Telbiye", "Tekbir", "Tehlil", "Zikrullah" ve "Tesbih" ile meşgul olunur. Günahlara tevbe edilip bağışlanması için gözyaşı dökülür. Çünkü Arafat duâlarının en çok kabul edildiği yerlerden, Arefe günü de en makbul olduğu zamandır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Duâların en faziletlisi Arefe günü yapılan duâdır. Ben ve benden önceki peygamberlerin söyledikleri en faziletli söz şudur:

"Allah'tan başka ilâh yoktur, tektir, ortağı yoktur, mülk ve hamd O'na âittir. O her şeye kâdirdir." (Tirmizî)

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemizden rivayete göre bir Hadis-i şerif'lerinde de şöyle buyurmuşlardır:

"Allah hiçbir günde, Arefe günündeki kadar bir kulu ateşten çok azâd etmez. Allah (mahlukata) yaklaşır ve onlarla meleklerle karşı iftihar eder. 'Bunlar ne istiyorlar?' diye sorar." (Müslim: 1348)

• Öğle namazı vakti girince, vakfenin de vakti başlar ve güneşin batmasına kadar devam eder.

Öğle ve ikindi namazları, "**Nemire mescidi**"nde veya çadırlarda öğle vakti içinde birlikte "**Cem-i takdim**" ile; yani cemaatle öğle namazı, hemen arkasından da ikindi namazı birleştirilerek kılınır.

Namazlardan sonra mümkün olursa "**Cebel-i Rahme**" yakınlarında, mümkün olmazsa çadırlarda vakfe yapılır.

"Urene içi" hariç, Arafat'ın her yeri vakfe mahallidir. Uygun bir zamanda ayakta duâ ederek vakfe yapılabilir.

• Arafat'ta Rabb'ine yönelen insan, daha bu dünyada iken O'nun huzurunda durmanın mânâsını; makam, servet, ilim... gibi üstünlüklerin gerçek değerinin hesaba çekileceği zaman ortaya çıkacağını anlar.

• Arafat öyle ulvî bir makam ki, insanların kabileler halinde mahşere sevkini hatırlatır.

Sûr'a üfürülmüş, insanlar kabirlerinden kalkmışlar, sel gibi mahşer yerine gelmişler.

"O gün bir fırka cennette, bir fırka da çılgın alevli cehennemdedir." (Şûrâ: 7)

Âyet-i kerime'sinde beyan buyurulduğu üzere insanların orada iki sınıf olduğunu; kimisinin makbul, kimisinin merdud oluşunu, kimisine cennete gitmek için izin verildiğini, kimisinin geri çevrildiğini, oradaki insanların izdihamını, kendisinin ise makbul mu, merdud mu olduğunu bilmediği için korku ve ümit arasında mütereddid bir halde bulunduğunu düşünmelidir.

Her grubun delillerinin arkasında ibadet yerlerine gittiklerini görünce, mahşer arasatında peygamber ve önderleriyle toplaşan insan sınıflarını tefekkür etmelidir.

Çünkü Âyet-i kerime'de:

"İnsan sınıflarından her birini biz o gün imamlarıyla beraber çağıracağız."
buyuruluyor. (İsrâ: 71)

Her asrın insanı yaşadığı devirde kime tâbi olduysa onunla çağırılacak, o nereye götürülürse onlar da oraya gidecek. Dünyada olduğu gibi ahirette de bir ve beraberdirler.

Peygamberine inanmış, ona ümmet olmuş kimseler peygamberinin izinde ve yolundadır. Yoldan sapmış sahte imamlara, önderlere tâbi olmuş kimseler de onlarla beraberdirler. İyiler iyilerin arkasında, kötüler de kötülerin arkasında.

- Arafat vakfesi sâlihlerden, gönül erbabı kişilerden hâli değildir.

Onlar kendileri için değil ümmet-i Muhammed için duâ ederler. Allah-u Teâlâ dilediği kullarını oraya çeker, o birkaç kişinin tazarru ve niyazları ile umulur ki Allah-u Teâlâ birçok kimseyi bağışlar. Bağışlanmak için de, duâların kabul olması için gereken şartların yerine gelmesi lâzımdır.

O şartlar da; helâl lokma, helâl kazanç, hukuk-u nas ile gelmemiş olmak, haksız yere kimse ile dargin olmamak, ana-babanın muhakkak rızasını almak, faizle iştigal etmemek, bölücü olmamak...

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

"Ashâbım Yıldızlar Gibidir. Hangisine Uyarsanız Hidayeti Bulmuş Olursunuz."
(Beyhâkî)

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDÎK -Radiyahallahu Anh- (49)

Ölmeden Evvel Ölmek:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde:

"Ben, dünyada bir ağaç altında gölgelenen, sonra da bırakıp giden yolcu gibiyim." buyurmuşlardır. (Tirmizî)

Çantan elinde bulunsun. Ne zaman dâvet geleceği belli değil amma gelecek. Ne kadar nefes olduğunu, hangi nefesin son nefes olduğunu bilebiliyor musun? Her aldığın nefes seni kabre doğru çekiyor, ömrün tükeniyor. Hayat yolculuktur, sen yolcusun. Sakın çantayı bırakma, bıraktığın anda davet gelebilir, hazırlıklı bulun.

Sonra kabir ehlinin haliyle hallenmemiz tavsiye ediliyor. Bugün üstteyiz, yarın alttayız.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Dünyada cenazenin yürüdüğünü görmek isterseniz Ebu Bekir'e bakınız." buyurmuşlardır.

Mâsivadan tamamen geçerek meyyit gibi olmuştur.

"Ölmeden evvel ölünüz." (K. Hafâ)

Hadis-i şerif'inin sırrı da budur.

Muhammed Es'ad Erbili -kuddise sirruh- Hazretlerimiz de Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- Efendimiz ile ilgili bu Hadis-i şerif'i açıklamışlar ve konunun devamında şöyle buyurmuşlardır:

"Kur'an-ı kerim'de zikri geçen **"Mümin"**den maksat **"Mümin-i kâmil"**dir, **"Evliyâullah Hazerâtı"**dır.

Müminlerin kalbi, Arşurrahman'dır.

Cenâb-ı Hakk:

"Yere göğe sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım." buyurmuştur. (K. Hafâ: 2256)

Ki, Cenâb-ı Hakk'ın buyruğu müminin kalbi Arşurrahman olan Evliyâullah kalbidir. Arşurrahman da bütün semâvâtı içine alır.

Zâhiren görünen âzâların herbiri bir vazife ile muvazzaftır. Göz görmek, kulak işitmek, ayak yürümek içindir. Bütün âzâların bir vazifesi vardır. Kalbin vazifesi de muhabbettir. Muhabbet ise Cenâb-ı Allah'a mahsustur. İnsan el-ayak ve göz ile vezâif-i lâzimesini ifâ ettiği gibi kalp de vazifesini ifâ eder. Kalbin Cenâb-ı Hakk'a muhabbet etmesi, sair ticaret ve meşguliyetlere mâni teşkil etmez.

Arşurrahman olan Evliyâullah'ın kalbinde muhabbetullahtan başka muhabbet yer almaz."

Allah'ımız vukûu muhakkak olan âhret yolculuğunu unutmak isteyenlerden eylesin.

•

Hazret-i Allah'ın yarattığı hilkîyetin bir damla kerih sudur. Bu bir damla pisliğin yuvarlandığını gördüğün zaman, hilkîyetini görmüş olursun. Amma o göz senin değildir. Allah-u Teâlâ'nın lütuf nurudur.

O bir damlanın içinde Âyân-ı sâbite denilen bir zerre var.

Bütün hilkîyatını, mukadderâtını bu zerrenin içinde dürmüştür. Her zerrede olduğu gibi, bu zerrede de ulûhiyet sırları mevcuttur.

Allah-u Teâlâ lütfu ile tecelli edip, o bir zerre de mahvolunca;

"O'nun zâtından başka her şey helâk olucudur." (Kasas: 88)

Âyet-i kerime'sinin tecellisine mazhar olur o kimse. İşte Fenâfillâh'ın sırrı budur.

İnsan hep "*Ben, ben, ben!...*" der, varlık toplar; ehl-i hakikat da varlık dağıtmaya başlar, dağıta dağıta, en son o bir zerreyi de dağıtır, o bir zerre de ondan giderse, işte bu arzettiğimiz Âyet-i kerime tecelli eder.

Bu hale gelmek için, bu noktaya ermek için her velinin Allah-u Teâlâ'ya karşı bir niyazı ve münacâtı vardır.

Nitekim İbrahim Hakkı -kuddise sırruh- Hazretleri buyururlar ki:

"Kul olan neylesin mal ile câhı

Yetmez mi bulduk da senin gibi şâhı

Hakkı'ya nasip eyle fenâfillahı

Ölmeden evvel ölenlerden eyle."

Bunlar Allah-u Teâlâ'nın has kulları olduğu için bu haller husule geliyor.

Ve şu Hadis-i kudsî'ye dikkat edin:

"İhlâs sırlarımdan bir sırdır. Onu kullarımdan sevdiklerimin kalbine koyarım. Melek yazmak için, şeytan ifsad etmek için ona muttali olamaz."

Bunlar Allah-u Teâlâ'nın esrar odasıdır, Allah-u Teâlâ esrarını bunlara vermiştir.

Melek bile O'nun verdiği ilme muttali olamıyor, nerede kaldı ki benibeşer!

Bunun da sırrı, çünkü Allah-u Teâlâ dilediği kulunu Zât'ına seçer ve çeker.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"Büyük Kürdistan" Hayali, "Büyük Hüsrân" Yolunda!

Uğur Kara – Ekim 2017
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.44-45

İsrail 15 Temmuz'da büyük bir şok yaşadı. İnşallah ikinci bir şok daha yaşayacak. Amma bugün, amma yarın.

Kuzey Irak'ta "Büyük Kürdistan" haritaları altında "Bağımsızlık referandumu" yapıldı. Barzani kamyonun direksiyonunu duvara doğru kırdı. Artık hiçbir şeyin eskisi gibi olması mümkün değil.

Bugünlere birden bire gelmedik. İsrail'in, yahudinin Ortadoğu hakkında büyük bir planı var. 30 yıldır, 40 yıldır bu plan değişik revizyonlara uğrasa da adım adım ilerliyor. Büyük plana ulaşıncaya kadar Barzani de taşeron, Amerika da taşeron, PKK da taşeron, Ermenistan da taşeron... İsrail'in müttefiki, destekçisi kim varsa hepsi taşeron. Zira yahudinin kendinden olmayana bakış açısı budur. Günü gelince hepsine tekme vuracak. Niyeti bu. (FETÖ'ye bak bunları gör.)

PKK'yı, Barzani'yi Türkiye'ye karşı tehdit haline getirmek için yıllardır uğraşıyorlar. Ne zaman birkaç Kürt yahudi ajanları ile bir araya gelse önlerine Türkiye'nin üçte birini de kapsayan "Büyük Kürdistan" haritası geliyor. Pentagon'un Kürdistan ofisinde bu harita etrafında toplantılar yapıyorlar. (Serdar Turgut 1993 yılında Pentagon'da şahit olduğu benzer bir sahneyi defaatle yazdı.)

Bu harita yıllardır Kürtlerin kafasına kafasına sokuluyor. Ancak diğer taraftan Türkiye'yi, Türk halkını ürkütmemek için hem Türkiye lafını pek ağızlarına almıyorlar, (son zamanlarda artık İsraililerin ağızlarında dolaşmaya başladı) hem de bu haritalar Türkiye'de pek ortada görünmüyor. (Google, liveuamap.com gibi sitelerde bile Türkiye'den yapılan aramalarda farklı bir görünüm ortaya çıkıyor.)

İsrail'in bu sinsi Türkiye düşmanlığı Barzani'ye de sirayet etmiş durumda. Bu referandum esnasında bir taraftan "Türkiye ile iyi geçinmek istiyoruz." yollu açıklamalar yapılırken diğer taraftan bütün referandum afişlerinde Türkiye'nin üçte birini içine alan Büyük Kürdistan haritaları kullanıldı. Erbil'deki billboardlarda "Kürdistan'ın İstiklali için Evet"

yazısının üzerinde yine aynı harita vardı. Barzani'nin kanalı Rudaw bu haritanın Türkçesini yayınladı.

Yöre halkının bilinç altına adeta kazınan bu harita Kuzey Irak'taki bölgesel yönetimin sahip olduğu sınırların 5-6 katı bir alanı kaplıyor. En büyük parça -üçte ikisi- Türkiye toprağı. Üstelik haritanın sınırları Kars'tan Sivas'a, Sivas'tan Hatay'a uzanan oldukça geniş bir hattan geçiyor. Niçin? Fırat Nehri'ni içine alması için. Bu harita yahudiler tarafından 30 yıldır Kürt halkına empoze ediliyor. Bilinçaltı bilinçli şekilde dolduruluyor. (Diğer taraftan özellikle Batı kamuoyuna saha gerçekleriyle uyuşmayan bir şekilde bölgenin reklamı yapılıyor, orada da ayrı bir bilinçaltı çalışılıyor. Fotoğraflarda makyajlı başı açık Kürt kızları yan yana oy verirken servis ediliyor. Yine Neçirvan Barzani başını açan eşyle, peşmerge kıyafetli çocukları ile ailecek oy veriyor.)

Bu kadar mı? Değil.

Peşmergenin omuzunda Amerikan ve Kürt bayrakları altında "Omuz omuza" yazıyor. Referandum için toplanan kalabalıklar İsrail bayrakları sallıyor. İsraili yetkililer açıkça Türkiye'yi de içine alacak bir Kürt Devleti'ni desteklediklerini söylüyor. Erbil'de dünyanın en büyük Amerikan konsolosluklarından birisi inşa ediliyor. Yine Erbil'de en ağır nakliye uçaklarının inebileceğı dünyanın en büyük beton pistlerinden birisi var. PYD-PKK'ya silah taşıyan bütün tırlar buradan gidiyor.

Hal böyle olunca Barzani'nin iyi niyetinden kim bahsedebilir? Kerkük gibi Irak'taki tartışmalı bölgeleri işgal ettiği için tepki çekiyorlar ama adamların iştahı o kadar geniş ki, Türkiye'deki Erzurum, Erzincan, Sivas, Kahramanmaraş gibi Türk şehirlerini bile içine alıyor.

4 yıl önce "Kürt Ulusal Kongresi" düzenlemek amacıyla yapılan hazırlıklarda Barzani *"Başlıca amacımız Kürdistan'ın dört parçasındaki tüm siyasi kesimlerin ortak talep ve stratejik birliktelik ile barış ve birlikte yaşama mesajını bölge halklarına iletmektir."* diye konuşmuş, ayarı yedikten sonra biraz durulmuştu. Ekonomik olarak Türkiye'ye bağımlı olduğu halde, Türkiye'den yapılan o kadar ikaza rağmen bu referandumun yapılması, üstelik boy boy Büyük Kürdistan haritaları kullanılması ne ile izah edilebilir?

Türkiye'de kelli fellı adamlar televizyonlara çıkıyor, "Kerkük'ün yüzde kaçını hangi millet, bağımsızlık hak mı değil mi?" vs. yüzde hesapları ile hukuk hesapları ile konuşup duruyor. Yahu adam girmiş yahudinin güdümüne, "Türkiye'nin üçte birinde gözüm var" diyor. Bütün kılcal damarlarını emperyalizme, İsrail ajanlarına teslim etmiş, kendisi de bunların ağzıyla konuşuyor; neyin hakkından, neyin hukukundan konuşuyorsunuz?

Kendi haritalarında bile Suriye'nin en fazla % 10'u Kürdistan toprağı olarak gösterilirken, bugün Suriye'nin neredeyse % 40'ı PKK'nın kontrolü altına girdi.

Amerika desteğı olmadan, 30 yıllık bu psiko-sosyal ajanlık faaliyeti olmadan bu duruma gelebilirler miydi, bu cesareti bulabilirler miydi?

Önceleri plan karşımıza Amerikan planı olarak geliyor, bu planı yapanlar Amerika'nın arkasına saklanıyorlardı. Şimdi artık açıkça sahip çıkıyorlar. İsrail'in eski Genelkurmay Başkan Yardımcısı ve halen faal generallerinden Yair Golan, 11 Eylül'de Washington'daki bir düşünce kuruluşunda *"PKK bir terör örgütü değil."* dedikten sonra *"İran, Irak, Suriye ve Türkiye Kürtlerini -eğer ki bir araya getirirseniz- nasıl bir araya getireceğimizi ve sınırları ben tam olarak belirleyemem, ... fakat İran'a ve bölgede yaygın olan istikrarsızlığa bakarsanız, bağımsız ve birleşik Kürt oluşumunun, bu bataklık için çok da kötü bir fikir olmadığını görürsünüz"* diye konuştu.

Bölgemizdeki gelişmeler hakkında Amerika'da konuşulanları sık sık kaleme alan Serdar Turgut 26 Eylül'de şunları yazdı:

"İsrail ve Kürdistan

WASHINGTON'da Irak'ın şu anda referandumuna giden bölümünü de içine alan "Büyük Kürdistan" haritasını, Yahudi kökenli neo-con'lar çizmişti.

Bu olayı takip etmeye başladığım 1993 yılında gördüğüm harita tabii ki bir İsrail projesiydi.

... haritanın Türkiye'yi rahatsız edecek şekilde kullanılmasına uzun süre fiilen girilmedi. 2011 yılında Suriye politikaları konusunda Amerika ile Türkiye'nin arası açılmaya başlayınca, harita bu yönüyle de yani Türkiye aleyhine içeriğiyle de kullanılmaya başlandı. Bu nedenle İsrail'in bugün hem referandumu hem de bağımsızlık fikrini açıkça ve güçlü biçimde desteklemesi şaşırtıcı değil.

..... Washington'daki bu çevrelerin içinden bir kaynak, İsrail'in bu politikasının nedenleri hakkında şu bilgiyi verdi:

*..... **"Bağımsızlık olsa da olmasa da durum İsrail'in çıkarınadır"** diye düşünüyor bu çevreler. İsrail, İran'ı gözetlemek için kullandığı tüm insansız hava aracı uçuşlarını Kürt bölgesinden koordine ediyormuş. ... İran'ı etkin biçimde dinleme operasyonlarını da bölgeden yapıyor İsrail. ... İsrail, İran içinde gerçekleştirdiği suikast gibi hassas faaliyetlerini de buradan yönlendiriyor.*

... "Şu anda bile durum böyleyken, bir gün bağımsızlık ilan edilirse İsrail'in bütün bu faaliyetlerini çok daha yüksek seviyeye çıkaracağını düşünmemek için bir neden yok" da deniyor Washington'da."

Eylül 2013 tarihli dergimizde **"Büyük Kürdistan' Hayali Sadece Çatışma Tehlikesini Büyütüyor!"** başlıklı bir yazı kaleme almış; Türkiye'nin siyasal çıkarlarına, ülke bütünlüğüne göz diken bir devletin savaşız kurulamayacağını; bu gerçekliğin milliyetçilikle, yahut Kürt düşmanlığı ile hiçbir alakası olmadığını, tarihte Osmanlı'nın ve önceki Türk devletlerinin diğer Türk devletleriyle birçok defa savaşmak zorunda kaldığını; bunun devlet denilen aygıtın doğasında olduğunu; kaldı ki, Türkiye'nin atalarından miras kalan, **"Küffarla savaş"** gibi büyük bir meşru gaye ve niyeti olduğunu, İsrail ve Amerikan güdümünde bir devlet kurmanın, üstelik Türkiye'nin çıkarlarını tehdit etmenin hiçbir meşru dayanağı olmadığını yazmış; *"Türkiye'de hiçbir iktidar bu oldu-bittiye sessiz kalmaz. Ancak Türk halkı büyük devlet hayalinden vazgeçer, tarihinden vazgeçer, o zaman siz de bir oldu-bittiyle istediğiniz koltuğa kurulursunuz. Aksi halde büyük bir hata yaptığınızı bilin. Türklere değil, Kürtlere de büyük bir kötülük yaptığınızı bilin. Gidiyorsunuz ama duvara doğru gittiğinizi bilin. Amerika ve İsrail amcanız sizin için savaşmaz. Veyahut daha ötesi Türkiye siyasal çıkarları için onlarla savaşmayı bile göze alır."* demiştik. (Hakikat Dergisi, Eylül 2013, s. 44)

İşte o gün geldi.

İsrail 15 Temmuz'da büyük bir şok yaşadı. İnşallah ikinci bir şok daha yaşayacak.

Referandum öncesi gazeteci M. Akif Ersoy'un yaptığı yayında Erbil sokaklarındaki bütün billboardlarda altında "Bağımsız Kürdistan'a Evet" yazan "Büyük Kürdistan" haritaları görülüyor.

Kuzey Irak sokaklarında "Büyük Kürdistan" haritaları yanında "Kürdistan'ın Bağımsızlığı İçin Referandum" "Kürdistan Devleti'ne Evet" gibi yazılar bulunan afişler

Barzani medyası Rudaw'da yayınlanan harita

Peşmergenin omuzunda Amerikan ve Kürdistan bayrağı ve altında "Omuz omuza" yazısı

Kürtlerin başından eksik olmayan yahudiler

Arakan'da Sistemli Bir Şekilde Müslüman Soykırımı Yapılıyor

Şinasi Çapa – Ekim 2017
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.46

Arakan'daki soykırımın baş sorumlusu kitleleri müslümanları öldürmeleri için tahrik eden Budist rahipler ve bu soykırımı zemin hazırlayıp sessiz kalan küresel emperalist güçlerdir.

Yaşadığımız yüzyılda en şiddetli zulme maruz kalan toplulukların başında hiç şüphe yok ki Arakan Müslümanları geliyor. Hür ve medeni(!) dünyanın gözü önünde çağın en vahşi, alçak ve kahpe soykırımına tabi tutulan Rohingya Müslümanlarının çığlıklarını, yardım taleplerini duyan ve ilgilenen yok. Türkiye ve Türk Milletinin dışında hemen bütün İslam Ülkeleri de derin bir sessizliğin içinde.

Bir zamanlar hür ve bağımsız olarak hayatlarını sürdüren Arakan Müslümanları Portekizlilerle, Hollandalılarla ticaret yapan güçlü bir devlete sahiptiler. Osmanlı Devleti'ne gönülden bağlı idiler. Hatta Balkan Savaşları yıllarında bize yardım yapmışlar, para göndermişlerdi.

Şimdi ise mazlum ve mağdur dindaşlarımıza yardım etmek sırası bize kaldı.

Arakanlı Müslüman kardeşlerimizin yaşadığı bölgenin çok önemli stratejik özellikleri, tespit edilen petrol ve doğalgaz kaynakları emperyalistlerin iştahını kabartmaktadır. 2013 yılından sonra önemi artan BCIM (Bangladeş-Çin-Hindistan-Myanmar) ülkeleri arasındaki Kunming'den Mandalay ve Dakka üzerinden Kalküta'ya uzanan enerji, telekom ve nakliyat koridorunda merkez olarak Myanmar'ın Mandalay şehri seçilmiş durumda. Çin'in Bengal Körfezi üzerinde her zaman baskı oluşturan ABD'ne karşı Arakan toprakları üzerinde Boru Hattı inşa etmesi, Budist Myanmar Hükümeti'nin aldığı desteği sağlamlaştırmış; Müslümanlar üzerinde yapılan soykırımı Çin'in, Rusya'nın, BM Teşkilatı'nın seyirci kalmasına neden olmuştur. Askerî cuntanın petrol anlaşmaları yaptığı ülkeler ve şirketleri göz önüne getirirsek mesele biraz daha anlaşılabilir olur.

1948 yılından beri askeri cunta tarafından idare edilen ülke her fırsatta Müslümanlara karşı şiddet, katliam ve soykırım uygulamaktan kaçınmıyor. Yeniden başlatılan katliamlarda binlerce insan öldürülmüş, tecavüze uğramış, kolları-bacakları kesilerek yakılmışlardır. Bangladeş'e sığınan 450 bin civarındaki Müslümanın açlığın yanı sıra başta sıtma olmak üzere sarılık, tifo, kolera, ishal gibi hastalıklarla boğuşuyorlar. Günlerce tek lokma ekme yiyecek bulamıyorlar, bir yudum su bulamıyorlar.

Budist çeteler ve silahlı kuvvetler olabildiğince fazla Müslümanı kesmenin yarışı içine girmişlerdir. Rejimin kendilerine sağladığı imkânlarla Müslümanları sonuna kadar katletmeye, yok etmeye çalışıyorlar ve maalesef bu soykırım bütün dünyanın gözü önünde yapılıyor.

İsrail Devleti iki yıldır Myanmar Hükümeti'ne silah satıyor. Aynı şekilde Arakan Müslümanlarını yok etme projesinin arkasında meşhur borsa spekülâtörü Macar Yahudisi George Soros'un fonladığı 'Burma Görev Gücü' adındaki organizasyon özel işler çeviriyor. Soros'un ülke içindeki müdahalesi krizi daha derinleştirmiş ve gelinen netice ürkütücü boyutlara ulaşmıştır.

Arakan'daki müslümanlara "Hızla üreyen kuduz köpekler" diye hakaret eden, mücadelenin "Son Müslüman yılan öldürülünceye kadar" sürdürülmesi çağrısı yapan Budist rahipler soykırımın baş sorumlusudur. Müslümanlara yönelik ekonomik bojkot, İslamiyet'i kabulün yasaklanması, yıkılan camilerin yerine Budist tapınakları inşa edilmesi gibi taleplerle Budist kitleleri tahrik eden bu Budist din adamlarıdır.

1989'da ezici çoğunlukla kazandığı seçimler sonrasında askeri yönetimler tarafından 2013'e kadar ev hapsinde tutulan Nobel Barış Ödülü Sahibi Aung Suu Kyi de bu Budist terörüne teslim olmaktadır. Myanmar Hükümeti insani yardımları engellediği gibi BM denetçilerine de ülke sınırlarını kapatmıştır. BM Teşkilatı İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Başkanı olaylarla ilgili olarak yaptığı değerlendirmede şöyle demiştir; *"Myanmar'da yaşananlar hakkında ders kitaplarında örnek gösterilebilecek bir etnik temizlik uygulaması görülüyor. Güvenlik güçleri ve milislerin Rohingya köylerini yaktıklarını gösteren çok sayıda haber ve uydu görüntüsü elimize geçti. Ancak kaçan sivillerin vurulması gibi yargısız infaz haberleri de geliyor. Rohingya Müslümanlarına onlarca yıldır vatandaşlık hakları verilmiyor. ... Şimdi ise Hindistan'ın Rohingyalıları Myanmar'a iade etmeye çalışıyor. Bunu esefle karşılıyoruz. Hindistan toplu sınırdaşı uygulaması yapamaz ve kimseyi işkence ve diğer ciddi hak ihlallerine maruz kalacakları bir yere iade edemez."*

1948'de Arakan'ı Pakistan yerine Burma (Myanmar)'ya bağlayan İngiltere bugünkü duruma zemin hazırlamıştır. Ülke'de baskın şekilde İngiltere ve Çin nüfuzu devam etmektedir.

Birinci Dünya Savaşı'nda Sina-Filistin Cephesi'nde İngilizlere esir düşen 12 bin askerimiz Hindistan'a ve Burma'ya götürülmüş, inşaatlarda köle gibi çalıştırılmıştır. Ağır çalışma şartları, alışık olmadıkları tropik iklim ve salgın hastalıklar nedeniyle beş yıl içinde hepsi şehit olmuştur. Bugün sayıları tam olarak bilinmemesine rağmen sırf Myanmar'da beş bine yakın şehit mezarı bulunduğu tahmin edilmektedir.

Neticede Türkiye ve Türk ismailleti her zaman ve her şartta mazlumların, dindaşlarının, soydaşlarının yanında yer alacak, haklarını korumayı ve kollamayı bir imanî vazife olarak daima yerine getirecektir.